

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. ให้การต้อนรับ ดร.วริทธิ์ - คุณพัชรา วีรบรรพต ในนามบริษัท สยามแก๊ส แอนด์ ปีโตรเคมีคัลส์ จำกัด (มหาชน) มีความประสงค์มอบเงินให้มูลนิธิโรงพยาบาลตำรวจฯ จำนวนเงิน ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อโครงการก่อสร้างอาคารรักษาพยาบาลและฟื้นฟูราชการตำรวจ (อาคาร B) โดยมี พล.ต.ท.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร ผู้ช่วย ผบ.ตร., พตร. และ พล.ต.ต.เสนิต สำราญสำรวจกิจ รอง ผบ.ช.น. ร่วมในพิธี

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.ท.กิตติรัฐ พันธุ์เพ็ชร ผู้ช่วย ผบ.ตร. เป็นผู้แทน ตร. เข้าร่วมแสดงความยินดีเนื่องในโอกาสวันครบรอบวันก่อตั้งหนังสือพิมพ์แนวหน้า ปีที่ ๔๒ โดยมี พ.ต.อ.เกียรติ กาบบัว ผกก.ฝ่ายสื่อสารสัมพันธ์ สท. พร้อมด้วยทีมประสานสื่อมวลชนและช่างภาพนิ่ง เข้าร่วมแสดงความยินดี ณ อาคารกองบรรณาธิการ ธิ.วิภาวดีรังสิต กทม.

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร. เป็นประธานการประชุมคณะทำงานยกร่างแนวทางการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเทคโนโลยี และแก้ไขระเบียบที่เกี่ยวข้อง ครั้งที่ ๑๐/๒๕๖๕ โดยมี พล.ต.ท.ปรีชา เจริญสหายานนท์ ผู้ช่วย ผบ.ตร. และคณะทำงาน ร่วมประชุม ณ ห้องศรียานนท์ ดร.

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร. ในฐานะ ผอ.ศปอส.ตร. หรือ PCT : Police Cyber Taskforce, ผบก.สส.ภ.๒/หัวหน้าชุดปฏิบัติการที่ 5 PCT, ผกก.(สอบสวน) บก.สส.ภ.๒ ร่วมแถลงผลการจับกุมแก๊งคอลเซนเตอร์รายใหญ่ จับกุมผู้ต้องหา ๒๘ ราย ช่วยเหลือเหยื่อคนไทย ๕ ราย อยู่ระหว่างคดีแยกอีก ๒๘ ราย รวม ๖๑ ราย ใจกลางเมืองพระสีหนุ หลังสืบทราบว่าหลอกเป็นตำรวจ สก.เมืองเชียงใหม่ และพนักงาน DHL Fed EX ผู้เสียหายจำนวนมาก

วันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.วิสนุ ปราสาททองโอสถ จตช. ได้เรียกประชุม รอง ผบ.ช. ที่รับผิดชอบงานเรตราวจ ของหน่วยที่ทำงานสัมพันธ์กับประชาชน รวม ๑๔ หน่วย ได้แก่ บช.น., บช.ภ.๑ - ๙, บช.ก., บช.ตชด., บช.สอท. และ สตม. ผ่านระบบการประชุมทางไกล (Video Conference) เพื่อติดตามการทำงานของแต่ละหน่วยตามที่ได้เห็นนโยบายงานเรตราวจกับทุกหน่วยไป ที่เรียกว่า “การบ้าน ๓ ข้อ”

วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร. และคณะ ได้ตรวจเยี่ยมและเปิดการฝึกอบรมการอารักขาและรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญและต่อต้านการก่อการร้ายสำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจฝึกอบรม ระหว่างตำรวจกัมพูชาและตำรวจไทย ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ ๒๖ มีนาคม - ๑๓ เมษายน ๒๕๖๕ ณ ศูนย์ฝึกยุทธวิธีตำรวจกลาง ต.หนองสาหร่าย อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

วารสารตำรวจ

ปีที่ ๕๘ ฉบับที่ ๕๗๐ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๕

วารสาร ตำรวจ

ปีที่ ๕๘ ฉบับที่ ๕๗๐ เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๕

ISSN 1685-2672

ทีมตำรวจไทย “Royal Thai Police SWAT Team” ทำผลงานได้ยอดเยี่ยมคว้าอันดับ ๙ จาก ๓๓ ทีม (๒๔ ประเทศ) สุดยอดทีมตำรวจสุดแกร่งของโลกในการแข่งขัน UAE SWAT Challenge 2022 ณ เมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ระหว่างวันที่ ๑๓ - ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕

วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ส่งเสริมสื่อสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการทั่วไป และส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เผยแพร่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเป็นกลางทางการเมือง
- ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและบุคคลทั่วไป ได้ใช้เป็น “เวทีโลกทัศน์” แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์
- เผยแพร่วิชาการ สารคดี ข่าวสาร และเหตุการณ์สำคัญในปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณาบทความและสารคดี

- เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เป็นเรื่องที่มีแนวคิด สร้างสรรค์ เหมาะกับกาลสมัย
- ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน
- มุ่งให้ความรู้ หรือความบันเทิง ไม่มุ่งโจมตีบุคคลหรือสถาบันใดโดยเฉพาะ
- ใช้ภาษาและสำนวนโวหารดี

กติกาของบรรณาธิการ

- ส่งต้นฉบับพร้อมแจ้งนาม และที่อยู่ของผู้เขียนให้ชัดเจน
- เป็นสิทธิ์ของกองบรรณาธิการที่จะพิจารณานำลงพิมพ์หรือไม่ เมื่อใด
- กองบรรณาธิการถือสิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดตอน
- กองบรรณาธิการจะไม่ส่งต้นฉบับคืน ไม่ว่ากรณีใด ๆ

บทความ ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอที่ปรากฏในวารสารตำรวจเป็นงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของผู้ประพันธ์หรือผู้เขียนโดยเฉพาะ กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดีสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

สารบัญ CONTENT

หน้า

บรรณาธิการแถลง _____ ๓

แนะนำตำรวจดีเด่น

- ๑ พ.ต.ท.สุพรรณ สุขพิไลกุล รอง ผกก.(สอบสวน) สก.เมืองขอนแก่น ภ.จว.ขอนแก่น _____ ๔
- ๒ พ.ต.ท.สุธินันท์ เกิดวัน สว.(สอบสวน) สน.ชนะสงคราม บก.น.๑ _____ ๖
- ๓ ว่าที่ ร.ต.อ.เกียรติยศ จันทร์นิยม รอง สว.(สอบสวน) สน.บางยี่เรือ บก.น.๘ _____ ๙

บทความพิเศษ

- ๑ เรื่อง ป่วยโรคซึมเศร้า ... อ่างเป็นเหตุยื่นฟ้องเกินกำหนดเวลาได้หรือไม่? _____ ๑๒
- ๒ เรื่อง สารพิษและยาเสพติดที่พบในคดีเคมผง สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ _____ ๑๕
- ๓ เรื่อง โรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ _____ ๑๙
- ๔ เรื่อง ยาแก้ปวดกับภาวะไตวาย _____ ๒๔
- ๕ เรื่อง แนวทางการช่วยเหลือ พี่นฟู ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ _____ ๒๘ เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

- ๑ ประกาศการใช้คำนำหน้านามสตรีผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า _____ ๓๔
- ๒ กฎกระทรวงว่าด้วยการไต่ถามและประเมินข้อพิพาททางแพ่ง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔ _____ ๓๕
- ๓ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๕ _____ ๓๗
- ๔ ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง เจตนาธรรมที่จะไม่รับของขวัญ _____ ๓๘ หรือของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy)
- ๕ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๒๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ _____ ๓๙ เรื่อง กรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเรื่องกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔
- ๖ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๘๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ _____ ๔๒ เรื่อง ขั้นตอนการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุน ป.ป.ช. ตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานสอบสวนฯ (งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๕)
- ๗ หนังสือกองวินัย ที่ ๐๐๐๖.๓/๒๑๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ _____ ๔๔ เรื่อง ข้อสังเกต อ.ก.ตร.วินัย ครั้งที่ ๗/๒๕๖๔ (กรณี ภ.จว.นครศรีธรรมราช ให้อยู่คดี ผกก.สก.ปากพนัง ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง)
- ๘ หนังสือ ศปอส.ตร. ที่ ๐๐๖๖/ว ๕๔๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ _____ ๔๕ เรื่อง แจ้งประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- ๙ หนังสือกองคดีอาญา ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๖๙ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ _____ ๔๘ เรื่อง ยกเลิกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนของ ตร. เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตาม ป.วิ.อาญา และกำหนดแนวทางปฏิบัติใหม่
- ๑๐ หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๑๔/ว ๕๕๓ _____ ๕๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามระเบียบ ตร. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการเคลื่อนย้ายรถ การใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๔

สารบัญCONTENT

หน้า

๑๑ หนังสือสำนักงานเลขานุการตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๑๑.๒๑/ว ๓๔๕ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕_๕๔
เรื่อง ขอชักชวนความเข้าใจแนวทางปฏิบัติกรณีนำส่งจำเลย/ผู้ต้องหาเพื่อการบริหารปัญหา
สุขภาพจิตและจิตเวชในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต

คำพิพากษาศาลฎีกาย่อ

- ๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๕๖๙/๒๕๖๒ (ประชุมใหญ่) เรื่อง การกระทำเรา _____ ๕๙
- ๒ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๙๑/๒๕๖๓ เรื่อง ผลของคำสั่งศาลแทนการให้ความยินยอมของบิดามารดาผู้เยาว์ _____ ๖๓
ในการรับบุตรบุญธรรม, ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย
- ๓ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๒๙/๒๕๖๓ เรื่อง ผู้ใช้ _____ ๖๖
- ๔ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๘๕๑/๒๕๖๓ เรื่อง คูหมื่นเจ้าพนักงาน, หมิ่นประมาท, คูหมื่นซึ่งหน้า _____ ๗๐
- ๕ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๘๕๗/๒๕๖๔ เรื่อง กรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท, ความผิดหลายกรรมต่างกัน _____ ๗๕
- ๖ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๕๗๘/๒๕๖๔ เรื่อง ผู้เสียหาย, อำนาจสอบสวน _____ ๗๗

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- ๑ ที่ สค ๕๑๖/๒๕๖๔ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี _____ ๘๑
เกี่ยวกับการสอบสวน
- ๒ ที่ สค ๖๓/๒๕๖๕ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ _____ ๘๕
เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ
- ๓ ที่ สค ๒๐๒/๒๕๖๕ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร _____ ๘๘
เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย
- ๔ ที่ สค ๒๒๕/๒๕๖๕ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรหนองปลิง _____ ๙๑
เกี่ยวกับหลักฐานทางคดี

คำชี้ขาดความเห็นแย้ง

- ๑ เรื่อง ทหารกองเกินไม่ไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียกที่เขตท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาทหารของตน _____ ๙๔
ภายในกำหนด
- ๒ เรื่อง หมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา _____ ๙๖

ผลงานวิจัย

- ๑ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดถุงน้ำดีอักเสบด้วยกล้องวิดีโอ _____ ๙๘
หอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๔/๑ โรงพยาบาลตำรวจ
- ๒ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ _____ ๑๐๒
โรงพยาบาลตำรวจ
- ๓ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน _____ ๑๐๕
ในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ
- ๔ เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการประเมินทางเดินหายใจด้วยวิธีการกักริมฝีปากบนกับการใช้อัตราส่วน _____ ๑๐๙
ส่วนสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง เพื่อทำนายความยากในการเห็นกล่องเสียง
- ๕ เรื่อง การรับรู้เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ _____ ๑๑๒

ข่าวประชาสัมพันธ์

- เรื่อง การป้องกันการทำตัวตายของข้าราชการตำรวจ _____ ๑๑๖

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑๒๐

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

พล.ต.ท.สุรพงษ์	ชัยจันทร์
พล.ต.ต.สุวิชาญ	ญาณกิตติกุล

บรรณาธิการ

พล.ต.ต.สรรเพชญ์	สุขภิมินตรี
-----------------	-------------

บรรณาธิการผู้ช่วย

พ.ต.อ.คณ	กล้าสู้ม
พ.ต.อ.หญิง บุญกร	สุนทรสถิตพิมล
พ.ต.อ.ธีรภพ	รุมแสง
พ.ต.อ.ธานีพันธ์	กวยรักษา
พ.ต.อ.ยงยุทธ	เรืองเดช

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.ต.อ.ศิลายุทธ์	จิตติยาธิรากุล
ว่าที่ พ.ต.อ.สุวิน	กุลรัตน์กิติวงศ์
ว่าที่ พ.ต.อ.กมล	เอื้อจากรุพร
ว่าที่ พ.ต.อ.หญิง คณิง	คลังสิน
ว่าที่ พ.ต.อ.หญิง อรทัย	จิตภักดี
ว่าที่ พ.ต.อ.ยรรยง	สุดศรี
ว่าที่ พ.ต.อ.หญิง ประพร	เต็มเกาะ
ว่าที่ พ.ต.อ.อดิเรก	โปธิ์ปิ่น
พ.ต.ท.หญิง ศิรินทร์	กาญจนาภิรมย์
พ.ต.ท.หญิง รุจิรา	ลิกษะ
ว่าที่ พ.ต.ต.นิกร	ปางสุข

คณะผู้จัดทำ

พ.ต.ท.หญิง สุนันทา	เกษมสันต์ ณ อยุธยา
ร.ต.อ.หญิง จูฑาท	นาคพ้อง

กองบรรณาธิการวารสารตำรวจ

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร ๑ ชั้น ๑๖
ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑
<http://www.tsd.police.go.th>

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์ที่

โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
โทร. ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓

บรรณาธิการแถลง

สวัสดิ์ครับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน สารสำคัญในวารสารตำรวจฉบับนี้ มีบทความเกี่ยวกับการรักษาสิทธิทางศาลกรณีที่มีโรค “ป่วยโรคซึมเศร้า ... อ่างเป็นเหตุยื่นฟ้องเกินกำหนดเวลาได้หรือไม่ ?” (กรณีข้าราชการตำรวจถูกลงโทษไล่ออกจากราชการและประสงค์จะฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งไล่ออกดังกล่าว รวมทั้งเรียกค่าเสียหาย แต่ไม่ได้ยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยอ้างเหตุผลว่าตนมีอาการป่วยเป็นโรคซึมเศร้าและควบคุมตนเองไม่ได้) และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสารพิษและยาเสพติดที่พบในคดีเคมผง โรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ ยาแก้ปวดกับภาวะไตวาย แนวทางการช่วยเหลือ พี่นุ ข้าราชการตำรวจ ซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ สำหรับกฎหมาย อาทิเช่น การใช้คำนำหน้านามสตรี ผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า แก้วไขเพิ่มเติมการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง เพื่อให้ครอบครัวถึงประชาชนในเขต กทม. และสามารถนำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการไกล่เกลี่ยฯ เพิ่มเติมคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจสำหรับการรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสำคัญ เช่น การถวายความปลอดภัยขององค์พระมหากษัตริย์ฯ การปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการก่อการจลาจล ประกาศเกี่ยวกับเจตนารมณ์ที่จะไม่รับของขวัญหรือของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและข้าราชการตำรวจทุกนาย หนังสือกำชับการปฏิบัติเกี่ยวกับกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเรื่องกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ยกเลิกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนของ ตร. เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตาม ป.วิ.อาญา และกำหนดแนวทางปฏิบัติใหม่ แนวทางปฏิบัติตามระเบียบ ตร. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการเคลื่อนย้ายรถ การใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๔ ชักซ้อมความเข้าใจแนวทางปฏิบัติกรณีนำส่งจำเลย/ผู้ต้องหาเพื่อการบำบัดรักษาปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวชในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต คำพิพากษาฎีกาย่อเรื่องผลของคำสั่งศาลแทนการให้ความยินยอมของบิดามารดาผู้เยาว์ในการรับบุตรบุญธรรม, ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน การสอบสวน การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ คำชี้ขาดความเห็นแย้งเกี่ยวกับความผิดฐานทหารกองเกินไม่ไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียกที่เขตท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาทหารของตนภายในกำหนด ความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา ชาวประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการป้องกันการฆ่าตัวตายของข้าราชการตำรวจ

พลตำรวจตรี

สรรรถพงษ์

(สรรพชญ สุขภิมนตรี)

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

บรรณาธิการ

จัดทำโดย

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาคาร ๑ ชั้น ๑๖ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑ <http://www.tsd.police.go.th>

แนะนำตำรวจดีเด่น

พ.ต.ท.สุพรรณ สุขพิไลกุล
รองผู้กำกับการ (สอบสวน)
สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น
ตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น
ตำรวจภูธรภาค ๔

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล พ.ต.ท.สุพรรณ สุขพิไลกุล

ตำแหน่ง รองผู้กำกับการ (สอบสวน) สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น ตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น
ตำรวจภูธรภาค ๔

วัน เดือน ปี เกิด ๒๓ มกราคม ๒๕๑๕ **อายุ** ๕๐ ปี

อายุราชการ ๒๓ ปี **อายุราชการชั้นสัญญาบัตร** ๒๐ ปี

คุณวุฒิการศึกษา

- ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประวัติการรับราชการ

- ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๘ ลูกแถว กองกำกับการศูนย์รวมข่าว กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ รองสารวัตรป้องกันการปราบปราม สถานีตำรวจภูธรอำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม
- ๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ พนักงานสอบสวน (สบ ๑) สถานีตำรวจภูธรตำบลภูทอง จังหวัดมหาสารคาม
- ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
- ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง รองผู้กำกับการ (สอบสวน) สถานีตำรวจภูธรเมืองขอนแก่น (ทำหน้าที่หัวหน้างานสอบสวน)

อบรมหลักสูตร

- หลักสูตรผู้กำกับการ รุ่นที่ ๑๑๕ วิทยาลัยการตำรวจ

รางวัล/ความดีความชอบพิเศษ

- รางวัลพนักงานสอบสวนดีเด่นระดับสารวัตรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘
- รางวัลพนักงานสอบสวนดีเด่นระดับรองผู้กำกับการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๐
- รางวัลพนักงานสอบสวนดีเด่นระดับรองผู้กำกับการของตำรวจภูธรภาค ๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔
- รางวัลพนักงานสอบสวนดีเด่นระดับรองผู้กำกับการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔

คติประจำตัว

- “ยินดีในสิ่งที่ตนได้ พอใจในสิ่งที่ตนมี”

วิสัยทัศน์

- “จะเป็นตำรวจที่ดี เพื่อความสุขของประชาชน”

ผลงานดีเด่นด้านงานสอบสวน

• คดีแชร์ลูกโซ่ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๖๗ คดีสมคบตามพระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ และคดีฟอกเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวนหลายคดี

สาเหตุที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

• มีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ ผ่านการคัดเลือกและทดสอบความรู้ตามโครงการยกย่องพนักงานสอบสวนดีเด่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔

ความภาคภูมิใจที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

• รู้สึกภาคภูมิใจและเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้รับรางวัลพนักงานสอบสวนดีเด่นนี้ เพื่อเป็นประกาศเกียรติคุณและเป็นขวัญกำลังใจในการทำหน้าที่พนักงานสอบสวนที่ดีต่อไป

แนะนำตำราวจิตเด่น

พ.ต.ท.สุธินันท์ เกิดวัน

สารวัตร (สอบสวน)

สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม

กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ยศ ชื่อตัว - ชื่อสกุล พ.ต.ท.สุธินันท์ เกิดวัน

ตำแหน่ง สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม กองบังคับการตำรวจนครบาล ๑
กองบัญชาการตำรวจนครบาล

วัน เดือน ปี เกิด ๑๔ มีนาคม ๒๕๑๗ อายุ ๔๘ ปี

อายุราชการ ๑๔ ปี อายุราชการชั้นสัญญาบัตร ๑๔ ปี

คุณวุฒิการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. ๒๕๔๓
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา พ.ศ. ๒๕๔๕

ประวัติการรับราชการ

- ตุลาคม ๒๕๕๐ รองสารวัตรประจำโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- พฤศจิกายน ๒๕๕๐ พนักงานสอบสวน (สบ ๑) สถานีตำรวจนครบาลหนองค้างพลู
- พฤษภาคม ๒๕๕๓ รองสารวัตรสืบสวน สถานีตำรวจนครบาลเทียนทะเล
- พฤษภาคม ๒๕๕๔ รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจนครบาลศาลาแดง
- มีนาคม ๒๕๖๒ สารวัตร (สอบสวน) งานศูนย์ควบคุมจราจรด่วน ๒ กองกำกับการ ๒ (ศูนย์ควบคุมจราจรทางด่วน ทางพิเศษ) กองบังคับการตำรวจจราจร
- ธันวาคม ๒๕๖๒ ถึงปัจจุบัน สารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม

อบรมหลักสูตร

- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพทนายความ สภานายความ พ.ศ. ๒๕๔๕
- หลักสูตรนักเรียนอบรม รุ่นเนติบัณฑิต/ปริญญาโท โรงเรียนนายร้อยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๐
- หลักสูตรวิชาชีพพนักงานสอบสวน รุ่นที่ ๙ สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๑
- หลักสูตรสืบสวนสอบสวนคดีอาญา สำหรับพนักงานสอบสวน รุ่นที่ ๑ สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๑
- หลักสูตรพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ รุ่นที่ ๓๒ สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน พ.ศ. ๒๕๕๖
- หลักสูตรสารวัตร รุ่นที่ ๑๕๘ วิทยาลัยการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๐

รางวัล/ความดีความชอบพิเศษ

- พนักงานสอบสวนดีเด่นของกองบังคับการตำรวจนครบาล ๙ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖
- พนักงานสอบสวนดีเด่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔

คดีประจำตัว

- “ข้อสั่งตั้ง สุจริต ยึดมั่นหลักกฎหมาย หลักคุณธรรม ในการปฏิบัติหน้าที่ โดยทำวันนี้ให้ดีที่สุด”

วิสัยทัศน์

• การเป็นข้าราชการตำรวจด้านงานสอบสวนนั้นต้องยึดมั่นในหลักกฎหมายควบคู่กับหลักคุณธรรม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและยุติธรรมแก่ประชาชนเป็นสำคัญ หมั่นพัฒนาตนเองโดยการใฝ่หาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ รวมถึงต้องกล้าใช้ความรู้ความสามารถของตนในทางที่ถูกต้องและชอบธรรม ซึ่งประกอบด้วย “4 ต” กล่าวคือ

ต 1 ตระหนัก : ตระหนักถึงหลักคุณธรรม ยึดมั่นในสิ่งที่ดีงาม เสียสละ อดทน ยึดหลักวิชาและจรรยาบรรณในวิชาชีพของพนักงานสอบสวน

ต 2 ถูกต้อง : กล้ายื่นหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง มีความชอบธรรม โปร่งใส ให้ประชาชนหรือผู้รับบริการตรวจสอบความถูกต้องได้

ต 3 ตรงไปตรงมา : ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักกฎหมายอย่างตรงไปตรงมาด้วยความซื่อสัตย์ ไม่เลือกปฏิบัติให้บริการประชาชนด้วยความเสมอภาค

ต 4 ตนเอง : พัฒนาตนเองเป็นสำคัญด้วยการใฝ่เรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสนับสนุนการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ของงาน อันจะเกิดผลดีที่เป็นประโยชน์แก่ตนเอง องค์กร และประชาชนผู้รับบริการ

ผลงานดีเด่นด้านงานสอบสวน

• การปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนนั้น นอกจากการปฏิบัติหน้าที่สืบสวนสอบสวนคดีอาญาและคดีจราจรแล้ว ยังได้รับการมอบหมายภารกิจอื่นเพิ่มเติมจากผู้บังคับบัญชาให้ดำเนินการเป็นผู้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง รวบรวมเอกสารหลักฐาน และชี้แจงข้อเท็จจริงกับหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.), สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน, สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวมถึงได้รับมอบหมายเป็นผู้รวบรวมข้อเท็จจริงและเอกสารต่าง ๆ กับคดีที่บุคคลภายนอกฟ้องสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นจำเลย เรียกค่าเสียหายในทางแพ่ง และได้รับมอบหมายเป็นผู้ประสานงานกับพนักงานอัยการผู้ที่ได้มาแก้ต่างในคดีให้กับสำนักงานตำรวจแห่งชาติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่มีผู้ชุมนุมทางการเมืองของกลุ่มต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องที่สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม

สาเหตุที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

• ยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เคารพในสิทธิหน้าที่ของปวงชนตามรัฐธรรมนูญ โดยยึดหลักกฎหมาย ความถูกต้อง เป็นธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเต็มความสามารถ เพื่อเกิดประโยชน์กับราชการและประชาชนเป็นสำคัญ

ความภาคภูมิใจที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

• จากความตั้งใจ มุ่งมั่น ท่วมเท ใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้านสอบสวนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต โดยยึดมั่นในหลักกฎหมายและหลักคุณธรรม ซึ่งเป็นที่พึงของประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนและความเสียหายที่เกิดจากอาชญากรรมทางอาญา หรือความเสียหายในเรื่องอื่นใดในสังคมปัจจุบัน โดยยึดหลักว่า “เรา คือ ตัวแทนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ” ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุข ให้กับประชาชน อันเป็นภารกิจหลักที่สำคัญของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และถือเป็นหน้าที่ของข้าราชการตำรวจทุกคนไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดหรือชั้นยศใด และเมื่อได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านงานสอบสวนดีเด่นในครั้ง นี้ มีความรู้สึกภูมิใจอย่างยิ่งที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณสำหรับรางวัลอันทรงเกียรติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยขอขอบคุณผู้บังคับบัญชาทุกท่านที่ได้เคยมอบโอกาส ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ตลอดจนมองเห็นความสำคัญงานด้านสอบสวน ซึ่งถือเป็นขวัญกำลังใจสำคัญสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้านงานสอบสวน และพร้อมที่จะดำรงกระบวนงานด้านความยุติธรรมทางกฎหมายเพื่อประโยชน์ขององค์กรและประชาชนต่อไป

แนะนำตำราวจิตเด่น

ว่าที่ ร.ต.อ.เกียรติยศ จันทรนิยม

รองสารวัตร (สอบสวน)

สถานีตำรวจนครบาลบางยี่เรือ

กองบังคับการตำรวจนครบาล ๘

กองบัญชาการตำรวจนครบาล

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล ว่าที่ ร.ต.อ.เกียรติยศ จันทรนิยม

ตำแหน่ง รองสารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลบางยี่เรือ กองบังคับการตำรวจนครบาล ๘ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

วัน เดือน ปี เกิด ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๑ อายุ ๓๓ ปี

อายุราชการ ๕ ปี อายุราชการชั้นสัญญาบัตร ๕ ปี

คุณวุฒิการศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง รุ่น ๓๖
- เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมและศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ ๖๓

ประวัติการรับราชการ

- พ.ศ. ๒๕๖๑ รองสารวัตร (สอบสวน) ประจำกองบัญชาการตำรวจนครบาล
- พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึงปัจจุบัน รองสารวัตร (สอบสวน) สถานีตำรวจนครบาลบางยี่เรือ

อบรมหลักสูตร

- หลักสูตรการฝึกอบรมผู้มีความรู้ทางด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อบรรจุแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร (กอต.๖๒) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- หลักสูตรต่อต้านปราบปรามการก่อความไม่สงบ (ตปส.) กองกำกับการ ๖ กองบังคับการฝึกพิเศษ (ค่ายรามคำแหงมหาราช)
- หลักสูตรประกาศนียบัตรด้านการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา (ปสส.) รุ่น ๓ สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน

รางวัล/ความดีความชอบพิเศษ

- ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนและผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดี ดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๔ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนและผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดี ดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๔ ของกองบัญชาการตำรวจนครบาล
- ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนและผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดี ดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๔ ของกองบังคับการตำรวจนครบาล ๘
- ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนและผู้ทำหน้าที่สอบสวนคดี ดีเด่น ประจำปี ๒๕๖๔ ของสถานีตำรวจนครบาลบางยี่เรือ
- ได้รับรางวัลเกียรติยศ ข้าราชการตำรวจดีเด่นต้นแบบ ประจำปี ๒๕๖๔ (มูลนิธิบุญณะจินดา)

คติประจำตัว

- “อย่ารอคอยโอกาส แต่จงสร้างโอกาส”

วิสัยทัศน์

- “เป็นแบบอย่างที่ดีของข้าราชการตำรวจ และเป็นที่ยังอย่างแท้จริงของประชาชน”

ผลงานดีเด่นด้านงานสอบสวน

• คดีเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ กรณีมีการยิงปืนขึ้นฟ้าในแหล่งชุมชน ซึ่งในขณะเกิดเหตุไม่ทราบตัวผู้กระทำความผิด จนกระทั่งสามารถสืบสวนสอบสวนจนพบพยานคนสำคัญที่สามารถยืนยันการกระทำความผิดของผู้ต้องหาได้ จนมีการจับกุมเกิดขึ้นและผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ และศาลได้พิพากษาลงโทษ

- คดีเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร เป็นคณะพนักงานสืบสวนสอบสวนเกี่ยวกับคดีความมั่นคงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่กองบัญชาการตำรวจนครบาล
- ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน ตามคำสั่งกองบังคับการตำรวจนครบาล ๘ ที่ ๒๒๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๓
- ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะพนักงานพิจารณาถ้อยคำฟ้องร้องงานด้านกฎหมาย ตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ๕๖๕/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๓
- ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน ตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ๕๘๐/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๓ (คดี ๑๙ กันยายน ทวงอำนาจคืนราษฎรของสถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม)
- ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะทำงานตรวจสอบ เร่งรัด งานสืบสวนสอบสวนคดีอาญาที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๔๑/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔
- ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะพนักงานสอบสวน คดีความมั่นคงในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ๑๓๐/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔
- ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะพนักงานสอบสวน คดีความมั่นคงในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ๓๘๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔
- ได้รับการแต่งตั้งเป็นชุดปฏิบัติการสอบสวน กองบัญชาการตำรวจนครบาล ชุดที่ ๑ ของศูนย์ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๑๓๓/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๔
- ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะพนักงานสืบสวนสอบสวน ตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่ ๑๒๔/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๔ (คดีการกระทำความผิดของกลุ่ม Wevo ของสถานีตำรวจนครบาลพหลโยธิน)

สาเหตุที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

• เนื่องจากเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์โดยผ่านการคัดเลือกและทดสอบความรู้ความสามารถระดับกองบังคับการตำรวจนครบาล ๘ ระดับกองบัญชาการตำรวจนครบาล และระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งจากผลการปฏิบัติหน้าที่ทำให้สามารถบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้รับความไว้วางใจจากประชาชน สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน ตลอดจนได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ด้านการสอบสวนตลอดมา

ความภาคภูมิใจที่ได้รับรางวัลผู้ปฏิบัติหน้าที่ด้านสอบสวนดีเด่น

• การสอบสวนเป็นงานที่ต้องอาศัยศาสตร์และศิลป์ในการปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างมาก ทั้งต้องใช้ความรู้ อยู่บนความอดทน ฝึกฝนด้วยความวิริยะและอุตสาหะ และน้อยครั้งที่จะแสดงให้เห็นบุคคลใด ๆ รับรู้ถึงความสามารถนั้น ฉะนั้น รางวัลที่ได้รับในครั้งนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นรางวัลของพนักงานสอบสวนทุก ๆ คนมากกว่าเป็นของตนเอง แต่เพียงผู้เดียว ดังนั้น ความภาคภูมิใจของตนเองก็คือการเป็นตัวแทนในการรับรางวัลของพนักงานสอบสวนทุก ๆ คนที่ยังคงปฏิบัติหน้าที่บนเส้นทางสายนี้ต่อไปด้วยกัน

โดย นายปกครอง

เมื่อเอ่ยถึง “โรคซึมเศร้า” เชื่อว่าหลายท่านคงเคยได้ทราบถึงอาการของโรคมาบ้างแล้วไม่มากนัก และไม่มีใครอยากให้เกิดขึ้นกับตัวเองหรือคนใกล้ชิด โดยทั่วไปแล้วผู้ป่วยมักจะมีอารมณ์และความรู้สึกเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น รู้สึกเศร้า เบื่อ ท้อแท้ หงุดหงิดง่าย เลิกสนใจและไม่อยากทำสิ่งที่เคยทำ นอนไม่หลับ รู้สึกไร้ค่าหรือรู้สึกผิดและโทษตัวเองในทุกเรื่อง ไม่มีสมาธิในการทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งในบางรายอาจมีความคิดอยากฆ่าตัวตายดังเช่นที่ปรากฏเป็นข่าวคราวให้เห็นกันบ่อยครั้ง

อาการที่กล่าวมาย่อมส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และกระทบต่อการเรียนหรือการทำงาน รวมถึงความสัมพันธ์ของครอบครัวและคนรอบข้างอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งทางแก้ปัญหาคือที่ดีที่สุดคือ การไปพบแพทย์เพื่อเข้ารับการรักษาอาการของโรคอย่างต่อเนื่อง และป้องกันมิให้อาการรุนแรงขึ้น จนอาจส่งผลถึงชีวิตได้

สาระความรู้ที่นำมาฝากฉบับนี้ ... เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจซึ่งถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ และประสงค์จะฟ้องคดีเพื่อขอให้ศาลปกครองมีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว รวมทั้งเรียกค่าเสียหาย แต่ไม่ได้ยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยอ้างเหตุผลว่าตนมีอาการป่วยเป็นโรคซึมเศร้าและควบคุมตนเองไม่ได้

สำหรับระยะเวลาในการยื่นฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น จะต้องฟ้องภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี ส่วนการฟ้อง

เรียกค่าเสียหายจากการกระทำละเมิด จะต้องฟ้องภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันที่รู้เหตุแห่งการฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

อย่างไรก็ตาม ... กฎหมายดังกล่าวก็ได้กำหนดข้อยกเว้นเอาไว้ในมาตรา ๕๒ ว่า หากคดีที่ฟ้องนั้นจะเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม หรือมีเหตุจำเป็นอื่น โดยศาลเห็นเองหรือคู่กรณีมีคำขอ ศาลจะรับไว้พิจารณาแม้พ้นระยะเวลาการฟ้องคดีแล้วก็ได้

คดีนี้จึงมีประเด็นน่าสนใจว่า ... อาการป่วยโรคซึมเศร้าจะถือเป็น “เหตุจำเป็นอื่น” ตามข้อกฎหมายดังกล่าวหรือไม่

ข้อเท็จจริงมีว่า ... เดิมผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจทำหน้าที่ด้านการเงิน ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการที่ผู้บังคับการตำรวจนครบาล (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการรวม ๒ คำสั่ง คือ กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันครบ ๓๐ วัน เป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันควร และกรณีไม่นำส่งเงินค่าบำรุงและค่าซ่อมแซมอาคารบ้านพักส่วนกลางให้ต้นสังกัด แต่กลับยกออกไปเป็นประโยชน์ส่วนตน

ผู้ฟ้องคดีได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) มีมติยกอุทธรณ์

ต่อมา ... ผู้ฟ้องคดีได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการและ

คำวินิจฉัยยกอุทธรณ์ รวมทั้งเรียกค่าเสียหาย และขอให้หน่วยงานเรียกตนกลับเข้ารับราชการ พร้อมทั้งคืนสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งและมติของผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองภายใน ๙๐ วัน และฟ้องขอให้ชดใช้ค่าเสียหายภายใน ๑ ปี โดยนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยอุทธรณ์ เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีล่วงหน้ากำหนดเวลาทั้งสองข้อหา ศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา

ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นอุทธรณ์โดยอ้างว่า ... เหตุที่ตนไม่อาจดำเนินการฟ้องคดีภายในกำหนดเวลาได้ เพราะมีอาการป่วยทางจิตและต้องรักษาตัว จึงขอให้ศาลรับคำฟ้องของตนไว้พิจารณาต่อไป

ประเด็นพิจารณา คือ อาการป่วยโรคซึมเศร้าของผู้ฟ้องคดีเข้าลักษณะเหตุจำเป็นอื่นที่ศาลอาจรับคำฟ้องไว้พิจารณา แม้ฟ้องเกินกำหนดระยะเวลาหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตนป่วยทางจิตพร้อมแนบหนังสือของโรงพยาบาล ๒ แห่ง แห่งแรกระบุว่า ผู้ฟ้องคดีมารับการตรวจครั้งแรกด้วยอาการนอนไม่หลับ หวาดระแวงกลัว พูดเรื่องเก่าวกไปวนมา เดินไปเดินมา ตกใจง่าย แพทย์วินิจฉัยว่าป่วยเป็นโรคซึมเศร้าและรับการบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยนอกด้วยการรับประทานยา หลังจากนั้นไม่ได้มารับการรักษาต่อ และเข้ารับการบำบัดรักษาแบบผู้ป่วยใน ๑ ครั้ง และโรงพยาบาลแห่งที่สองระบุว่าไม่พบประวัติการรักษาทางจิตเวชของผู้ฟ้องคดี เนื่องจากไม่มาติดต่อรักษาเกิน ๕ ปี นั้น เห็นว่า แม้จะฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีป่วยเป็นโรคซึมเศร้าจริง แต่ปรากฏว่าในระหว่างที่ป่วยนั้น ผู้ฟ้องคดีก็ยังสามารถยื่นหนังสือเพื่ออุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการได้

ประกอบกับตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองฯ และข้อ ๒๐ แห่งระเบียบของ

ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยองค์คณะฯ พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้คู่กรณีในคดีปกครองไม่จำเป็นต้องฟ้องคดีหรือดำเนินคดีด้วยตนเอง โดยอาจมอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและมีความรู้ความสามารถให้ฟ้องคดีหรือดำเนินคดีแทนตนได้

เมื่ออาการป่วยโรคซึมเศร้าของผู้ฟ้องคดีไม่น่าเชื่อว่ารุนแรงถึงขนาดขาดสติสัมปชัญญะโดยสิ้นเชิงเข้าข่ายเป็นคนวิกลจริต หรือไม่อยู่ในวิสัยที่จะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติตามกฎหมายกำหนดยื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลและดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนตนได้แต่อย่างใด โดยเหตุจำเป็นอื่นนั้น แม้จะไม่ใช่เหตุสุดวิสัยตามมาตรา ๘ ประกอบมาตรา ๑๙๓/๑๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ก็ย่อมหมายถึงเหตุที่เป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้มีการยื่นคำฟ้องภายในระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ กรณีของผู้ฟ้องคดีจึงมิใช่เหตุที่เป็นอุปสรรคขัดขวางมิให้สามารถยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดได้

นอกจากนี้ ศาลยังได้วินิจฉัยกรณีที่ดีจะถือเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ซึ่งพิจารณาจากผลที่จะเกิดขึ้นจากคำพิพากษาคดีนั้นว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวมโดยตรงและอย่างแท้จริงหรือไม่เป็นสำคัญ เมื่อผลที่จะเกิดจากคำพิพากษาคดีนี้หากจะก่อให้เกิดประโยชน์ ก็คงเป็นประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีที่ไม่ต้องถูกลงโทษไล่ออกจากราชการรวมทั้งได้รับชดใช้ค่าเสียหายตามกฎหมายเท่านั้น การรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาจึงไม่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม

ดังนั้น เมื่อกรณีของผู้ฟ้องคดีไม่เข้าข้อยกเว้นตามกฎหมายดังกล่าว การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ศาลปกครองสูงสุดจึงเห็นฟ้องด้วย (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ คป. ๖๔/๒๕๖๓)

คดีดังกล่าว ... นับว่าเป็นแนวทางในการพิจารณาข้อยกเว้นในเรื่องเหตุจำเป็นอื่น กรณีอาการป่วยเป็นโรคซึมเศร้าหรือป่วยทางจิตที่อาจต้องรุนแรงถึงขนาดสติสัมปชัญญะโดยสิ้นเชิง เข้าข่ายเป็นคนวิกลจริตหรือไม่อยู่ในวิสัยที่จะมอบอำนาจให้บุคคลอื่นที่มีคุณสมบัติตามกฎหมายดำเนินคดีแทนตนได้ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าบุคคลดังกล่าวยังสามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีได้ในระหว่างที่มีอาการป่วย จึงยังมีเหตุที่เป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ทำให้สามารถยื่นฟ้องคดีภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดได้ ฉะนั้น ผู้ที่มีอาการป่วยทางจิตหรือป่วยโรคอื่น ๆ ที่มีได้มีอาการรุนแรง หากต้องดำเนินการทางคดี

จึงไม่อาจจะเลยเรื่องระยะเวลาการใช้สิทธิได้ หรืออาจมอบอำนาจให้ทนายความหรือบุคคลอื่นดำเนินการแทนตนได้ เพื่อเป็นการรักษาสีเทาทางศาล

อย่างไรก็ตาม ... โรคซึมเศร้าเป็นโรคความผิดปกติของระบบสมองที่อาจเกี่ยวเนื่องกับความเครียดสะสมและปัจจัยอื่น ๆ ประกอบกัน เมื่อไม่อาจหลีกเลี่ยงความเครียดได้ เราจึงควรหันมาใส่ใจในการดูแลสุขภาพจิตและการจัดการความเครียดซึ่งมีหลายวิธีการ รวมทั้งคนใกล้ชิดและมิตรสหายอาจต้องมีส่วนร่วมช่วยเหลือรับฟังแก้ไขปัญหา ให้กำลังใจ คอยสังเกตุผู้ร่วมงานหรือคนในครอบครัว ไม่ละเลยเพิกเฉยต่อความผิดปกติที่เกิดขึ้น เพื่อจะได้ทำการรักษาได้อย่างทันท่วงที ...

สารพิษและยาเสพติดที่พบในคดีเคนมผง สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ

โดย พันตำรวจเอกหญิง ศศิวรรณ ศิลป์ประกอบ
เภสัชกร (สบ ๔) กลุ่มงานพิษวิทยา สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ

บทนำ

ช่วงต้นปี ๒๕๖๔ เกิดการแพร่ระบาดของสารเสพติดที่มีชื่อเรียกกันแพร่หลายว่า “เคนมผง” ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้มีผู้เสียชีวิตพร้อมกันหลายราย ทำให้ได้รับความสนใจจากสังคมอย่างมากเกี่ยวกับความรุนแรงของยาเสพติดประเภทนี้ เคนมผงมีลักษณะเป็นผงสีขาวละเอียดคล้ายนมผง เกิดจากการที่ผู้ขายนำยาเสพติดชนิดต่าง ๆ มาเป็นส่วนผสม เพื่อลดต้นทุนการผลิตและดึงดูดผู้เสพให้หันมาสนใจยาเสพติดชนิดใหม่

ยาเค หรือที่ทางการแพทย์เรียกว่า เคตามีน จัดเป็นยาในกลุ่มที่ใช้ระงับความรู้สึกที่มีประสิทธิภาพสูง ออกฤทธิ์เร็ว ช่วยระงับความปวดและขยายหลอดลม นำมาใช้ระงับความรู้สึกก่อนการทำหัตถการหรือการทดสอบต่าง ๆ ทางกายภาพ เพื่อป้องกันอาการเจ็บปวดและความวิตกกังวลไม่สบายตัว รวมทั้งใช้เป็นยาสลบก่อนการผ่าตัดหรือศัลยกรรม คณะกรรมการอาหารและยาของไทยได้บรรจุให้เคตามีนอยู่ในบัญชียาหลักแห่งชาติ และเป็นวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทประเภท ๒ เคตามีนได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่น โดยวิธีการเสพมี ๒ รูปแบบ คือ การสูดดม ซึ่งไม่มีอาการเมายา แต่จะพูดเก่งและสนุกสนานกว่าปกติ อีกรูปแบบ คือ การผสมน้ำแล้วดื่ม แต่วิธีการเสพลักษณะนี้จะไม่นิยมในประเทศไทย

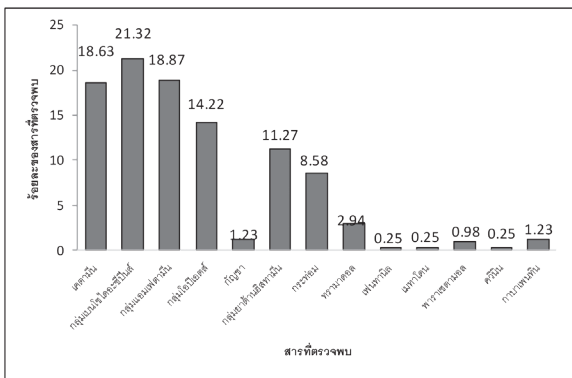
เมื่อมีคดีเกิดขึ้นเจ้าหน้าที่ตำรวจจะมีการเก็บวัตถุพยานต่าง ๆ ที่พบในที่เกิดเหตุ ได้แก่ ถุงพลาสติกที่มีคราบผงติดอยู่ หลอดพลาสติก วัตถุผงสีขาวบรรจุ

อยู่ในธนบัตรที่พับไว้ วัตถุชนิดเม็ดและชนิดผง ขวดน้ำ และแก้วน้ำ รวมทั้งชีววัตถุจากผู้ป่วย ผู้ต้องหา และศพ ที่ส่งมาที่สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ ได้แก่ เลือด ปัสสาวะ น้ำดี ไม่นับสำลีที่เช็ดภายในจมูก และอาหารในกระเพาะ เพื่อตรวจหาสารพิษและยาเสพติดต่อไป ในส่วนการเก็บตัวอย่างชีววัตถุจากศพ เพื่อวิเคราะห์หาสารเสพติด และสารพิษอื่น ๆ เป็นขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการทางนิติเวชศาสตร์ เพื่อให้ได้ข้อมูลใช้ในการประกอบเพื่อสรุปหาสาเหตุการเสียชีวิต ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ในการสืบสวน สอบสวน ดำเนินคดีตามกฎหมาย รวมทั้งการรับผลประโยชน์ในทางแพ่ง ขั้นตอนการตรวจชีววัตถุหรือวัตถุพยานที่ส่งมาตรวจนั้น มีวิธีการคือนำชีววัตถุหรือวัตถุพยานไปตรวจพิสูจน์เบื้องต้น (Screening Test) ด้วยชุดทดสอบสารเสพติดเบื้องต้นชนิดตลับ ทดสอบโดยวิธีหลักการทางภูมิคุ้มกันวิทยา (Immunoassay) และหากผลทดสอบเบื้องต้นให้ผลบวก (Positive) จึงนำไปตรวจพิสูจน์เพื่อยืนยันผลด้วยเครื่อง Liquid Chromatography/Mass Spectrometer/Mass Spectrometer (LC/MS/MS) และ Gas Chromatography/Mass Spectrometer/Mass Spectrometer (GC/MS/MS) เพื่อยืนยันผลต่อไป

ผลการวิเคราะห์

จากการรวบรวมข้อมูลตัวอย่างที่ส่งมาวิเคราะห์ที่กลุ่มงานพิษวิทยา สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ

ระหว่างวันที่ ๘ - ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ เคนมผง ประกอบด้วยส่วนผสมหลายชนิด กลุ่มสารพิษและยาเสพติด ในคดีเคนมผง คือ กลุ่มเบนโซไดอะซีปีน พบร้อยละ ๒๑.๓๒, กลุ่มแอมเฟตามีน พบร้อยละ ๑๘.๘๗ และ กลุ่มเคตามีน พบร้อยละ ๑๘.๖๓ ส่วนผสมของเคนมผง ที่พบมากที่สุด คือ เคตามีนผสมกับกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน พบ ๔๒ ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๗ โดยบาง ตัวอย่างที่วิเคราะห์นั้น ไม่ได้มีส่วนผสมของเคตามีน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากเคตามีนราคาแพงและขาดตลาด ผู้ผลิตจึงได้นำสารอื่นมาเป็นส่วนผสม คือ นำกลุ่ม เบนโซไดอะซีปีน ซึ่งส่วนใหญ่พบเป็นไดอะซีแพม ไม่ว่าจะใช้ไดอะซีแพมชนิดเดียวหรือใช้ยานี้ผสมกับ กลุ่มแอมเฟตามีนและกลุ่มยาอื่น นอกจากนี้ พบว่า มีการนำสารเสพติดกลุ่มโอปิออยด์ เช่น มอร์ฟีน โคเดอีน เฮโรอีน และสารอื่น ๆ มาเป็นส่วนผสมของเคนมผง อีกด้วย เช่น กลุ่มกัญชา กระท่อม และยาอื่น ๆ เช่น ยาด้านฮิสตามีนหรือยาแก้แพ้ ซึ่งมีผลข้างเคียงทำให้ ง่วงซึม รายละเอียดดังรูปที่ ๑

รูปที่ ๑ : แสดงร้อยละของกลุ่มสารพิษและยาเสพติด ที่พบในสิ่งส่งตรวจคดีเคนมผง

กลุ่มสารพิษและยาเสพติดที่พบในคดีเคนมผงนั้น พบว่า เป็นเคตามีน ๖๔ ตัวอย่าง และพบกลุ่ม เบนโซไดอะซีปีน ๘๐ ตัวอย่าง ซึ่งใน ๘๐ ตัวอย่างนี้ บางตัวอย่างมีส่วนประกอบเป็นสารในกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน

มากกว่า ๑ รายการ รวมเป็นพบสารในกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน ๘๗ รายการ (ดังรายละเอียดในตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ : สารกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน (Benzodiazepines) ที่พบในตัวอย่างที่ส่งตรวจ

กลุ่มเบนโซไดอะซีปีน	จำนวน (รายการ) (ร้อยละ)
๑. ไดอะซีแพม (Diazepam)	๗๙ (ร้อยละ ๙๐.๘๐)
๒. คลอไดอะซีปีนออกไซด์ (Chlordiazepoxide)	๔ (ร้อยละ ๔.๖๐)
๓. อัลปราโซแลม (Alprazolam)	๒ (ร้อยละ ๒.๓๐)
๔. ฟลูนิตราซีแพม (Flunitrazepam)	๑ (ร้อยละ ๑.๑๕)
๕. มิดาโซแลม (Midazolam)	๑ (ร้อยละ ๑.๑๕)
รวม	๘๗

หมายเหตุ จำนวนร้อยละคิดจากจำนวนรายการ สิ่งส่งตรวจที่พบกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน

จากกลุ่มแอมเฟตามีนและกลุ่มMDMA ๔๕ ตัวอย่าง พบว่าใน ๔๕ ตัวอย่างนี้ บางตัวอย่างมีส่วนประกอบ เป็นสารในกลุ่มนี้มากกว่า ๑ รายการ รวมเป็นพบสาร ในกลุ่มนี้ ๗๗ รายการ (ดังรายละเอียดในตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ : สารกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine) และกลุ่ม MDMA (ยาอี) ที่พบในตัวอย่างที่ส่งตรวจ

กลุ่มแอมเฟตามีน และกลุ่ม MDMA	จำนวน (รายการ) (ร้อยละ)
๑. MDMA หรือยาอี	๓๘ (ร้อยละ ๘๔.๓๕)
๒. เมทแอมเฟตามีน (Methamphetamine)	๒๒ (ร้อยละ ๒๘.๕๗)
๓. MDA หรือยาเลิฟ	๑๗ (ร้อยละ ๒๒.๐๘)
รวม	๗๗

หมายเหตุ จำนวนร้อยละคิดจากจำนวนรายการ สิ่งส่งตรวจที่พบกลุ่มแอมเฟตามีน (Amphetamine) และกลุ่ม MDMA (ยาอี)

จาก ๓๒ ตัวอย่างที่พบสารในกลุ่มโอปิแอต พบว่า ใน ๓๒ ตัวอย่างนี้ บางตัวอย่างมีส่วนประกอบเป็นสารในกลุ่มนี้มากกว่า ๑ รายการ รวมเป็นพบสารในกลุ่มนี้ ๕๔ รายการ (ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓ : สารกลุ่มโอปิแอต (Opiates) ที่พบในตัวอย่างที่ส่งตรวจ

กลุ่มโอปิแอต	จำนวน (รายการ) (ร้อยละ)
๑. มอร์ฟีน (Morphine)	๒๐ (ร้อยละ ๓๔.๕๕)
๒. โคเดอีน (Codeine)	๑๙ (ร้อยละ ๓๒.๓๖)
๓. เฮโรอีน (Heroin)	๑๔ (ร้อยละ ๓๑.๐๓)
๔. เพทิดีน (Pethidine)	๑ (ร้อยละ ๑.๗๒)
รวม	๕๔

หมายเหตุ จำนวนร้อยละคิดจากจำนวนรายการส่งตรวจที่พบกลุ่มโอปิแอต (Opiates)

ส่วนกลุ่มแอนตี้ฮิสตามีนจาก ๓๓ ตัวอย่างที่พบสารในกลุ่มยาต้านฮิสตามีน พบว่าบางตัวอย่างมีส่วนประกอบเป็นสารในกลุ่มนี้มากกว่า ๑ รายการ รวมเป็นพบสารในกลุ่มนี้ ๔๖ รายการ (ดังรายละเอียดในตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๔ : สารที่กลุ่มยาต้านฮิสตามีน (Antihistamines) ที่พบในตัวอย่างที่ส่งตรวจ

กลุ่มยาต้านฮิสตามีน	จำนวน (รายการ) (ร้อยละ)
1. Diphenhydramine	๒๙ (ร้อยละ ๖๓.๐๔)
2. Dexchlorpheniramine	๑๓ (ร้อยละ ๒๘.๒๖)
3. Cetirizine	๓ (ร้อยละ ๖.๕๒)
4. Hydroxyzine	๑ (ร้อยละ ๒.๑๗)
รวม	๔๖

หมายเหตุ จำนวนร้อยละคิดจากจำนวนรายการส่งตรวจที่ตรวจพบกลุ่มยาต้านฮิสตามีน (Antihistamines)

นอกจากนี้ ยังพบกลุ่มกัญชา ๕ ตัวอย่าง กระเทียม ๓๕ ตัวอย่าง ทรามาดอล ๑๒ ตัวอย่าง และยังพบสารอื่น ๆ รวมเป็นพบสารพิษและยาเสพติดทั้งสิ้น ๔๐๘ รายการ

จาก สารพิษ และยาเสพติดที่พบทั้งสิ้น ๔๐๘ รายการนี้ พบว่า สารที่พบมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ไดอะซีแพม (Diazepam) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน พบ ๓/๙ รายการ คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๖ รองลงมาคือ เคตามีน (Ketamine) ๖๔ รายการ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖๙ และอันดับที่ ๓ คือ MDMA หรือยาอี ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มแอมเฟตามีนและกลุ่มยาอี พบ ๓๘ รายการ คิดเป็นร้อยละ ๙.๓๑

สรุปและวิจารณ์ผลการวิเคราะห์

จากผลการวิเคราะห์สารพิษและยาเสพติดในเคมผงที่ส่งมาวิเคราะห์ที่กลุ่มงานพิษวิทยา สถาบันนิติเวชวิทยา โรงพยาบาลตำรวจ ช่วงวันที่ ๘ - ๒๑ มกราคม ๒๕๖๔ จำนวน ๑๔๓ ตัวอย่าง พบว่า เคมผงส่วนใหญ่ประกอบด้วยส่วนผสมหลายชนิด กลุ่มสารพิษและยาเสพติดในคดีเคมผงที่พบมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ กลุ่มเบนโซไดอะซีปีน กลุ่มแอมเฟตามีน และเคตามีน ส่วนผสมของเคมผงที่พบมากที่สุด คือ เคตามีนผสมกับกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน บางตัวอย่างของเคมผงที่วิเคราะห์นั้น ไม่ได้มีส่วนผสมของเคตามีน แต่พบว่าได้มีการนำกลุ่มเบนโซไดอะซีปีน ซึ่งเป็นกลุ่มยานอนหลับและรักษาอาการกังวล ในกลุ่มนี้ พบว่าใช้ยาไดอะซีแพมเป็นส่วนใหญ่ ผู้ที่ได้รับสารนี้มักจะมีอาการง่วงซึมตลอดจนถึงไม่รู้สึกรู้ตัว จากการวิเคราะห์พบว่าเคมผงมีการใช้สารกลุ่มเบนโซไดอะซีปีนเดี่ยว ๆ หรือนำมาผสมกับกลุ่มแอมเฟตามีนและกลุ่มยาอีซึ่งเป็นกลุ่มของยาบ้า ซึ่งหากมีการเสพในปริมาณมาก จะมีอาการประสาทหลอนและหัวใจเต้นผิดปกติ จนอาจถึงกับเสียชีวิตได้ หรือนำกลุ่มโอปิแอตซึ่งมีที่มาจากฝิ่น เมื่อเสพจะทำให้เกิดอาการเคลิ้มสุข เช่น มอร์ฟีน

เพติดีน เฮโรอีน มาเป็นส่วนผสม นอกจากนี้ ยังพบสารอื่น ๆ ในส่วนผสมของเคนมผงด้วย

การที่เคนมผงเป็นยาเสพติดที่ประกอบด้วยส่วนผสมหลายชนิดดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จึงน่าจะเป็นสาเหตุให้ผู้ที่ได้รับเคนมผงเกิดอันตราย เนื่องจากเกิดการเสริมฤทธิ์กันของอาการไม่พึงประสงค์ เช่น กัดการหายใจ กดระบบประสาทส่วนกลาง ใจสั่น ชัก หมดสติ และหากรักษาไม่ทันอาจถึงแก่ชีวิตได้ สมควรที่รัฐบาลและประชาชนจะร่วมมือกันป้องกันการแพร่ระบาดของการใช้เคนมผง ตลอดจนจนถึงการใช้ยาเสพติดชนิดอื่น โดยหากพบเห็นผู้ใช้ยาเสพติด แนะนำให้เข้ารับการบำบัดรักษาทันที และร่วมมือกันประชาสัมพันธ์ถึงพิษภัยของยาเสพติด

เอกสารอ้างอิง

๑. กรุงเทพมหานคร. (๒๕๖๔). 'เคนมผง' แร้ง-ตายง่าย เตือนภัยวัยรุ่นนักเสพ [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔]. เข้าถึงได้จาก: <https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/916782>

๒. กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. ยาเค (Ketamine) [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔]. เข้าถึงได้จาก: <https://mnfda.mfda.moph.go.th/narcotic/?p=5993>

๓. ชีรินทร์ สินไชย, พรชัย สุธีรคุณ, นันทนา ทองระอาก และคณะ. การศึกษาและเปรียบเทียบความเข้มข้นของเมทแอมเฟตามีนในตัวอย่างเลือดภาวะหลังเสียชีวิตที่เก็บจากหัวใจ หลอดเลือดดำบริเวณขาหนีบ และหลอดเลือดบริเวณใต้ไหปลาร้า. วารสารพิษวิทยาไทย ๒๕๖๐; ๓๒ (๒) : ๖๑-๓๒

๔. ศูนย์พิษวิทยารามาธิบดี คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล. Diazepam [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔]. เข้าถึงได้จาก: <https://med.mahidol.ac.th/poisoncenter/th/lab-cov/diazepam>

๕. กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. ยาบ้า (Methamphetamine) [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔]. เข้าถึงได้จาก: <https://mnfda.fda.moph.go.th/narcotic/?p=5974>

๖. กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. ยาอี (Ecstasy) [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔]. เข้าถึงได้จาก: <https://mnfda.fda.moph.go.th/narcotic/?p=5969>

๗. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. เอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒. Morphine sulfate injection preservative free.

๘. สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. เอกสารกำกับยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒. Pethidine Injection (Preservative Free Formulation).

๙. กองควบคุมวัตถุเสพติด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. เฮโรอีน (Heroin) [อินเทอร์เน็ต]. [เข้าถึงเมื่อ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔]. เข้าถึงได้จาก: <https://mnfda.fda.moph.go.th/narcotic/?p=6104>

โดย พันตำรวจโท นพพล ชัยเจริญสุขเกษม นายแพทย์ (สบ ๓) กลุ่มงานตา โรงพยาบาลตำรวจ

บทนำ

โรคจุดรับภาพชัดของจอประสาทตา (Macular diseases) เป็นหนึ่งในกลุ่มโรคทางจักษุวิทยาที่เป็นปัญหาสำคัญ เพราะทำให้เกิดการสูญเสียการมองเห็นตรงกลางภาพ (Central vision) ซึ่งหากผู้ป่วยได้รับการรักษาที่ช้าเกินไปอาจทำให้เกิดการสูญเสียการมองเห็นอย่างถาวรถึงขั้นตาบอดได้ ชนิดโรคจุดรับภาพชัดของจอประสาทตาที่พบได้บ่อยและมีความสำคัญทางด้านระบาดวิทยา ได้แก่ **โรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ (Aged – related Macular Degeneration : AMD)** เป็นโรคที่ทำให้ผู้ป่วยสูญเสียความสามารถในการมองเห็นอย่างรุนแรงและถาวร โดยเฉพาะในคนที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป จากข้อมูลองค์การอนามัยโลก (WHO) ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ โรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ (AMD) เป็นสาเหตุอันดับที่ ๔ ของภาวะตาบอดในประชากรทั่วโลก รองจากโรคต้อกระจก โรคสายตาสั้นผิดปกติที่ไม่ได้รับการแก้ไข และโรคต้อหิน ตามลำดับ^๑

จอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ

โรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ (Aged – related Macular Degeneration : AMD) คือ โรคที่เกิดจากการเสื่อมสภาพของบริเวณจุดรับภาพชัด (Macular) ของจอประสาทตา ซึ่งเป็นผลมาจากการสะสมของสารอนุมูลอิสระที่ทำลายเนื้อเยื่อเซลล์ทำให้สูญเสียการมองเห็นส่วนกลางของภาพมักพบในผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๕๐ ปีขึ้นไป

ปัจจัยเสี่ยงต่อโรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ^{๒-๓} ได้แก่

๑. **อายุ** สามารถพบได้ในคนที่มีอายุมากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป
๒. **พันธุกรรม** ผู้ที่มีประวัติบุคคลในครอบครัวได้รับการวินิจฉัย
๓. **เชื้อชาติ** กลุ่มคนผิวขาว ได้แก่ ชาวทวีปยุโรป ชาวทวีปอเมริกาเหนือ
๔. **การสูบบุหรี่** เพิ่มโอกาส ๔ เท่า เมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่สูบบุหรี่
๕. **โรคประจำตัว** โรคความดันโลหิตสูง โรคไขมันในเส้นเลือด
๖. ผู้หญิงที่เข้าสู่ระยะหมดประจำเดือนก่อนวัยอันควร แต่ไม่ได้รับการรักษาด้วยยาฮอร์โมนเอสโตรเจนทดแทน

สาเหตุการเกิดจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ^{๔-๕}

สาเหตุการเกิดจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ ยังไม่เป็นที่ทราบแน่ชัด แต่มีการศึกษาพบว่าสาเหตุของการเกิดโรคมีหลายด้านร่วมกัน ได้แก่

๑. **ภาวะเครียดจากออกซิเดชัน (oxidative stress)** คือ ภาวะที่มีอนุมูลอิสระ (Free radical) ในร่างกายมากจนสารต้านอนุมูลอิสระในร่างกายมีปริมาณไม่เพียงพอ ส่งผลให้เกิดการทำลายออกซิเดชัน (Oxidative damage) ต่อดีเอ็นเอ (DNA) โปรตีนไขมัน และโมเลกุลขนาดเล็ก ๆ จอประสาทตาเป็นส่วนที่มีโอกาสได้รับความเสียหายจากภาวะออกซิเดชันได้ เนื่องจากเป็นส่วนที่มีการสัมผัสกับออกซิเจนสูง

มีการรับรังสีจากแสงอาทิตย์โดยตรง เซลล์รับแสง (photoreceptor) ที่จอประสาทตาจะมีกระบวนการที่ทำให้เกิดกรดไขมันชนิดไม่อิ่มตัว (Oxidized lipids) ซึ่งกรดไขมันดังกล่าวจะถูกกำจัดโดยชั้นของจอประสาทตาที่ชื่อ RPE โดยกระบวนการกำจัดสิ่งแปลกปลอมเรียกว่า กระบวนการ phagocytosis ผลจากกระบวนการทำลายกำจัดสิ่งแปลกปลอมดังกล่าวจะทำให้เกิดการปลดปล่อยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ (H_2O_2) โดยไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์นั้นมีผลทำให้เกิดการทำลายดีเอ็นเอของไมโทคอนเดรีย เหนี่ยวนำให้เกิดการตายของเซลล์ (Apoptosis) และกระตุ้นให้เกิดเส้นเลือดงอกใหม่ที่ไม่งงประสงค์ (Neovascularization : NV) นอกจากนี้ยังพบการสะสมของสารลิโปฟิวซิน (lipofuscin) ในผนังชั้นนอกสุดของจอตา ซึ่งลิโปฟิวซินเป็นส่วนผสมของไขมันและโปรตีนที่เกิดจากกระบวนการออกซิเดชัน (auto-oxidation) และพบว่ามีการสะสมเพิ่มมากขึ้นเมื่ออายุเพิ่มขึ้น

๒. การเสื่อมสลายของผนังชั้นนอกสุดของจอประสาทตา (ชั้น RPE) มีการตายของเซลล์ในชั้น RPE ของจอประสาทตา มีผลทำให้รูปร่างเซลล์ในชั้น RPE เปลี่ยนแปลงรูปร่าง ความหนาแน่นของเซลล์ในชั้น RPE ผิดปกติ บางตำแหน่งเม็ดสีของเซลล์ RPE หนาแน่น บางตำแหน่งเม็ดสีของเซลล์ RPE เบาบาง แต่ส่งผลให้ชั้นจอประสาทตาบางลง จึงเห็นหลอดเลือดในชั้นเนื้อเยื่อคอโรอยด์ (Choroid) ชัดเจนขึ้น นอกจากนี้การที่จอประสาทตาบางลงก็ส่งผลให้เซลล์ในชั้นจอประสาทตาที่ชื่อ photoreceptor (ซึ่งเป็นชั้นที่ประกอบด้วยเซลล์ที่ใช้ในการรับภาพ สี (Cone) และขาว - ดำ (Rod)) มีปริมาณลดลงด้วย จึงส่งผลให้เห็นภาพมัวลง

๓. การไหลเวียนเลือดที่เนื้อเยื่อคอโรอยด์ (choroid) ลดลง เนื้อเยื่อนี้เป็นผนังลูกตาชั้นกลางส่วนหลังสุดที่มีหลอดเลือดจำนวนมากคอยส่งสารอาหารมาเลี้ยงจอตา มีการศึกษาพบว่าผู้ที่ป่วย

เป็นโรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุจะมีการไหลเวียนเลือดที่เนื้อเยื่อคอโรอยด์ (Choroid) ลดลง

๔. การงอกผิดปกติของหลอดเลือดที่บริเวณใต้จอประสาทตาและผนังชั้นนอกสุดของจอประสาทตาชั้น RPE (Choroidal Neovascularization : CNV) ซึ่งหลอดเลือดเหล่านี้เปราะแตกง่าย จึงเกิดการรั่วซึมของเลือดและของเหลวจากเลือดออกมา ทำให้เกิดเป็นรอยแผลเป็นและมีการบวมของจอประสาทตา โดยสิ่งกระตุ้นให้เกิดการงอกผิดปกติของหลอดเลือด ได้แก่ vascular endothelial growth factor (VEGF), fibroblast growth factor 2 และ pigment epithelium-derived growth factor เป็นต้น

๕. การอักเสบของลูกตา เนื่องจากตรวจพบสารหรือเซลล์ที่เกี่ยวข้องกับการอักเสบใน drusen และพบว่าการอักเสบมีความสัมพันธ์กับการเกิดจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ โดยเฉพาะจอประสาทตาเสื่อมแบบเปียก (Wet AMD)

ชนิดของโรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ

๑. จอประสาทตาเสื่อมแบบแห้ง (Dry AMD) เกิดจากการเสื่อมและบางตัวลงของบริเวณศูนย์กลางรับภาพของจอประสาทตาจากกระบวนการเสื่อมตามอายุ ทำให้การมองเห็นค่อย ๆ ลดลง โดยที่อาการของโรคจะเป็นไปอย่างช้า ๆ

๒. จอประสาทตาเสื่อมแบบเปียก (Wet AMD) พบได้ประมาณ ๑๕ - ๒๐% ของโรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุทั้งหมดเกิดจากมีเส้นเลือดผิดปกติงอกอยู่ใต้จอประสาทตา ซึ่งเส้นเลือดที่งอกใหม่นี้มีความเปราะบางง่ายต่อการรั่วซึมของเลือดและของเหลวออกภายนอกหลอดเลือด ทำให้จุดรับภาพชดบวมน้ำและมีเลือดขัง ทำให้มองเห็นภาพบิดเบี้ยวและสูญเสียการมองเห็นในส่วนกลาง

การรักษาโรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ แนวทางการรักษาโรคจอประสาทตาเสื่อม ชนิดแห้ง (Dry AMD)

๑. การให้ความรู้ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เพื่อหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงเป็นการป้องกันการเกิดโรค

- การตรวจจอประสาทตากับจักษุแพทย์ ร่วมกับเครื่องมือตรวจพิเศษ เช่น เครื่องตรวจวิเคราะห์จอประสาทตาด้วยเลเซอร์ [OCT; Optical Coherence Tomography], การฉีดสีถ่ายภาพจอประสาทตา [FFA : Fundus Fluorescein Angiography]

- การทดสอบจอประสาทตาด้วยตารางตรวจจุดภาพชัดหรือแผ่นภาพแอมสเลอร์ (Amsler grid) ด้วยตนเอง

- การหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยง เช่น แสงแดด, การสูบบุหรี่, ภาวะอ้วน

๒. สารต้านอนุมูลอิสระ (Nutritional supplement)^{๖-๗}

๒.๑ วิตามิน และแร่ธาตุ (Vitamin and Mineral)

การรับประทานวิตามิน C, E, Beta carotene และ Zinc ในปริมาณสูงช่วยลดความเสี่ยงการเกิดโรคระยะรุนแรงลงได้ร้อยละ ๒๕ ในผู้ที่มีความเสี่ยงสูงต่อการสูญเสียการมองเห็น แต่ไม่สามารถป้องกันการเกิดโรคและไม่มีประโยชน์ในคนไข้ที่เริ่มมีจุดรับภาพเสื่อมเล็กน้อย คนที่สูบบุหรี่ไม่ควรได้รับ beta carotene รวมอยู่ด้วย เนื่องจากพบความสัมพันธ์ของการเกิดมะเร็งปอด

ขนาดที่แนะนำให้รับประทานต่อวันคือ วิตามิน C 500 mg, วิตามิน E 400 IU, Beta carotene 15 mg (ประมาณ 25,000 IU), Zinc (80 mg ของ Zinc oxide), Copper (2 mg ของ Copper oxide)

๒.๒ แคโรทีนอยด์ (carotenoids)

เป็นรงควัตถุที่มีสีเหลืองส้มแดง

พบได้ทั่วไปในสิ่งมีชีวิตที่สามารถสังเคราะห์แสงได้ มีคุณสมบัติในการต้านอนุมูลอิสระ (antioxidant) แคโรทีนอยด์ (carotenoids) เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่พบได้ที่จุดรับภาพที่ชัดสุด (Fovea) ของจุดภาพชัด (Macular) เชื่อว่าช่วยปกป้องเซลล์ของจอประสาทตาไม่ให้ถูกทำลาย โดยการลดอนุมูลอิสระและกรองแสงสีน้ำเงินที่จะทำลายดวงตา แคโรทีนอยด์ประกอบไปด้วย

- Lutein

- Zeaxanthin (isomer ของ Lutein)

๒.๓ โอเมก้า-3 (Omega-3)

ช่วยลดความเสี่ยงการเป็นโรคจอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ (AMD) และลดการ progression ของโรคได้

แนวทางการรักษาโรคจอประสาทตาเสื่อม ชนิดเปียก (Wet AMD)^{๘-๙}

๑. การฉายแสงเลเซอร์ที่ทำให้เกิดความร้อนลงบนจอประสาทตา (Laser Photocoagulation) เพื่อยับยั้งหรือชะลอเส้นเลือดผิดปกติที่ทำให้เกิดเลือดออกใต้จอประสาทตาได้ ส่วนของจอประสาทตาปกติที่โดนแสงเลเซอร์ชนิดนี้จะถูกความร้อนทำลายไปด้วย ทำให้เกิดจุดมืดดำอย่างถาวร การมองเห็นจะลดลงทันทีหลังการรักษา ซึ่งการรักษาวิธีนี้ใช้ได้กับผู้ป่วยที่มีความผิดปกติของโรคอยู่ห่างจากศูนย์กลางจอประสาทตาพอสมควร

๒. การฉายแสงเลเซอร์ที่ไม่ทำให้เกิดความร้อนภายหลัง ร่วมกับการให้ยาประเภทสารเคมีที่ไวแสง (photosensitizer) เข้าทางเส้นเลือดดำ (Photodynamic Therapy : PDT)

ยาประเภทสารเคมีที่ไวแสงได้แก่เวอร์ตีพอร์ฟีน (Verteporfin) โดยยาจะไปจับกับเซลล์ที่มีการแบ่งตัวที่ผนังหลอดเลือดที่ผิดปกติใต้จอประสาทตา จากนั้นจึงฉายแสงไปช่วยกระตุ้นให้ยาทำลาย

หลอดเลือดที่ผิดปกติ โดยไม่มีผลกระทบกับ จอประสาทตาบริเวณนั้น ซึ่งผู้ป่วยยังคงสามารถ มองเห็นได้เหมือนก่อน การฉายแสงเลเซอร์ในบางราย ที่อาการของโรคยังไม่รุนแรง การมองเห็นที่ลดลงก่อน การรักษาอาจกลับคืนมาใกล้เคียงกับปกติได้

๓. การฉีดยาในกลุ่ม Vascular endothelial growth factor (VEGF) inhibitors เข้าในน้ำวุ้นตา (Intravitreal injection)

โดยปกติ VEGF จะทำหน้าที่ในการควบคุม การเติบโต (proliferation) การซึมผ่านของผนังหลอดเลือด (permeability) และยับยั้งกระบวนการตายของเซลล์ โดยธรรมชาติ (anti-apoptosis) บริเวณเซลล์เยื่อบุผนัง หลอดเลือดจะมีตัวรับ VEGF (VEGF receptor) ซึ่งเมื่อ จับกับ VEGF หรือ fibroblast growth factor จะกระตุ้น ให้มีการสร้างและเติบโตของเซลล์เพิ่มขึ้น หากมีการสร้างที่มากผิดปกติก็จะส่งผลให้เกิดการงอกผิดปกติ ของหลอดเลือดได้ ดังนั้น ยาในกลุ่ม VEGF inhibitors จึงถูกนำมาใช้รักษาโรคจอประสาทตาเสื่อมแบบเปียก โดยไปยับยั้งการงอกผิดปกติของหลอดเลือดได้ จอประสาทตาทำให้ผู้ป่วยมองเห็นดีขึ้น ตัวอย่างยา ในกลุ่มนี้ ได้แก่ Bevacizumab, Ranibizumab และ Aflibercept ผลการรักษาจะมีประสิทธิภาพผู้ป่วยจำเป็นต้องได้รับยาเป็นประจำทุกเดือนอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย ๓ ครั้ง ซึ่งในปัจจุบันการรักษาวิธีนี้เป็นวิธีการรักษา อันดับแรกหลังได้รับการวินิจฉัยโรค

๔. การผ่าตัด

ทำในกรณีที่มีเลือดออกใต้ ศูนย์กลางรับภาพ โดยการฉีดยาเข้าไปเพื่อให้เลือด ที่แข็งตัวละลายและฉีดแก๊สเข้าไปรีดเลือดให้ขยับออก จากศูนย์กลางจอรับภาพ มักทำการผ่าตัดในกรณีที่ การรักษาด้วยการฉีดยา Anti-VEGF หรือการทำ PDT ไม่สามารถควบคุมโรคได้

บทสรุป

จอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุ (AMD) เป็น สาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้สูงอายุสูญเสียการมองเห็น อันดับต้น ๆ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิต จอประสาทตาเสื่อมในผู้สูงอายุจำแนกเป็น ๒ ประเภท คือ จอประสาทตาเสื่อมแบบแห้ง (Dry AMD) และ จอประสาทตาเสื่อมแบบเปียก (Wet AMD) การรักษา ส่วนใหญ่เป็นการรักษาจอประสาทตาเสื่อมแบบเปียก โดยการฉายแสงเลเซอร์เพื่อยับยั้งหรือชะลอโรคจะช่วย คงสภาพการมองเห็นไว้ได้ แต่ไม่สามารถทำให้การ มองเห็นที่เสียไปกลับคืนมา ส่วนการรักษาโดยการ ฉีดยาในกลุ่ม VEGF inhibitors เข้าในน้ำวุ้นตา เพื่อเป็นการ ยับยั้งการงอกผิดปกติของหลอดเลือดได้จอประสาทตา ช่วยให้การมองเห็นดีขึ้นกว่าเดิมได้ และเป็นการชะลอ การเกิดโรคด้วย ซึ่งเป็นวิธีการรักษาอันดับแรก ในปัจจุบันหลังจากผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยโรค ส่วนแนวทางการรักษาจอประสาทตาเสื่อมแบบแห้ง ในปัจจุบันคือ การให้สารต้านอนุมูลอิสระในผู้ป่วย ที่มีข้อบ่งชี้ ประเภทวิตามิน, เกลิโอแร้, รังควัตถุ แคโรทีนอยด์ ได้แก่ ลูทีนและซีแซนทีน, กรดไขมัน จำเป็น โอเมก้า-3 ร่วมกับการลดปัจจัยเสี่ยง ได้แก่ แสงแดด, การสูบบุหรี่, ภาวะอ้วน การให้ความรู้แก่ ผู้ป่วยในการติดตามอาการที่บ่งบอกถึงภาวะโรค กำเริบ และการสอนวิธีการทดสอบจอประสาทตา ด้วยตารางตรวจจุดภาพชัดที่เรียกว่า **แผ่นภาพ แอมสเลอร์ (Amsler grid)** ด้วยตัวเอง เป็นการลดภาวะ การสูญเสียทางสายตาแบบถาวรจากโรคได้

เอกสารอ้างอิง

๑. World Health Organization. Global Initiative for the elimination of avoidable blindness. Vision 2020, the right to sight. WHO/PBL/1997 (97.61 Rev.2).

๒. The Eye Diseases Prevalence Research Group. Prevalence of age-related macular degeneration in the United States. Arch Ophthalmol. 2004; 122 : 564-72.
๓. Jenchitr W, Ruamviboonsuk P, Sanmee A, Pokawattana N. Prevalence of age-related macular degeneration in Thailand. Ophthalmic Epidemiol. 2011; 18 : 48-52.
๔. แมนสิงห์ รัตนสุคนธ์ และดิเรก ผาติกุลศิลา. (๒๕๔๙). Age-related Macular Degeneration. พิมพ์ครั้งที่ ๑ สงขลา : ชานเมืองการพิมพ์.
๕. ภัทยา ลีพหาวงศ์, ฉัญรัตน์ อโนทัยสินทวี, ธนภัทร รัตนภกรกร. (๒๕๕๓) การทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบและการวิเคราะห์อภิมานของการใช้ยา Bevacizumab (Avastin®) ในการรักษาโรคจุดภาพชัดของจอตา. เข้าถึงได้จาก <https://www.hitap.net/research/17583>. วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔
๖. The Age-Related Eye Disease Study Research Group. A randomized, placebo-controlled, clinical trial of high-dose supplementation with vitamin C and E, beta carotene, and zinc for age-related macular degeneration and vision loss. AREDS Report No.8. Arch Ophthalmol. 2001 ; 119 : 1417-36.
๗. Chong EW, Kreis AJ, Wong TY, Simpson JA, Guymer RH. Dietary omega-3 fatty acid and fish intake in the primary prevention of age-related macular degeneration : a systematic review and meta-analysis. Arch Ophthalmol. 2008; 126 (6) : 826-833.
๘. Barak Y, Heroman WJ, Tezel TH. The past, present, and future of exudative age-related macular degeneration treatment. Middle East Afr J Ophthalmol. 2012; 19 : 43-51.
๙. Van Wijngaarden P, Qureshi SH. Inhibitors of vascular endothelial growth factor (VEGF) in the management of neovascular age-related macular degeneration : a review of current practice. Clin Exp Optom 2008; 91 : 427-37.

ยาแก้ปวดกับภาวะไตวาย

โดย พันตำรวจโทหญิง ปิ่นฉัตร ทองแพ
นายแพทย์ (สบ ๓) กลุ่มงานอายุรกรรม (หน่วยโรคไต) โรงพยาบาลตำรวจ

ถ้าพูดถึงยาแก้ปวดเราจะนึกถึงยามากมายหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นยาพาราเซตามอล (Paracetamol) ยาแก้อักเสบคลายเส้น (muscle relaxant) เช่น ยา Orphenadrine, Tolperisone ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (Nonsteroidal anti-inflammatory drugs; NSAIDs) เช่น ยา Ibuprofen, Diclofenac, Naproxen, Piroxicam, Celecoxib, Etoricoxib และยาลดการอักเสบแบบมีสเตียรอยด์ เช่น ยา Prednisolone, Dexamethasone เป็นต้น

บทความนี้จะกล่าวถึงยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) เป็นหลัก เนื่องจากยาในกลุ่มนี้หากใช้อย่างไม่ระมัดระวัง อาจส่งผลทำให้เกิดการทำงานของไตแย่ลงอย่างชัดเจนที่เรียกว่า “ภาวะไตวาย” ได้

ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) เป็นยาในกลุ่มที่มีการใช้อย่างกว้างขวางในปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถหาซื้อยาในกลุ่มนี้ได้เองตามร้านขายยาทั่วไป ทั้งอาจถูกจ่ายมาจากโรงพยาบาล เนื่องจากส่วนใหญ่จะนำมาใช้ในการบรรเทาอาการปวด ลดไข้ และลดการอักเสบในบางกลุ่มโรค เช่น ปวดเข่า ปวดหลัง กล้ามเนื้ออักเสบ และโรคข้ออักเสบต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตาม ยาในกลุ่มนี้มีผลข้างเคียงที่สำคัญต่อระบบต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ระบบทางเดินอาหาร ทำให้เกิดกระเพาะอาหารอักเสบและแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ได้ ระบบแข็งตัวของเลือด ทำให้เลือดออกง่ายผิดปกติ ระบบหัวใจและหลอดเลือดทำให้กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด และระบบการทำงานของไต ทำให้เกิดภาวะ

ไตวายเฉียบพลัน หรือเกิดภาวะเนื้อเยื่อไตอักเสบ หรือเกิดกลุ่มอาการไตบวมน้ำเนฟโรติกได้

โดยบทความนี้จะมุ่งเน้นถึงผลของยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ต่อระบบการทำงานของไตเป็นหลัก

หลักใหญ่ใจความของยากลุ่มยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ที่มีผลทำให้เกิดภาวะไตวายได้นั้น เหตุผลมาจากผลของยาต่อสารเคมีที่มีผลต่อการหดขยายของหลอดเลือดที่ไปเลี้ยงไต ถ้ามีการใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ในสภาวะที่ไม่เหมาะสม จะนำไปสู่ภาวะหลอดเลือดที่ไตหดตัว ทำให้เลือดไปเลี้ยงที่ไตน้อยลงและเกิดภาวะไตวายเฉียบพลันขึ้นได้

จากการเก็บข้อมูลการศึกษาพบว่า ผู้ป่วยที่มีการใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) นั้น จะมีโอกาสเกิดภาวะไตวายเฉียบพลันได้มากกว่าผู้ป่วยที่ไม่ได้รับยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ถึง ๓ เท่า โดยเกิดผลของยาต่อระบบไหลเวียนเลือดของไต ทำให้เลือดมาเลี้ยงที่ไตลดลง ซึ่งมีผลทำให้อัตราการกรองของไตลดลง

ปัจจัยเสี่ยงของภาวะไตวายเฉียบพลันจากการใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs)

จากที่ได้กล่าวไปข้างต้นเรื่องผลของยาต่อการหดตัวของหลอดเลือดที่ไต หากมีภาวะที่ทำให้ร่างกายขาดสารน้ำ เช่น ท้องเสีย อาเจียนมาก ได้รับยาขับปัสสาวะ หรือได้รับยาที่มีผลต่อการหดขยายตัวของหลอดเลือด

ที่ไต ซึ่งส่วนใหญ่เป็นยาในกลุ่มที่ใช้ในการรักษาภาวะความดันโลหิตสูง เช่น ยา Enalapril หรือยา Losartan จะส่งผลทำให้เกิดภาวะไตวายเฉียบพลันได้ง่ายขึ้น

อีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ระดับยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ในเลือดสูงขึ้นได้ คือ ผู้สูงอายุ เนื่องจากจะมีการเปลี่ยนแปลงปริมาณสารน้ำในร่างกายผิดปกติร่วมกับการที่มักจะมีโรคเรื้อรัง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีภาวะโปรตีนอัลบูมินในเลือดต่ำ ส่งผลให้ในผู้สูงอายุจะมีระดับยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) สูงกว่าปกติ นำไปสู่ภาวะไตวายเฉียบพลันได้ง่ายกว่าบุคคลทั่วไป

ในทำนองเดียวกัน หากมีภาวะที่การทำงานของตับบกพร่อง จะมีผลทำให้ยาหมดฤทธิ์ได้ช้าลง และในผู้ป่วยโรคตับก็มักจะมีภาวะโปรตีนอัลบูมินในเลือดต่ำด้วย ดังนั้น ทำให้ระดับยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ในเลือดสูงผิดปกติจากกลไกที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นจากการใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs)

ดังนั้น สรุปว่าปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดภาวะไตวายเฉียบพลันจากการใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) มีดังนี้

๑. ภาวะร่างกายขาดสารน้ำ
๒. ภาวะหัวใจวาย
๓. โรคตับ
๔. โรคไตเรื้อรัง
๕. ผู้สูงอายุ
๖. กลุ่มอาการไตบวมน้ำเนฟโรติก
๗. ภาวะการติดเชื้อในร่างกายและการเจ็บป่วยเรื้อรัง
๘. โรคเบาหวาน

นอกเหนือไปจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ป่วยที่กล่าวไปแล้วข้างต้น ยังมีอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเกิดไตวายเฉียบพลันได้มากนั่นคือ การใช้ยา

การอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ร่วมกับยาอื่น ๆ โดยเฉพาะยาขับปัสสาวะและยาลดความดันโลหิตที่มีผลต่อการยับยั้งสารเคมีที่ส่งผลต่อการหดขยายของเส้นเลือดที่ไต ดังแสดงในตาราง

Angiotensin-Converting Enzyme Inhibitor (ACE-I)	Angiotensin Receptor Blocker (ARB)
Enalapril 5 mg, 20 mg Ramipril 2.5 mg Captopril 25 mg	Losartan 50 mg, 100 mg Valsartan 80 mg, 160 mg Irbesartan 150 mg, 300 mg Telmisartan 40 mg, 80 mg Azilsartan 40 mg, 80 mg Candesartan 8 mg, 16 mg Olmesartan 20 mg, 40 mg

ลักษณะทางคลินิกและการดำเนินโรคของการเกิดไตวายเฉียบพลันจากยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs)

ผู้ป่วยจะมาด้วยอาการปัสสาวะออกลดลง ซึ่งส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นภายในไม่กี่วันหลังได้รับยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) การตรวจปัสสาวะเบื้องต้นมักไม่พบเซลล์หรือตะกอนในปัสสาวะ ส่วนใหญ่มักพบมีปริมาณโพแทสเซียมในเลือดสูงร่วมด้วย โดยอาจพบการเพิ่มขึ้นของระดับโพแทสเซียมในเลือดที่ไม่สัมพันธ์กับระดับการทำงานของไตที่ลดลง

ผู้ป่วยส่วนใหญ่จะดีขึ้นหลังหยุดยาโดยที่ไม่ต้องได้รับการรักษาด้วยการบำบัดทดแทนไต อีกกลไกหนึ่งที่ทำให้เกิดภาวะไตวายหรือโรคไตเรื้อรังคือ ภาวะเนื้อเยื่อไตอักเสบเฉียบพลัน (Acute Interstitial Nephritis; AIN) จากยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) และกลุ่มอาการไตบวมน้ำเนฟโรติก

จากการศึกษาพบว่า ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ทำให้เกิดการอักเสบแบบเฉียบพลันบริเวณโครงสร้างเนื้อเยื่อไตและบริเวณท่อไตที่นำไปสู่ภาวะการทำงานของไตลดลง

อุบัติการณ์การเกิดเนื้อเยื่อไตอักเสบเฉียบพลัน จากยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ไม่ทราบแน่ชัดและพบได้ค่อนข้างน้อย กลุ่มยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ที่มีรายงานมากที่สุดคือ Ibuprofen, Fenoprofen และ Naproxen โดยยังไม่ทราบถึงปัจจัยเสี่ยงในการเกิดภาวะนี้ที่ชัดเจน

โดยปกติแล้วภาวะเนื้อเยื่อไตอักเสบเฉียบพลันที่เกิดจากยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) มักเกิดร่วมกับภาวะไตบวมน้ำเนฟโรติกที่มีลักษณะเฉพาะที่เรียกว่า Minimal Change Disease หรือ Membranous Nephropathy ซึ่งการวินิจฉัยและการวินิจฉัยแยกโรคทำได้โดยการตัดชิ้นเนื้อไตมาตรวจพิสูจน์ทางพยาธิวิทยา

หลังจากได้รับการวินิจฉัยภาวะเนื้อเยื่อไตอักเสบเฉียบพลันหรือภาวะไตบวมน้ำเนฟโรติกจากยาได้แล้ว การรักษาที่สำคัญที่สุดคือการหยุดยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ที่เป็นสาเหตุ โดยปกติผู้ป่วยมักจะดีขึ้นภายใน ๑ สัปดาห์ และการทำงานของไตมักจะดีขึ้นจนใกล้เคียงปกติ แต่ในผู้ป่วยบางรายอาจเกิดภาวะไตวายเรื้อรังจากเนื้อเยื่อไตอักเสบเรื้อรังได้ และผู้ป่วยน้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต้องใช้การรักษาด้วยการบำบัดทดแทนไตอย่างถาวร ซึ่งพบว่าการพยากรณ์โรคขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ได้รับยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ก่อนเกิดภาวะเนื้อเยื่อไตอักเสบ กรณีที่ได้รับยามาไม่นาน จะมีการพยากรณ์โรคที่ดีกว่าในผู้ป่วยบางรายที่อาการไม่ดีขึ้นหลังหยุดยาและมีผลชิ้นเนื้อไตยืนยันว่าเป็นภาวะเนื้อเยื่อไตอักเสบแบบเฉียบพลัน มีการพิจารณาใช้ยาคอร์ติโคสเตียรอยด์ในการรักษา แต่ยังไม่มียาหลักฐานเชิงประจักษ์ยืนยันประโยชน์ของยาคอร์ติโคสเตียรอยด์ในการรักษาภาวะนี้ อย่างชัดเจน อีกทั้งยังมีการรายงานการใช้ยาคอร์ติโคสเตียรอยด์ที่ไม่ได้ผล และมีรายงานการกลับ

เป็นซ้ำหลังกลับมาใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) อีกด้วย

บทสรุป

ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) เป็นยาที่มีการใช้อย่างกว้างขวาง และส่งผลกระทบต่อการทำงานของร่างกายในหลายระบบ รวมถึงระบบการทำงานของไต ซึ่งแม้ผลข้างเคียงต่อระบบการทำงานของไตก็สามารถมีได้หลายรูปแบบ การหยุดยาอย่างรวดเร็วที่สุดเมื่อพบผลข้างเคียงในระบบการทำงานของไตจะทำให้การทำงานของไตดีขึ้นได้ โดยเราอาจสังเกตอาการเบื้องต้นได้เองว่าเริ่มมีผลกระทบต่อการทำงานของไตแล้วได้จากการสังเกตปริมาณปัสสาวะที่ลดน้อยลงกว่าปกติ หรือการปัสสาวะเป็นฟองหรือภาวะชาบวมหรือตาบวม หรือการมีภาวะความดันโลหิตที่สูงมากผิดปกติ

แต่หากเราอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงการใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ควรตรวจสอบการใช้ยาสำหรับโรคประจำตัวว่ามียาที่มีปฏิริยาต่อยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) หรือไม่ ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น อีกทั้งไม่ควรรับประทานยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) ขณะที่ร่างกายมีภาวะขาดสารน้ำ

ดังนั้น การใช้ยาลดการอักเสบที่ไม่ใช่สเตียรอยด์ (NSAIDs) จึงควรใช้อย่างระมัดระวัง และเฝ้าระวังการเกิดผลข้างเคียงอย่างสม่ำเสมอ

เอกสารอ้างอิง

1. Curhan GC, Bullock AJ, Hankinson SE, Willett WC, Speizer FE, Stampfer MJ. Frequency of use of acetaminophen, nonsteroidal anti-inflammatory drugs, and aspirin in US women. *Pharmacoepidemiol Drug Saf.* 2002; 11 : 687-93

2. Huerta C, Castellsague J, Varas-Lorenzo C, Garcia Rodriguez LA. Nonsteroidal anti-inflammatory drugs and risk of ARF in the general population. *Am J Kidney Dis.* 2005; 45 : 531-9
3. Schlondorff D. Renal complications of nonsteroidal anti-inflammatory drugs. *Kidney Int.* 1993; 44 : 643-53
4. Schneider V, Levesque LE, Zhang B, Hutchinson T, Brophy JM. Association of selective and conventional nonsteroidal anti-inflammatory drugs with acute renal failure : A population-based, nested case-control analysis. *Am J Epidemiol.* 2006; 164 : 881-9
5. Rossert J. Drug-induced acute interstitial nephritis. *Kidney Int.* 2001; 60 : 804-17
6. Ravnskov U. Glomerular, tubular, interstitial nephritis associated with non-steroidal anti-inflammatory drugs. Evidence of a common mechanism. *Br J Clin Pharmacol.* 1999; 47 : 203-10
7. Radford MG, Jr., Holley KE, Grande JP, Larson TS, Wagoner RD, Donaldson JV, et al. Reversible membranous nephropathy associated with the use of nonsteroidal anti-inflammatory drugs. *JAMA.* 1996; 276 : 466-9
8. Rahman S, Malcoun A. Nonsteroidal Anti-inflammatory Drugs, Cyclooxygenase-2, and the Kidneys. *Prim Care* 2014; 41 : 803-21

* * *

โดย พันตำรวจโทหญิง ศิริมา ชวะโนทัย นักสังคมสงเคราะห์ (สบ ๓) กลุ่มงานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลตำรวจ

บทนำ : สภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ความสำคัญห่วงใยดูแลข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่อย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ทั้งนี้ นอกจากกองสวัสดิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะให้การดูแลในด้านสวัสดิการสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ แล้ว ในด้านการรักษาพยาบาลมีทีมแพทย์ ทีมพยาบาล ทีมสหวิชาชีพของโรงพยาบาลตำรวจให้การดูแลรักษาเป็นอย่างดีตามมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งนี้ ในด้านการรักษาพยาบาลกลุ่มผู้ป่วยดังกล่าวสามารถใช้สิทธิสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล รวมทั้งค่าอุปกรณ์การรักษาพยาบาลที่มีจำหน่ายในโรงพยาบาลสามารถเบิกจ่ายจากกรมบัญชีกลางได้ทั้งหมด แต่นักสังคมสงเคราะห์ซึ่งเป็นหนึ่งในทีมสหวิชาชีพที่มีบทบาทเข้าไปทำงานกับผู้ป่วยกลุ่มนี้โดยการให้คำปรึกษา แนะนำกลับพบว่า ทั้งตัวผู้ป่วยและครอบครัวกลับเป็นกลุ่มที่มีความเปราะบางทางสังคม จากสาเหตุการเจ็บป่วยทางกายซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคม อารมณ์ และจิตใจ มีความวิตกกังวลว่าสภาพร่างกายจะกลับไปเป็นปกติเหมือนเดิมหรือไม่ จะสามารถกลับไปทำงานในตำแหน่งเดิมได้หรือไม่ หรือจะถูกให้ออกจากราชการซึ่งจะเป็นภาระให้กับครอบครัวไปนานเพียงใด มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับรายได้ของครอบครัว มีความรู้สึกว่าตนเองไม่มีคุณค่า บางรายเริ่มมีปัญหาสัมพันธภาพในครอบครัวจนอาจกลายเป็นปัญหาทางสังคม

จากสภาพปัญหาดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการศึกษาถึงสภาวะความต้องการและการกำหนดแนวทางในการช่วยเหลือ พี่นฟู ข้าราชการตำรวจกลุ่มดังกล่าว

เพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวสามารถกลับไปทำหน้าที่ทางสังคมของตนเอง รวมทั้งการใช้ชีวิตกับสมาชิกในครอบครัวและอยู่ในสังคมได้อย่างภาคภูมิใจและเป็นปกติสุข

กรอบแนวความคิดทฤษฎีที่ใช้ในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์

ในการศึกษานี้ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวความคิดทฤษฎี หลักการ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งเทคนิคและทักษะในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพสังคมสงเคราะห์เพื่อใช้เป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

๑. แนวความคิดในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ ได้แก่ แนวความคิดสิทธิมนุษยชน (Human right) ซึ่งเน้นในเรื่องศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์, แนวความคิดความเสมอภาคทางสังคม (Social Equity) ซึ่งเน้นในเรื่องความเสมอภาคเท่าเทียมของคนทุกคนในสังคม, แนวความคิดการมีส่วนร่วมทางสังคม (Social Participation) ซึ่งเน้นการเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมแทนการเป็นเพียงผู้รับการสงเคราะห์เพียงฝ่ายเดียว, แนวความคิดเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคม (Social Network) ซึ่งให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือช่วยเหลือทั้งภาครัฐและเอกชน, แนวความคิดการเสริมพลังอำนาจ (Empowerment) เป็นการช่วยเหลือบุคคลให้มีความมั่นใจ มุ่งเน้นที่ความสามารถของบุคคลในการทำหน้าที่ของตนเอง และแนวความคิดการดูแลแบบองค์รวมและแบบครบวงจรและต่อเนื่อง

ซึ่งเน้นการให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือทั้งทางกาย จิต สังคม และจิตวิญญาณอย่างต่อเนื่อง อันเป็นกรอบ แนวความคิดในการปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์

๒. ทฤษฎีในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ นอกจากแนวความคิดในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ แล้ว นักสังคมสงเคราะห์ยังปฏิบัติงานตามกรอบ **ทฤษฎีสังคมสงเคราะห์** ได้แก่ **ทฤษฎีระบบในงานสังคมสงเคราะห์** ซึ่งทุกระบบในสังคมจะต้องทำหน้าที่ ของตัวเองแบบร่วมแรงร่วมใจ (collaborative), **ทฤษฎี ภาวะแวดล้อม** ซึ่งเน้นการช่วยให้ผู้ใช้บริการเกิดการ ตระหนักรู้ สามารถจัดการแก้ไขปัญหาของตนเองได้ ตามภาวะแวดล้อมทางสังคม, **ทฤษฎีการแก้ไข้ปัญหา** ซึ่งเห็นว่าการแก้ไข้ปัญหาของมนุษย์เป็นกระบวนการ ของเหตุและผลโดยใช้หลักตรรกวิทยา

๓. หลักการและมาตรฐานจรรยาบรรณ แห่งวิชาชีพในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ หลักการสังคมสงเคราะห์เป็นเสมือนกฎทั่วไปที่ นักสังคมสงเคราะห์ยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติงาน ได้แก่ (๑) **หลักการความแตกต่างของบุคคล (Individualization)** (๒) **หลักการตัดสินใจด้วยตนเอง (Self-Determination)** (๓) **หลักการรักษา ความลับ (Confidentiality)** (๔) **หลักการยอมรับ (Acceptance)** และ (๕) **หลักการมีส่วนร่วม (Participation)** นอกจากนั้น นักสังคมสงเคราะห์ยังมี **มาตรฐานจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ (Social Work Code of Ethics)** มี ๖ **องค์ประกอบ** มีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบที่ ๑ จรรยาบรรณต่อตนเอง ได้แก่ ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเองและปฏิบัติ หน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ เสียสละ ตระหนักถึงการ พัฒนาตนเองให้มีความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และมีคุณธรรม ประพฤติตนอยู่ในกรอบวัฒนธรรมและ บริบทที่เหมาะสม

องค์ประกอบที่ ๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ได้แก่ ยึดมั่นในหลักวิชาการทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ รักษาเกียรติภูมิ และส่งเสริมวิชาชีพให้ก้าวหน้าอยู่เสมอ และคำนึงถึงมาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบ วิชาชีพสังคมสงเคราะห์

องค์ประกอบที่ ๓ จรรยาบรรณต่อผู้ใช้ บริการ (บุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน) ได้แก่ ยึดถือประโยชน์สูงสุดของผู้ใช้บริการ โดยเคารพ ในสิทธิศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ความแตกต่างหลากหลาย สิทธิความเป็นส่วนตัว รักษา ความลับของผู้ใช้บริการ ยึดหลักการมีส่วนร่วมและ รักษาสัมพันธ์ภาพทางวิชาชีพ รวมทั้งให้ความสำคัญ ต่อผู้ที่มีความต้องการพิเศษ และพิทักษ์คุ้มครอง และ พัฒนาความเป็นอยู่ที่ดีของบุคคล ครอบครัว กลุ่มคน หรือชุมชน

องค์ประกอบที่ ๔ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วม วิชาชีพและผู้ร่วมงานในวิชาชีพอื่น ได้แก่ เคารพ ให้เกียรติ สนับสนุนความร่วมมือในการทำงานเป็น เครือข่าย และร่วมขับเคลื่อนการปฏิบัติงาน ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการและวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ ๕ จรรยาบรรณต่อองค์กร ที่สังกัด ได้แก่ ส่งเสริม รักษา และพัฒนาองค์กรเพื่อ ประโยชน์สูงสุดต่อผู้ใช้บริการ และมีความรับผิดชอบ ต่อองค์กรที่สังกัด

องค์ประกอบที่ ๖ จรรยาบรรณต่อสังคม ได้แก่ มีส่วนร่วมในการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่จะ มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดี ของประชาชน

๔. เทคนิคและทักษะในการปฏิบัติงาน สังคมสงเคราะห์ เทคนิคและทักษะเป็นเครื่องมือ สำคัญในการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ โดยเทคนิคและทักษะที่สำคัญ ได้แก่ **เทคนิคและทักษะ การสัมภาษณ์ (Interviewing)** ซึ่งจะช่วยให้ได้มา

ซึ่งข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการกำหนดแนวทางแก้ไข ปัญหา และยังเป็น การบำบัดเบื้องต้นแก่ผู้ใช้บริการที่ได้ บอกล่าและระบายความรู้สึกต่อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น, **เทคนิคและทักษะการเยี่ยมบ้าน (Home Visiting)** ซึ่งจะช่วยให้ทราบและเข้าใจถึงสภาพแวดล้อมของ ปัญหา และช่วยประเมินความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้รับ เบื้องต้น รวมทั้งเป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ, **เทคนิคและทักษะ การให้คำแนะนำปรึกษา (Counseling)** ซึ่งเป็นการให้ คำปรึกษาแนะนำอย่างมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ผู้ใช้บริการ ได้รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง จนสามารถพัฒนา และปรับปรุงตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระบวนการ (Process) และการประเมินสภาวะ ความต้องการ (Needs Assessment) ของข้าราชการ ตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุ ปฏิบัติราชการในหน้าที่

กระบวนการปฏิบัติงานสงเคราะห์ช่วยเหลือ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บ เพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ กลุ่มงานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลตำรวจ เริ่มต้น เมื่อได้รับแจ้งจากพยาบาลหรือผู้ปวยมหาภูมิพล ราชาอนุสรณ์ ชั้น ๑๑ ว่า มีข้าราชการตำรวจบาดเจ็บ ในหน้าที่เข้าพักรักษาตัว นักสังคมสงเคราะห์ได้ ดำเนินการตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ โดยเข้าเยี่ยมผู้ปวยที่หอผู้ปวย เพื่อสัมภาษณ์ ชักประวัติ ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับสิทธิสวัสดิการ จัดทำข้อมูล ประวัติส่วนตัว ข้อมูลอาการบาดเจ็บ ข้อมูลครอบครัว เพื่อนำมาประเมินสภาวะปัญหาและความต้องการ และนำมาวางแผนหาแนวทางในการช่วยเหลือ พี่นฟู ตามสภาวะปัญหาและความต้องการของแต่ละกรณี รวมทั้งจัดทำรายงานข้อมูลสาเหตุ อาการ การรักษา เพื่อเสนอให้กองสวัสดิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

นำเรียนผู้บังคับบัญชาระดับสูงในสำนักงานตำรวจ แห่งชาติทราบ และเสนอสมาคมแม่บ้านตำรวจเพื่อเป็น ข้อมูลประกอบการตรวจเยี่ยมบำรุงขวัญข้าราชการ ตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติ ราชการในหน้าที่ประจำเดือน รวมทั้งประสานงานและ ให้การต้อนรับผู้บังคับบัญชาระดับสูงในสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติและสมาคมแม่บ้านตำรวจในการ ตรวจเยี่ยมบำรุงขวัญข้าราชการตำรวจที่ได้รับบาดเจ็บ จากการปฏิบัติหน้าที่

จากการสัมภาษณ์ ชักประวัติ นักสังคมสงเคราะห์ ได้ทราบถึงสภาพปัญหา จึงต้องมีการประเมินความ ต้องการ (Need Assessment) ทำให้ทราบถึงสภาวะ ความต้องการของข้าราชการตำรวจที่ได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ ดังนี้

๑. ต้องการได้รับการดูแลรักษาพยาบาล อย่างดี จนสามารถกลับไปปฏิบัติงานได้ดังเดิม
๒. ต้องการให้ผู้บังคับบัญชาเข้าใจและเห็นใจ ในสภาพร่างกายที่เจ็บป่วยและต้องใช้เวลาในการรักษา พยาบาล
๓. ต้องการกลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเดิม หรือปรับเปลี่ยนตำแหน่งให้เหมาะสมกับสภาพร่างกาย
๔. ต้องการได้รับการดูแลจากครอบครัว ความเข้าใจจากสมาชิกในครอบครัว
๕. ต้องการความมั่นคงทางสังคมและจิตใจ เนื่องจากอาการที่บาดเจ็บส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ทางสังคม อารมณ์ จิตใจ
๖. ต้องการได้รับสิทธิสวัสดิการที่เกี่ยวข้อง และพึงได้รับตามสิทธิ

แนวทางในการช่วยเหลือ พี่นฟู ข้าราชการตำรวจ ซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติ ราชการในหน้าที่

หลังจากที่นักสังคมสงเคราะห์ประเมินสภาวะ

ความต้องการ (Needs Assessment) ได้แล้ว ทำให้สามารถกำหนดแนวทางในการช่วยเหลือ พี่นพู่ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่ซึ่งมีทั้งหมด ๗ แนวทาง ดังนี้

๑. การช่วยเหลือพี่นพู่โดยการให้คำปรึกษาแนะนำ (Counseling) ประกอบด้วยการให้ข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ การเอื้ออำนวย การสนับสนุน ส่งเสริมให้ครอบครัวเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มสนับสนุนผู้ป่วยเรื้อรัง-ผู้ป่วยที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ของกลุ่มงานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลตำรวจ ซึ่งในกระบวนการกลุ่มจะสนับสนุนให้ครอบครัวเกิดการยอมรับในสภาพความเจ็บป่วยของผู้ป่วย รวมทั้งใช้วิธีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของสมาชิกกลุ่มในการแลกเปลี่ยนข้อมูลในการดูแลผู้ป่วย เป็นการให้กำลังใจซึ่งกันและกันของสมาชิกกลุ่ม

๒. การเสริมพลังอำนาจ (Empowerment) เพื่อให้ข้าราชการตำรวจที่บาดเจ็บและครอบครัวเพิ่มความความสามารถในการควบคุมสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ผลักดันให้ข้าราชการตำรวจที่บาดเจ็บและครอบครัวสามารถดูแลตนเองโดยใช้ศักยภาพที่มีอย่างเต็มที่ มาแก้ปัญหาด้วยตนเอง มองเห็นคุณค่าตนเอง

๓. การประสานจัดหาทรัพยากรทางสังคมในการให้ความช่วยเหลือ ด้านอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ แต่ไม่มีจำหน่ายในโรงพยาบาล เช่น รถเข็นนั่งอาบน้ำ สำหรับผู้ป่วยที่ยังไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เครื่องดูดเสมหะ เตียงนอนสำหรับผู้ป่วย เป็นต้น โดยการประสานขอความช่วยเหลือจากมูลนิธิโรงพยาบาลตำรวจในพระบรมราชานุเคราะห์

๔. การดูแลช่วยเหลือแบบองค์รวม และการดูแลแบบครอบครัวต่อเนื่อง ซึ่งเป็นแนวทางการช่วยเหลือ พี่นพู่ ทั้งทางด้านกาย (Bio) จิต (Psycho) สังคม (Social) และจิตวิญญาณ (Spiritual)

๕. การประสานส่งต่อ (Referral System) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ เพื่อติดตาม ประเมินสถานะผู้ป่วยภายหลังจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล รวมทั้งประสานส่งต่อด้านการส่งเสริมสุขภาพ

๖. การสนับสนุนให้ผู้ป่วยได้รับสิทธิสวัสดิการทางสังคม ที่พึงได้รับตามระเบียบและกฎหมาย เช่น เงินสนับสนุนช่วยเหลือผู้พิการ เงินช่วยเหลือครอบครัว ซึ่งขาดรายได้เนื่องจากต้องดูแลผู้ป่วย

๗. การสร้างเครือข่ายทางสังคมและการสนับสนุนทางสังคม (Social Network) ซึ่งให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือช่วยเหลือจากทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้การช่วยเหลือ พี่นพู่ ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอันตรายหรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่

จากแนวทางในการช่วยเหลือดังกล่าวทำให้ข้าราชการกลุ่มนี้เกิดความรู้สึกว่าไม่ได้ถูกทอดทิ้งไว้ข้างหลัง ยังมีหน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนที่สนับสนุนช่วยเหลือและมองเห็นว่าพวกเขามีคุณค่า มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ที่ทำคุณประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติ ทำให้พวกเขาเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและสามารถกลับไปทำหน้าที่ทางสังคม รวมทั้งใช้ชีวิตกับครอบครัวและอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

กรณีศึกษาที่ ๑ ข้าราชการตำรวจ ยศ ร้อยตำรวจโท อายุ ๓๔ ปี ตำแหน่ง รองสารวัตรกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๑๔ ช่วยราชการจังหวัดยะลา หน่วย EOD ได้รับบาดเจ็บจากกรณีคนร้ายลอบวางระเบิดเสาไฟฟ้าในหมู่บ้านลาเตาะ ตำบลกาบัง อำเภอกาบัง จังหวัดยะลา ถูกระเบิดเข้าที่ศีรษะ กะโหลกศีรษะข้างขวายุบ ดวงตาข้างขวาได้รับความกระทบกระเทือนอย่างรุนแรง เบื้องต้นเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลสงขลาเป็นระยะเวลา ๙ เดือน และย้ายมารับการรักษาต่อที่

โรงพยาบาลตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ได้สัมภาษณ์ ชักประวัติ ให้คำปรึกษา โดยใช้ทักษะการถามอย่าง อ่อนโยน ฟังอย่างใส่ใจ ได้ประเมินสภาพปัญหาและ ความต้องการของผู้ป่วยและครอบครัวพบว่าผู้ป่วยและ ครอบครัวรู้สึกด้อยค่าตนเอง โดยเฉพาะเรื่องหน้าที่ การงานกังวลว่าจะถูกให้ออกจากราชการ และปัญหา การดูแลผู้ป่วยในระยะยาว ซึ่งผู้ป่วยยังไม่สามารถ ช่วยเหลือดูแลตนเองได้ ผู้ป่วยได้รับบาดเจ็บจนทำให้ ตาขวามองไม่เห็น ผู้ป่วยเป็นบุตรคนเดียว ซึ่งบิดามารดา ต้องลาออกจากงานเพื่อมาดูแลผู้ป่วย ทำให้มีผลกระทบ ต่อรายได้ของครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์ได้ให้ คำปรึกษาโดยใช้แนวความคิดการเสริมพลังเพื่อให้ ผู้ป่วยและครอบครัวมองเห็นคุณค่าของตนเอง ภายหลังการจำหน่ายออกจากโรงพยาบาลตำรวจผู้ป่วย ยังคงต้องใช้เวลาในการพักรักษาตัวต่อที่บ้านพัก นักสังคมสงเคราะห์ได้ติดต่อประสานงานและการส่งต่อ ผู้ป่วยกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ตามภูมิลำเนาของผู้ป่วยในการจัดทำบัตร ผู้พิการ ทำให้ผู้ป่วยได้รับสิทธิสวัสดิการเดือนละ ๘๐๐ บาท ซึ่งเป็นสิทธิที่ผู้ป่วยพึงได้รับตามกฎหมาย และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ได้ลงเยี่ยมบ้านผู้ป่วย ได้มีการซ่อมแซม สภาพแวดล้อมภายในบ้านให้เหมาะสมกับสภาพร่างกาย ผู้ป่วยและผู้ดูแล จัดหางานให้แก่มารดาทำให้มี รายได้เพิ่มเติมสำหรับจุนเจือครอบครัว ทำให้ครอบครัว มองเห็นว่าตนเองไม่ได้ถูกทอดทิ้ง ตนเองยังมีคุณค่า มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

กรณีศึกษาที่ ๒ ข้าราชการตำรวจ ยศ ลิขิตตำรวจตรี อายุ ๒๕ ปี ตำแหน่ง ผู้บังคับหมู่ กองบังคับการอารักขาและควบคุมฝูงชน ได้รับบาดเจ็บ ขณะปฏิบัติหน้าที่ควบคุมฝูงชน โดยถูกยิงที่ศีรษะ กระสุนฝังในศีรษะ ไม่รู้สึกตัว นักสังคมสงเคราะห์ใช้ เทคนิคทักษะการสัมภาษณ์ ชักประวัติ ให้คำปรึกษา

กับมารดา รวมทั้งได้ประเมินสภาพปัญหาและ ความต้องการพบว่าผู้ป่วยไม่มีที่พักอาศัยใน กทม. เดิมเช่าบ้านอยู่กับมารดาเพียง ๒ คน เป็นบุตรคนเดียว มารดาทุกข์ใจกับอาการบาดเจ็บของผู้ป่วย มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วยในระยะยาว ซึ่งมารดาต้องลาออกออกจากงานมาดูแลผู้ป่วย ทำให้ ไม่มีรายได้ นักสังคมสงเคราะห์ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ใช้แนวความคิดการเสริมพลังแก่มารดาผู้ป่วย ให้มีพลังใน การดำเนินชีวิต มีพลังในการดูแลผู้ป่วย และใช้ทฤษฎี การแก้ไขปัญหาโดยประสานเสนอกองสวัสดิการ เป็นข้อมูลนำเรียนผู้บังคับบัญชาระดับสูง ซึ่งในกรณีนี้ ผู้บังคับบัญชาระดับสูงในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้พิจารณาสั่งการให้กองสวัสดิการจัดหาแพลตฟอร์ม ที่พักอาศัยให้แก่ผู้ป่วย ทำให้ผู้ป่วยและมารดามีกำลังใจ นักสังคมสงเคราะห์ได้เยี่ยมผู้ป่วยที่หอผู้ป่วย อย่างต่อเนื่องและมีการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์ เพื่อให้กำลังใจและชื่นชมมารดา รวมทั้งชื่นชมผู้ป่วย ที่ดูแลตนเองอย่างดี ภายหลังผู้ป่วยจำหน่ายออกจาก โรงพยาบาลตำรวจผู้ป่วยยังต้องพักรักษาตัวต่อที่บ้านพัก ยังไม่สามารถกลับไปปฏิบัติหน้าที่ได้โดยมารดาจะต้อง ดูแลใกล้ชิด ผู้ป่วยสามารถช่วยเหลือตัวเองได้ เดินได้เอง ในระยะสั้น ๆ แต่ยังไม่ชัดเจน ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง นักสังคมสงเคราะห์ได้ส่งผู้ป่วยกลับบ้านและเยี่ยมบ้าน เพื่อประเมินสภาวะแวดล้อมในบ้านพัก และต้องมีการ ติดตาม ประเมินผลในการให้การดูแลช่วยเหลืออย่าง ครบวงจรต่อเนื่องต่อไป

บทสรุป

ในการช่วยเหลือฟื้นฟูข้าราชการซึ่งได้รับอันตราย หรือป่วยเจ็บเพราะเหตุปฏิบัติราชการในหน้าที่นั้น นักสังคมสงเคราะห์ได้นำแนวความคิด ทฤษฎี หลักการ จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ เทคนิค และทักษะมาใช้ เป็นกรอบในการประเมินสภาวะความต้องการพบว่า

มีสภาวะความต้องการทั้งหมด ๖ ประการ ทำให้นักสังคมสงเคราะห์สามารถนำมากำหนดเป็นแนวทางในการช่วยเหลือ พี่นฟู ที่สำคัญได้ ๓ แนวทาง โดยเน้นผู้ป่วยเป็นศูนย์กลาง รวมทั้งคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของผู้ป่วยเป็นสำคัญตามหลักปรัชญาของงานสังคมสงเคราะห์คือ การช่วยเหลือเขาเพื่อให้เขาสามารถช่วยเหลือตนเองและพัฒนาสังคมได้ (Help Them to Help Themselves and Social Development) ทำให้ผู้ป่วยสามารถกลับไปทำหน้าที่ทางสังคมของตนเองรวมทั้งใช้ชีวิตกับครอบครัวและอยู่ในสังคมด้วยความภาคภูมิใจและเป็นปกติสุข

เอกสารอ้างอิง

นางลักษณ์ เทพสวัสดิ์. ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ ๒, พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์. (๒๕๕๔). โครงการพัฒนาระบบส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุแบบองค์รวมในเขตเทศบาลนครนนทบุรี การวิจัยโครงการระยะที่ ๑ “การสำรวจสภาวะองค์รวมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลนครนนทบุรี.” กรุงเทพฯ : จรัลสนิทวงศ์การพิมพ์ ระเบียบพรณ คำหอม. หลักการและกระบวนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์จุลภาค. พิมพ์ครั้งที่ ๒, พ.ศ. ๒๕๕๖ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพฯ. สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. ความรู้พื้นฐานด้านสังคมสงเคราะห์. พ.ศ. ๒๕๕๗ กรุงเทพฯ.

สภาวิชาชีพสังคมสงเคราะห์. มาตรฐานการให้บริการของผู้ประกอบวิชาชีพสังคมสงเคราะห์. ๒๕๖๓ กรุงเทพฯ.

อภิญา เวชชชัย. การเสริมพลังอำนาจในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. ฉบับพิมพ์ครั้งที่ ๑, พ.ศ. ๒๕๕๕ สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ การเสริมพลังอำนาจทางสังคมสงเคราะห์. สืบค้นเมื่อ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ จาก <http://swpc.or.th/courses> >การเสริมพลังอำนาจ

จรรยา เจตน์สมบุญ. การสังคมสงเคราะห์กับการบำบัดรักษาผู้ติดยาและสารเสพติด. สืบค้นเมื่อ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ จาก <https://www.sdtc.go.th/upload/forum/doc4adc1d0ca4b23.pdf>. มิ่งขวัญ ปานบ้านแพ้ว. ทักษะในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. สืบค้นเมื่อ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔ จาก <https://www.gotoknow.org/posts/616748>.

ยุทธนา พูนพานิช และ สุจริต สุขเวสพงษ์. การดูแลองค์รวมและการจัดทำแผนการดูแล. สืบค้นเมื่อ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ จาก apps.hpc.go.th/di/web/upfile/2020/11-4245-2020_1119_153_259/ed64b2c9f16072dozc483e0cb91fae24.pdf ระเบียบพรณ คำหอม และ นฤมล นิราทร. จรรยาบรรณวิชาชีพของสมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งชาติ. สืบค้นเมื่อ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ จาก <https://www.coursehero.com/file/115263871/published-81-155-3doc>.

วชิรวัชร งามละม่อม. ทฤษฎีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์. สืบค้นเมื่อ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ จาก <https://www.coursehero.com/file/115263871/published-81-155>

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

ประกาศ

การใช้นำหน้านามสตรีผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริด้วยพระราชหฤทัยระลึกถึงพระเดชพระคุณพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงสถาปนาเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า อันเป็นเครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเป็นพระมหากษัตริย์คุณแก่บุรุษและสตรีผู้มีความจงรักภักดี ทำคุณประโยชน์ให้แก่แผ่นดินเป็นที่ประจักษ์ โดยเฉพาะสตรีผู้ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า นับเป็นผู้ได้รับเกียรติยศจากองค์พระมหากษัตริย์ สมควรได้รับการยกย่องแม่มิได้สมรส

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สตรีทุกคนที่ได้รับพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า ชั้นปฐมจุลจอมเกล้า และชั้นทุติยจุลจอมเกล้า วิเศษ ใช้นำหน้านามว่า “ท่านผู้หญิง” และให้สตรีทุกคนที่ได้รับพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์จุลจอมเกล้า ชั้นทุติยจุลจอมเกล้า ตติยจุลจอมเกล้า และจตุตถจุลจอมเกล้า ใช้นำหน้านามว่า “คุณหญิง”

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕ เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๙ ตอนพิเศษ ๕๓ ง หน้า ๑ วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๕)

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๑/๒ วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ข้อพิพาท” หมายความว่า ข้อพิพาททางแพ่งเกี่ยวกับที่ดิน มรดก และข้อพิพาททางแพ่งอื่นที่มีทุนทรัพย์ไม่เกินสองแสนบาทหรือมากกว่านั้นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“อำเภอ” หมายความว่ารวมถึง เขตของกรุงเทพมหานคร

“ที่ว่าการอำเภอ” หมายความว่ารวมถึง สำนักงานเขตของกรุงเทพมหานคร

“นายอำเภอ” หมายความว่ารวมถึง ผู้อำนวยการเขตของกรุงเทพมหานคร

“ปลัดอำเภอ” หมายความว่ารวมถึง เจ้าพนักงานปกครองในเขตของกรุงเทพมหานคร

“พนักงานอัยการประจำจังหวัด” หมายความว่า ข้าราชการอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อัยการผู้ช่วยขึ้นไปปฏิบัติหน้าที่อยู่ในจังหวัดต่าง ๆ และในกรุงเทพมหานคร

“คณะกรรมการจังหวัด” หมายความว่ารวมถึง คณะกรรมการที่ทำหน้าที่คณะกรรมการจังหวัดของกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ รองปลัดกรุงเทพมหานคร หัวหน้าหน่วยงานระดับสำนักหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนักของกรุงเทพมหานคร ผู้แทนกรรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานปกครองและทะเบียน เป็นกรรมการและเลขานุการ

“บัญชีรายชื่อ” หมายความว่า บัญชีรายชื่อบุคคลที่จะทำหน้าที่เป็นผู้ไกล่เกลี่ย

“ผู้ไกล่เกลี่ย” หมายความว่า บุคคลที่ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท

“ประธานคณะผู้ไกล่เกลี่ย” หมายความว่า นายอำเภอ พนักงานอัยการประจำจังหวัด หรือปลัดอำเภอที่ได้รับมอบหมาย ที่เป็นประธานคณะบุคคลผู้ทำหน้าที่ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒/๑ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง พ.ศ. ๒๕๕๓

“ข้อ ๒/๑ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนจะนำวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการดำเนินการ ตามกฎกระทรวงนี้ด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมการปกครองหรือกรุงเทพมหานคร กำหนด แล้วแต่กรณี”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๖๑๒ วรรคเก้า แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ แผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้นำกระบวนการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่งไปใช้กับ กรุงเทพมหานครด้วยโดยอนุโลม แต่กฎกระทรวงว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่งของประชาชนในเขต จังหวัดต่าง ๆ ยังไม่ครอบคลุมถึงการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๔ ข. ด้านการบริหาร ราชการแผ่นดิน (๑) บัญญัติให้มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน แต่ปรากฏว่ากฎกระทรวงว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท ทางแพ่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ ยังไม่ได้นำระบบอิเล็กทรอนิกส์มาใช้ในการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง แต่อย่างใด ส่งผลให้วิธีการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทดังกล่าวไม่รองรับต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เช่น การใช้ มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (social distancing) เพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ การลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติเศรษฐกิจต่าง ๆ จึงสมควรแก้ไข เพิ่มเติมกฎกระทรวงดังกล่าว เพื่อให้หลักเกณฑ์และวิธีการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่งตามที่กำหนด ในกฎกระทรวงว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาททางแพ่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ ครอบคลุมถึงการไกล่เกลี่ย และประนอมข้อพิพาททางแพ่งของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และสามารถนำระบบอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาทดังกล่าวได้ด้วย จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๓ ก หน้า ๑ วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๕)

กฎ ก.ตร.

ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๒) และมาตรา ๔๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติ ก.ตร. ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงออกกฎ ก.ตร. ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.ตร. นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคหกของข้อ ๒ แห่งกฎ ก.ตร. ว่าด้วยคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของการเป็นข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗

“ถ้าเป็นการรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ที่มีความสำคัญซึ่งจำเป็นต้องกำหนดคุณสมบัติในเรื่องส่วนสูง และรอบอกที่เพิ่มขึ้นกว่าเกณฑ์ปกติที่กำหนด ตามข้อ ๒ (๙) (ข) หรือต้องกำหนดค่าดัชนีมวลกายของร่างกาย (BODY MASS INDEX) เพื่อให้ได้ผู้ที่มีขนาดร่างกายเหมาะสมกับการปฏิบัติภารกิจของหน่วย เช่น การถวายความปลอดภัยองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ พระราชอาคันตุกะ การอารักขาบุคคลสำคัญอื่น ๆ การปฏิบัติการเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมการก่อการจลาจล การต่อต้านการก่อการร้ายสากล และการก่อการร้ายในเมือง หรือการรักษาความปลอดภัย ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาอนุมัติ พร้อมทั้งเหตุผลและความจำเป็นเป็นกรณี ๆ ไป”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎ ก.ตร. ฉบับนี้ คือ เนื่องจากการรับสมัครบุคคลเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจเพื่อทำหน้าที่ที่มีความสำคัญ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจำเป็นต้องสรรหาบุคลากรมาปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสมกับภารกิจและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเพื่อเป็นการลดขั้นตอนในการสรรหาบุคลากร ซึ่งจะทำให้กระบวนการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการเกิดความคล่องตัวมากขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎ ก.ตร. นี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๙ ตอนที่ ๑๖ ก หน้า ๑๖ วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕)

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรื่อง เจตนารมณ์ที่จะไม่รับของขวัญหรือของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่
(No Gift Policy)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างโปร่งใส ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน สอดคล้องตามแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ (ฉบับปรับปรุง) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้หน่วยงานมีการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ไร้ผลประโยชน์ เจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคนไม่รับของขวัญและของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy)

ดังนั้น จึงขอประกาศเจตนารมณ์ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและข้าราชการตำรวจทุกคน จะไม่รับของขวัญหรือของกำนัลทุกชนิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (No Gift Policy) ร่วมกันสร้างวัฒนธรรมองค์กรและค่านิยมสุจริตในการปฏิบัติงาน ไม่ยอมรับระบบอุปถัมภ์ หลีกเลี่ยงการกระทำอันอาจมีผลต่อดุลยพินิจ หรือการตัดสินใจในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ ป้องกันการปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เป็นธรรม และไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีธรรมาภิบาล

จึงประกาศให้ทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

พลตำรวจเอก

(สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข)

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... ตร. โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๕๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๒๒ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง กรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเรื่องกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔

ผบช.น., ภ.๑ - ๙, ก., ปล., สตม., ทท., สอท., สทส., สงป., กมค.

ผบก.ปปป., ศทก., ทว. และ กม.

ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๒๔๔/๒๕๖๓ ลง ๒๙ เม.ย.๖๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติและแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่อง กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนของ ตร. เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตาม ป.วิ.อาญา, คำสั่ง ตร. ที่ ๓๕๓/๒๕๖๔ ลง ๑๙ ก.ค.๖๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินการตามบันทึกข้อตกลงระหว่างสำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. กับ ตร. เรื่อง ความร่วมมือในการปฏิบัติงานตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑, หนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๔๔ ลง ๑๖ พ.ย.๖๓ และหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๓/๐๙ ลง ๑๔ ก.ย.๖๔ กำหนดแนวทางการปฏิบัติการกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องกล่าวหาให้พนักงานสอบสวน ของ ตร. เป็นผู้ดำเนินการสอบสวน ตาม ป.วิ.อาญา เพิ่มเติม ความแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ออกระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ ส.ค.๖๔ เป็นต้นไป เพื่อให้การรายงานผลเป็นไปตามกรอบระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามระเบียบดังกล่าว และเป็นไปตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๑ และ ๖๓ ประกอบมาตรา ๖๕ (เรื่องกล่าวหาที่เกี่ยวกับความผิดทางอาญา) จึงให้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ให้ ศทก.รับผิดชอบในการจัดทำสารบบการบันทึกข้อมูลคดีโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์ (ระบบ CRIME) ตามข้อ ๖ ของระเบียบดังกล่าว

๒. ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งรับผิดชอบงานด้านการสอบสวนกำชับพนักงานสอบสวนผู้ได้รับมอบหมายเรื่องกล่าวหาให้ลงข้อมูลคดีในระบบตามข้อ ๑ ทันทีที่ได้รับมอบหมาย ให้ดำเนินการสอบสวนและข้อมูลคดีในขั้นตอนอื่น ๆ ตามที่ ศทก. กำหนด

๓. ให้คณะทำงานตามคำสั่ง ตร. ที่ ๓๕๓/๒๕๖๔ ลง ๑๙ ก.ค.๖๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ทำหน้าที่เป็นกลไกการควบคุมและการประสานความร่วมมือของ ตร. ตามข้อ ๓ ของระเบียบดังกล่าว

๔. การรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาที่ได้รับมอบหมาย ให้หน่วยที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

๔.๑ ให้ บช. ที่มีอำนาจสอบสวนรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องกล่าวหาที่รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมข้อสังเกต เป็นภาพรวมของ บช. ไปยัง ตร. (ผ่าน คต.) ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณของทุกปี

๔.๒ ให้ ศพท. รายงานสถิติคดีเรื่องกล่าวหาที่รับมอบหมายเป็นภาพรวมของ ตร. ไปยัง ตร. (ผ่าน คต.) ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณของทุกปี

๔.๓ ให้ คต. รวบรวมรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องกล่าวหาที่รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมข้อสังเกตและสถิติคดีเรื่องกล่าวหาตามข้อ ๔.๑ และ ๔.๒ แล้วนำเรียน ตร. เพื่อรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณของทุกปีหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

๕. ในระหว่างดำเนินการสอบสวนเรื่องกล่าวหาของพนักงานสอบสวน หากปรากฏพยานหลักฐานตามสมควรว่ามีเหตุดังต่อไปนี้ ให้รายงานข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาโดยเร็ว โดยยังไม่ต้องส่งเรื่องหรือสำนวนการสอบสวนคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๕.๑ มีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนรวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย

๕.๒ เรื่องกล่าวหาที่ได้รับเป็นเรื่องที่มีลักษณะเป็นความผิดร้ายแรงหรือมีผู้กระทำความผิดหรือลักษณะความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

๕.๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้รายงาน

๖. เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้ว ไม่ว่าจะมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องก็ตาม ให้รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีความเห็น

๗. เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องหรือคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง หรือกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้พนักงานสอบสวนแจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการหรือผลคำพิพากษาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

๘. เมื่อพนักงานสอบสวนดำเนินการรายงานผลตามข้อ ๖ และข้อ ๗ เสร็จสิ้นแล้ว ให้สำเนารายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึง บช. และให้ บช. รวบรวมเป็นภาพรวมของ บช. แล้วรายงาน ตร. (ผ่าน คต.) ทุก ๆ เดือน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและให้ถือปฏิบัติต่อไป

พล.ต.อ.
(สุทิน ทรัพย์พ่วง)
รอง ผบ.ตร.(กม) พรท.ผบ.ตร.

หมายเหตุ : คาวานีโหลดเอกสารที่เกี่ยวข้องตามลิงก์/คิวอาร์โคดที่แนบ

หมายเหตุ : ทั้งนี้ คด. ได้จัดส่งเอกสารไปทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์กลางของหน่วยระดับ บช. ด้วยแล้ว

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... ตร. โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๔๖๖

ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๔๘๓ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขั้นตอนการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุน ป.ป.ช. ตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
ของพนักงานสอบสวนฯ (งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๕)

เรียน ผบ.ตร.

รอง ผบ.ตร.(สส), รอง ผบ.ตร.(กม)

ผู้ช่วย ผบ.ตร.(สส ๑ - ๕) และ ผู้ช่วย ผบ.ตร.(กม ๑ - ๕)

- เพื่อโปรดทราบ

ผบช.น., ภ.๑ - ๙, ก., ปส., สตม., สอท., กมค.

ผบก.ปปป., ศทก. และ คค.

ตามหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๔๘๘ ลง ๑๖ พ.ย.๖๓ และหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด
ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๗/๐๙ ลง ๑๔ ก.ย.๖๔ ประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๔๒๒ ลง ๑๒ พ.ย.๖๔
ซึ่งได้กำหนดกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย
เรื่องกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการ
และรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๖๔ ความแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจาก ตร. ได้รับเงินสนับสนุนตามโครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน
สอบสวนเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และ
มาตรา ๖๕ แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕
จำนวน ๓,๖๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านหกแสนบาทถ้วน) และให้พนักงานสอบสวนยื่นเรื่องขอรับเงินสนับสนุนได้
โดยตรงกับสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อให้การขอรับเงินสนับสนุนดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงให้พนักงาน
สอบสวนผู้ได้รับมอบหมายให้สอบสวนเรื่องกล่าวหาอื่นขอรับเงินสนับสนุนโดยดำเนินการ ดังนี้

๑. พนักงานสอบสวนผู้ที่จะยื่นขอรับเงินสนับสนุนต้องเป็นพนักงานสอบสวนผู้ที่ได้รับมอบหมายให้
สอบสวนเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายเรื่องกล่าวหาตามมาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๓
ประกอบมาตรา ๖๕ แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๒. สำนักงานเรื่องกล่าวหาตามข้อ ๑ ต้องเป็นเรื่องกล่าวหาที่ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นและได้
ส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการ รวมทั้งมีหนังสือแจ้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ระหว่างวันที่ ๑ ต.ค.๖๔ ถึง
๓๐ ก.ย.๖๕ โดยให้ดำเนินการเบิกค่าใช้จ่ายเงินสนับสนุนจำนวน ๔,๐๐๐ บาท (สี่พันบาทถ้วน) ให้เสร็จสิ้น
ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ดังนี้

(๑) ในกรณีพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นและส่งสำนวนไปยังพนักงานอัยการรวมทั้งได้รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบแล้วตามมาตรา ๖๕ ให้เบิกจ่าย จำนวน ๓,๐๐๐ บาท

(๒) ในกรณีพนักงานอัยการได้มีการแจ้งผลคำสั่งฟ้องหรือคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องให้พนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวนได้รายงานผลของคำสั่งของพนักงานอัยการดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบแล้วตามมาตรา ๖๕ ให้เบิกจ่าย จำนวน ๑,๐๐๐ บาท

๓. ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับการสนับสนุนเงินจากกองทุน ป.ป.ช. ยื่นเรื่องขอเบิกเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๓๔ ซ้ำซ้อนอีก

๔. เพื่อให้การขอรับเงินสนับสนุนเป็นไปตามกรอบปีงบประมาณ และเป็นข้อมูลในการดำเนินการยื่นแบบคำขอรับเงินสนับสนุน ในปีงบประมาณต่อไป รวมทั้งมีการควบคุมและตรวจสอบการเบิกเงินค่าตอบแทนมิให้เกิดความซ้ำซ้อน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งรับผิดชอบงานสอบสวนทั้งในระดับ บช., บก., สน./สภ. ดำเนินการดังนี้

(๑) กำชับและเร่งรัดการสอบสวนเรื่องกล่าวหาที่ได้รับมอบหมาย (ทั้งที่อยู่ระหว่างการสอบสวนและที่ได้รับมอบหมายใหม่) ให้เสร็จสิ้นและขอรับเงินสนับสนุนให้ทันตามกรอบปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

(๒) กำชับพนักงานสอบสวนผู้ได้รับมอบหมายเรื่องกล่าวหาให้ลงข้อมูลคดีในระบบ CRIMES ทันทีที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสอบสวนและข้อมูลในขั้นตอนอื่น ๆ ตามที่ ศทก. กำหนด

(๓) ควบคุมและตรวจสอบมิให้พนักงานสอบสวนที่ได้รับการสนับสนุนเงินจากกองทุน ป.ป.ช. ตามหนังสือนี้ มีการเบิกเงินค่าตอบแทนตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินค่าตอบแทนการสอบสวนคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๓๔ ซ้ำซ้อนอีก

๕. เพื่อมิให้การรายงานสถิติคดีเรื่องกล่าวหาในภาพรวมของ บช. เกิดความซ้ำซ้อน จึงให้ยกเลิกกำหนดระยะเวลาการรายงานสถิติคดีเรื่องกล่าวหาตามข้อ ๓ ของหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๗/๐๙ ลง ๑๔ ก.ย.๖๔ และให้ถือกำหนดระยะเวลาการรายงานสถิติคดีเรื่องกล่าวหาตามหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๒๒ ลง ๑๒ พ.ย.๖๔ แทน (ตามแบบฟอร์มตารางสถิติคดีทุจริตที่รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ของ บช. ที่แนบ) โดยให้เริ่มรายงานครั้งแรกซึ่งเป็นสถิติของเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคมเมื่อสิ้นสุดเดือนธันวาคม ๒๕๖๔ (๓๑ ธ.ค.๖๔)

๖. ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งพิจารณาสั่งการมอบหมายเรื่องกล่าวหาให้กับพนักงานสอบสวนทั้งในระดับ บช., บก., สน./สภ. และในส่วนการดำเนินการของ คค. สำเนาหนังสือฉบับนี้แนบไปกับสำนวนเรื่องกล่าวหาทุกเรื่องเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบถึงสิทธิในการขอรับเงินสนับสนุนจนกว่าจะสิ้นสุดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

จึงแจ้งมาเพื่อทราบ และให้กำชับ รวมทั้งควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ขั้นตอน เอกสาร และแบบฟอร์มในการยื่นเรื่องขอรับเงินสนับสนุนของพนักงานสอบสวนปรากฏตามคิวอาร์โค้ดและลิงก์ที่แนบ หากมีเหตุขัดข้องไม่สามารถดาวน์โหลดเอกสารดังกล่าวได้ ให้ประสานไปยัง คค. หมายเลขโทรศัพท์ ๐-๒๒๐๕-๓๔๖๖

<https://bit.ly/3xRNOR>

พล.ต.ท.
(ต่อศักดิ์ สุขวิมล)
ผู้ช่วย ผบ.ตร.(กม ๕) พรท.ผบ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ วน.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๒๓๓/๐

ที่ ๐๐๐๖.๓/๒๑๑

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ข้อสั่งเกิด อ.ก.ตร.วินัย ครั้งที่ ๓/๒๕๖๕

เรียน ผบช. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ด้วย อ.ก.ตร.วินัย ได้รับมอบหมายให้ทำการแทน ก.ตร. อย่างเด็ดขาด ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๕ เมื่อ ๑๓ ก.ย.๖๕ ได้พิจารณาการดำเนินการทางวินัย กรณี ภ.จว.นครศรีธรรมราช ให้ยุติเรื่อง ผกก.สภ.ปากพ่อง จว.นครศรีธรรมราช เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง ผกก.สน.บางเขน ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง โดยถูกร้องเรียนว่ามีบริษัทเอกชนติดตั้งจอแสดงภาพหรือป้ายโฆษณาในเขตพื้นที่ สน.บางเขน ซึ่งเป็นการประกอบธุรกิจหาผลประโยชน์บนที่ราชพัสดุหรือพื้นที่สาธารณะ และ ภ.๔ เห็นชอบ ไป ก.ตร. เพื่อพิจารณา ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาให้การในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงได้ความว่า มีการสร้างตุ๋ยามจราจรและมีการติดตั้งป้ายบริเวณตุ๋ยามในพื้นที่ดังกล่าวก่อนที่ผู้ถูกกล่าวหาจะมาดำรงตำแหน่ง ผกก.สน.บางเขน การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่มีมูลเป็นความผิดอย่างร้ายแรง กรณีไม่มีเหตุในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเนื่องจากจะทำให้กระทบต่อสิทธิต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้น จึงให้ ดร. โดย วน. กำชับหน่วยงานในสังกัดเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง หากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีมูลเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจควรใช้ดุลพินิจอย่างรอบคอบในการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ทั้งนี้ เพื่อให้กระทบต่อสิทธิต่าง ๆ ของผู้ถูกกล่าวหา

วน. นำเสนอ ดร. พิจารณาแล้ว ดร. มีบันทึกสั่ง ลง ๔ ม.ค.๖๕ มอบหมาย วน. แจ้งหน่วยงานในสังกัด ดร. ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และโปรดพิจารณาดำเนินการตามมติ อ.ก.ตร.วินัย ข้างต้น

พ.ต.อ.

(ปราโมทย์ เจริญวัฒน์สุข)

รอง ผบก.วน.ปรท.ผบก.วน.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ.....ศปอ.ส.ตร..... โทร. ๐ ๒๒๕๒ ๗/๘๘๒

ที่ ๐๐๖๖/ว ๕๔๓..... วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง.....แจ้งประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ แห่ง พ.ร.บ.
ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. หรือตำแหน่งเทียบเท่า ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ด้วยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมได้ออกประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง แนวทางปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๒๐ ธ.ค.๖๔ เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ใช้ประกอบการปฏิบัติงาน

เพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด ตร. เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงขอให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่อยู่ในสังกัดหน่วยงานทราบ และถือปฏิบัติตามประกาศดังกล่าวข้างต้นต่อไป พร้อมนี้ได้แนบสำเนาประกาศดังกล่าวมาด้วยแล้ว จำนวน ๒ แผ่น ตามที่แนบท้ายนี้ และสามารถดาวน์โหลดข้อมูลประกาศตาม QR Code ท้ายหนังสือนี้ได้อีกส่วนหนึ่ง จึงแจ้งมาเพื่อทราบและดำเนินการ

พล.ต.อ.

(ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์)

รอง ผบ.ตร./ผอ.ศปอ.ส.ตร.

สำหรับดาวน์โหลด

ประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

เรื่อง แนวปฏิบัติตามมาตรา ๑๘

แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
พ.ศ. ๒๕๖๔

เพื่อให้การเข้าถึงและใช้พยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำความผิดและหาตัวผู้กระทำความผิดเป็นไปโดยเรียบร้อย ไม่เป็นอุปสรรคหรือเป็นภาระของผู้อื่นจนเกินสมควร รวมทั้งให้สอดคล้องกับแนวทางการประกอบธุรกิจและเทคโนโลยีในปัจจุบัน กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจึงเห็นสมควรออกประกาศกำหนดแนวปฏิบัติในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และภายใต้บังคับประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง แนวปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔

ข้อ ๒ การเข้าถึงข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์จะต้องเป็นกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนหรือสอบสวน โดยจำกัดเฉพาะข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้ที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดหรือเป็นข้อมูลที่อยู่ในการควบคุมของผู้กระทำความผิดที่เป็นความผิดทางอาญาโดยใช้ระบบหรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือหรือเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดที่พนักงานสอบสวนขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง

ข้อ ๓ ในกรณีที่ข้อมูลของผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดอยู่ในความดูแลหรือในความควบคุมของผู้ให้บริการแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเบื้องต้นว่าข้อมูลดังกล่าวอยู่ในบัญชีที่ผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดเป็นผู้ควบคุมหรืออยู่ในบัญชีของบุคคลอื่น

ผู้ให้บริการตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า ผู้ให้บริการตามประกาศกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์การเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ของผู้ให้บริการ พ.ศ. ๒๕๖๔ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔

ข้อ ๔ ในกรณีที่ข้อมูลตามข้อ ๓ อยู่ในบัญชีที่ผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดเป็นผู้ดูแลหรือควบคุมแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้บุคคลดังกล่าวส่งมอบข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการสืบสวนหรือสอบสวนต่อไป

ข้อ ๕ สำหรับกรณีที่มีผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดเป็นผู้ให้บริการของผู้ให้บริการตามข้อ ๓ วรรคสอง โดยผ่านบุคคลอื่นใดและมีได้มีนิติสัมพันธ์โดยตรงกับผู้ให้บริการแล้ว ในการเข้าถึงข้อมูลของผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามขั้นตอนเป็นลำดับดังต่อไปนี้

(๑) มีคำสั่งตามข้อ ๔ ให้ผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดส่งมอบข้อมูล

(๒) หากผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดไม่ดำเนินการตามคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้บุคคลอื่นใดซึ่งอาจเป็นเจ้าของบัญชีข้อมูลของผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิด หรือเป็นผู้ควบคุมดูแลบัญชีข้อมูลของผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิด ที่มีนิติสัมพันธ์ในการใช้บริการกับผู้ให้บริการตามข้อ ๓ วรรคสอง เป็นผู้ดำเนินการส่งมอบข้อมูล

(๓) หากผู้ควบคุมดูแลบัญชีข้อมูลของผู้มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดที่มีนิติสัมพันธ์ในการใช้บริการกับผู้ให้บริการตามข้อ ๓ วรรคสอง ไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม (๒) และเป็นกรณีจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะต้องเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน หรือเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งคำสั่งพร้อมทั้งเหตุผลหรือความจำเป็นไปยังผู้ให้บริการ ศูนย์รับฝากข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet Data Center) หรือผู้ให้บริการคลาวด์ (Cloud Computing Service Provider) เพื่อให้ดำเนินการส่งมอบข้อมูลแทน

ข้อ ๖ คำสั่งให้บุคคลส่งมอบนั้น หากบุคคลดังกล่าวได้มีการเข้ารหัสข้อมูลเพื่อป้องกันการเข้าถึงข้อมูลไว้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งให้บุคคลซึ่งเป็นผู้เข้ารหัสข้อมูลเป็นผู้ถอดรหัสเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถเข้าถึงได้ก่อนที่จะส่งมอบก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายชัชวาลย์ ธาราคมาวุธธรรม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... คต. โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๔๖๖

ที่..... ๐๐๑๑.๒๖/๓๖๙ วันที่..... ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง..... ยกเลิกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวน
ของ ตร. เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตาม ป.วิ.อาญา และกำหนดแนวทางปฏิบัติใหม่

เรียน ผบช.น., ภ.๑ - ๙, ก. และ กมค.

ผบก.ปปป.

ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๒๔๔/๒๕๖๓ ลง ๒๙ เม.ย.๖๓ และหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๔๔๘
ลง ๑๖ พ.ย.๖๓ ประกอบหนังสือ ตร. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๓/๐๙ ลง ๑๔ ก.ย.๖๔ กำหนดแนวทาง
การปฏิบัติกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องกล่าวหาให้พนักงานสอบสวนของ ตร. เป็นผู้ดำเนินการ
สอบสวนตาม ป.วิ.อาญา ความแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจาก ตร. มีคำสั่งที่ ๔๖/๒๕๖๕ ลง ๒ ก.พ.๖๕ เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหากรณี
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนของ ตร. เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตาม ป.วิ.อาญา
ซึ่งยกเลิกแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนของ
ตร. เป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตาม ป.วิ.อาญา เดิม และกำหนดแนวทางปฏิบัติใหม่ ดังนั้น การดำเนินการที่
เกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาและยังมิได้
ส่งเรื่องกล่าวหาคืนกลับไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอได้โปรดแจ้งพนักงานสอบสวนและหน่วยงานที่มีอำนาจ
สอบสวนทั้งระดับ บก. และ บช. ถือปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดตามคำสั่งนี้โดยพร้อมเพรียง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ รายละเอียดปรากฏตามลิงก์และคิวอาร์โค้ดที่แนบ (กรณีมีเหตุขัดข้อง
ดาวน์โหลดเอกสารไม่ได้โปรดประสาน คต. ที่หมายเลข ๐ ๒๒๐๕ ๓๔๖๖)

พ.ต.อ.

(น้าเพชร ทรัพย์อุดม)

รอง ผบก.ฯ พรท.ผบก.คต.

<https://bit.ly/3LdN2LO>

คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ที่ ๔๖/๒๕๖๕

เรื่อง แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติสั่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๔๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางปฏิบัติและแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่อง กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติสั่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา, หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๔๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ เรื่อง กำหนดแนวทางการปฏิบัติกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติสั่งเรื่องกล่าวหาให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๓/๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมกำหนดแนวทางการปฏิบัติกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติสั่งเรื่องกล่าวหาให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประกอบหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๒๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง กรอกระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเรื่องกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการ และกรอกระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ความแจ้งแล้ว นั้น

เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดทำบันทึกข้อตกลงกับสำนักงาน ป.ป.ช. เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ อันเป็นการประสานความร่วมมือเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการสอบสวนเรื่องกล่าวหาที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นไปด้วยความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และไม่เป็นการเสียหายแก่ทางราชการ จึงให้ยกเลิกแนวทางปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๒๔๔/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๓, หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๔๔๘ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ และหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๒๓/๐๙ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๔ ข้างต้น โดยให้ถือปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ ถ้าเรื่องที่ส่งมานั้นเป็นเรื่องในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษและแสวงหาข้อเท็จจริงรวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นดำเนินการสอบสวนต่อไปตามอำนาจหน้าที่

๑.๒ ถ้าเรื่องที่ส่งมานั้นคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งคืนโดยได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเรื่องกล่าวหาดังกล่าวแล้วพบว่าเป็นความผิดอาญาซึ่งมิได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน ให้พนักงานสอบสวนประมวลผลเสนอความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการทางคดีตามที่เห็นสมควร

๒. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องกล่าวหาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๓ ประกอบมาตรา ๒๔ (๒) และ (๔) มอบหมายเรื่องกล่าวหาให้กับพนักงานสอบสวนท้องที่ใดและพนักงานสอบสวนท้องที่นั้นได้ดำเนินการสอบสวนเรื่องกล่าวหาแล้วพบว่าเป็นความผิดอาญาซึ่งมิได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๑.๒

๓. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องกล่าวหาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๓ ประกอบมาตรา ๖๕ มอบหมายเรื่องกล่าวหาให้กับกองบังคับการ หรือกองบัญชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนในฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐเพื่อพิจารณาดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตน ให้กองบังคับการ หรือกองบัญชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนดำเนินการ ดังนี้

๓.๑ กรณีความผิดเกิดอยู่ในกองบังคับการเดียวกัน ให้ผู้บังคับการออกคำสั่งแต่งตั้งให้พนักงานสอบสวนในสังกัดของกองบังคับการนั้น ๆ เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

๓.๒ กรณีความผิดเกิดหลายกองบังคับการแต่ยังอยู่ในกองบัญชาการเดียวกัน ให้ผู้บัญชาการออกคำสั่งแต่งตั้งพนักงานสอบสวนในสังกัดของกองบัญชาการนั้น เป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

๓.๓ กรณีดำเนินการสืบสวนสอบสวนแล้วพบว่าเป็นความผิดอาญาซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในหลายท้องที่และท้องที่ที่ความผิดได้กระทำลงนั้นอยู่ในเขตอำนาจต่างกองบัญชาการกัน ให้กองบังคับการ หรือกองบัญชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนประมวลผลเสนอความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการมอบหมายให้กองบังคับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน

๔. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติส่งเรื่องกล่าวหาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๑ โดยได้วินิจฉัยชี้ขาดว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือโดยอาศัยอำนาจมาตรา ๖๓ ประกอบมาตรา ๖๕ ส่งเรื่องกล่าวหาให้กับกองบังคับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง หากกองบังคับการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง พิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องกล่าวหาดังกล่าวเป็นเรื่องที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สามารถที่จะมอบหมายให้กับกองบังคับการ หรือกองบัญชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนอื่น นอกจากกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางดำเนินการสอบสวนได้ และการมอบหมายนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ประมวลเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ผ่าน กองคดีอาญา) พิจารณา มอบหมายให้กองบังคับการ หรือกองบัญชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนอื่นดำเนินการสืบสวน สอบสวนไปตามอำนาจหน้าที่ก็ได้

๕. กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๓ ประกอบ มาตรา ๖๕ ส่งเรื่องมายังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี ประมวลเสนอ สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการทางคดี ดังนี้

๕.๑ กรณีเรื่องกล่าวหาส่งโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง ให้ประมวลเสนอสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติพิจารณามอบหมายให้กับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษเป็น พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนต่อไปตามอำนาจหน้าที่

๕.๒ กรณีส่งเรื่องกล่าวหาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๑ วรรคสอง และได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดว่า เป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือส่งเรื่องกล่าวหาโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๓ ประกอบมาตรา ๒๘ (๒) และ (๔) ให้ประมวลเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณามอบหมายให้กับ กองบังคับการ หรือกองบัญชาการ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนที่ความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของกองบังคับการ หรือกองบัญชาการ นั้น ดำเนินการสอบสวนต่อไป ตามอำนาจหน้าที่

๕.๓ กรณีเรื่องกล่าวหาที่ส่งมานั้นเป็นความผิดอาญาซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำลงในหลาย ท้องที่และท้องที่ที่ความผิดได้กระทำลานั้นอยู่ในเขตอำนาจต่างกองบัญชาการกัน หรือเป็นกรณีไม่แน่ว่าความผิดนั้น เกิดในท้องที่ใด ให้ประมวลเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณามอบหมายให้กองบังคับการป้องกันปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวน ไปตามอำนาจหน้าที่

๕.๔ แบบประมวลเสนอและแบบหนังสือมอบหมายให้ถือตามบันทึกการตรวจสอบเรื่องกล่าวหา และแบบหนังสือส่งเรื่องตามที่แนบท้ายคำสั่งนี้

๖. เมื่อพนักงานสอบสวน หรือหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน ดำเนินการสอบสวนเรื่องกล่าวหาดังกล่าว แล้วพบว่าเป็นกรณีดังต่อไปนี้

๖.๑ เป็นความผิดร้ายแรงตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด หรือ

๖.๒ มีเหตุผลอันสมควรซึ่งหากดำเนินการไต่สวนโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะเกิดประโยชน์ แก่คดีมากกว่าที่จะดำเนินการโดยพนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนของสำนักงานตำรวจ แห่งชาติ

ให้พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนส่งเรื่องกล่าวหาดังกล่าวคืนกลับไปยัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ในการส่งเรื่องคืนตามวรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนหรือหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนระบุ เหตุผลให้ปรากฏโดยชัดแจ้งในหนังสือที่ส่งคืนด้วยว่าต้องส่งเรื่องกล่าวหาดังกล่าวคืนเพราะเหตุผลใด

๗. การรายงานผลการสอบสวนเรื่องกล่าวหา ให้พนักงานสอบสวนและหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวน ถือปฏิบัติตามหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๑๑.๒๖/๓๕๒๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เรื่อง กรอระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายเรื่องกล่าวหา ตามระเบียบคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอระยะเวลาดำเนินการและรายงานผล ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔ ตามตารางที่แนบท้ายคำสั่งนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

พลตำรวจเอก

(สุทิน ทรัพย์พ่วง)

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทน

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ..... ตร. โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๓๖๘๑ - ๒ legalsubdivision@gmail.com

ที่.....๐๐๑๑.๑๔/ว ๕๕๓.....วันที่.....๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง...แนวทางปฏิบัติตามระเบียบ ตร. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการเคลื่อนย้ายรถ การใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อื่นเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๔

เรียน ผบ.ตร.

จตช., รอง ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

เพื่อโปรดทราบ

ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ตามที่ระเบียบ ตร. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการเคลื่อนย้ายรถ การใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่อื่นเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความใน พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๙ วรรคสอง ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เมื่อวันที่ ๑๔ ต.ค.๖๔ และมีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๒ ก.พ.๖๕ นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติของหน่วยงานในสังกัด ตร. ที่เกี่ยวข้อง มีความชัดเจน ถูกต้อง และเป็นแนวทางเดียวกันในการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบดังกล่าวข้างต้น จึงได้กำหนดแนวทางปฏิบัติ รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบและ QR Code ท้ายหนังสือนี้

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

พล.ต.อ.

(ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์)

รอง ผบ.ตร.ปรท.ผบ.ตร.

แนวทางปฏิบัติตามระเบียบ ตร.

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการเคลื่อนย้ายรถ
การใช้เครื่องมือบังคับไม่ให้เคลื่อนย้ายรถที่หยุดหรือจอดอยู่
อื่นเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๖๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สสภ.ตร.

โทร. ๐ ๒๒๐๕ ๑๒๓๘

ที่ ๐๐๐๑.๒๑/ว ๗๔๕

วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขอชักชวนความเข้าใจแนวทางปฏิบัติการส่งจำเลย/ผู้ต้องหาเพื่อการบำบัดรักษาปัญหาสุขภาพจิต และจิตเวชในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต

เรียน ผบ.ตร.

จตช., รอง ผบ.ตร.

ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบช. หรือตำแหน่งเทียบเท่า

ผบก. ในสังกัด สง.ผบ.ตร.

ด้วย สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต มีหนังสือ ที่ สธ ๐๘๒๐.๑/ว ๑๖๖ ลง ๒๕ ม.ค.๖๕ ขอแจ้งการชักชวนความเข้าใจแนวทางปฏิบัติการส่งจำเลย/ผู้ต้องหาเพื่อการบำบัดรักษาปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวชในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจเป็นแนวทางเดียวกัน เป็นการสร้างความเข้าใจอันดี และประสานความร่วมมือในการปฏิบัติกรณีส่งต่อรักษา ดังนี้

๑. หากประสงค์นำจำเลย/ผู้ต้องหาลงรักษาผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวช ขอได้โปรดนำส่งตามสถานบำบัดรักษาตามหน่วยงานเครือข่ายบริการในเขตบริการสุขภาพทั่วประเทศในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต จำนวน ๑๙ แห่ง

๒. แจ้งหน่วยงานในสังกัด ตร. เพื่อนำส่งรักษาผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวชตามเครือข่ายบริการข้างต้น เพื่อความเข้าใจอันดี ตลอดจนความสะดวก รวดเร็ว ในการตรวจวินิจฉัยและการขอข้อมูลประกอบการบำบัดรักษาต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พ.ต.อ.

(ชีระเดช อธิภักดิ์กุล)

รอง ผบก.ฯ พรท.ลก.ตร.

ที่ สธ ๐๘๒๐.๑/ว ๑๖๖

สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต
๒๓ หมู่ ๘ แขวงทวีวัฒนา เขตทวีวัฒนา
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๓/๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๕

เรื่อง ขอชักชวนความเข้าใจแนวทางปฏิบัติกรณีนำส่งจำเลย/ผู้ต้องหาเพื่อการบำบัดรักษาปัญหาสุขภาพจิต และจิตเวช ในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต

เรียน ผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต ที่ สธ ๐๘๒๐.๑/ว ๒๑๓ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔
สิ่งที่ส่งมาด้วย ขอบเขตพื้นที่การให้บริการผู้ป่วยจิตเวชและผู้ป่วยจิตเวชคดี จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต ได้แจ้งการชักชวนความเข้าใจ แนวทางปฏิบัติการส่งจำเลย/ผู้ต้องหาเพื่อการบำบัดรักษาปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวช ตามสถานบำบัด รักษาตามหน่วยงานเครือข่ายบริการในเขตบริการสุขภาพทั่วประเทศ ในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต ทั้งนี้ เพื่อความรวดเร็วในการตรวจวินิจฉัยและการขอข้อมูลประกอบการบำบัดรักษา โดยขอให้ท่านพิจารณา แจ้งหน่วยงานในสังกัดทราบและดำเนินการต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สถาบันกัลยาณิราชนครินทร์ จึงขอชักชวนความเข้าใจแนวทางปฏิบัติการส่งจำเลย/ผู้ต้องหาเพื่อการ บำบัดรักษาปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวช ในหน่วยงานสังกัดกรมสุขภาพจิต เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจเป็น แนวทางเดียวกัน เป็นการสร้างความเข้าใจอันดี และประสานความร่วมมือในการปฏิบัติ กรณีส่งต่อรักษา ดังนี้

๑. หากประสงค์นำจำเลย/ผู้ต้องหาส่งรักษาผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวช ขอได้โปรดนำส่ง ตามสถานบำบัดรักษาตามหน่วยงานเครือข่ายบริการในเขตบริการสุขภาพทั่วประเทศ ในหน่วยงานสังกัด กรมสุขภาพจิต จำนวน ๑๙ แห่ง รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

๒. แจ้งหน่วยงานในสังกัดของท่านเพื่อนำส่งรักษาผู้มีปัญหาสุขภาพจิตและจิตเวชตามเครือข่ายบริการ ข้างต้น เพื่อความเข้าใจอันดี ตลอดจนความสะดวก รวดเร็วในการตรวจวินิจฉัยและการขอข้อมูลประกอบการ บำบัดรักษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และแจ้งหน่วยงานในสังกัดของท่านทราบต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายณัฐกร จำปาทอง)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสถาบันกัลยาณิราชนครินทร์

สำนักงานนิติสุขภาพจิต

โทร. ๐ ๒๔๔๑ ๖๑๐๕

โทรสาร ๐ ๒๔๔๑ ๖๑๐๑

ขอบเขตพื้นที่การให้บริการผู้ป่วยจิตเวชและผู้ป่วยจิตเวชคดี

เขตสุขภาพจิตที่	สถาบัน/โรงพยาบาล	จังหวัด	สถานีตำรวจภูธรในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด/สถานีตำรวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล
๑	โรงพยาบาลสวนปรุง	เชียงใหม่	ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงใหม่
		แม่ฮ่องสอน	ตำรวจภูธรจังหวัดแม่ฮ่องสอน
		ลำพูน	ตำรวจภูธรจังหวัดลำพูน
		ลำปาง	ตำรวจภูธรจังหวัดลำปาง
		น่าน	ตำรวจภูธรจังหวัดน่าน
		พะเยา	ตำรวจภูธรจังหวัดพะเยา
		เชียงราย	ตำรวจภูธรจังหวัดเชียงราย
		แพร่	ตำรวจภูธรจังหวัดแพร่
๒	โรงพยาบาลจิตเวชพิษณุโลก	ตาก	ตำรวจภูธรจังหวัดตาก
		พิษณุโลก	ตำรวจภูธรจังหวัดพิษณุโลก
		สุโขทัย	ตำรวจภูธรจังหวัดสุโขทัย
		เพชรบูรณ์	ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์
		อุตรดิตถ์	ตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์
๓	โรงพยาบาลจิตเวชนครสวรรค์ราชนครินทร์	ชัยนาท	ตำรวจภูธรจังหวัดชัยนาท
		กำแพงเพชร	ตำรวจภูธรจังหวัดกำแพงเพชร
		พิจิตร	ตำรวจภูธรจังหวัดพิจิตร
		นครสวรรค์	ตำรวจภูธรจังหวัดนครสวรรค์
		อุทัยธานี	ตำรวจภูธรจังหวัดอุทัยธานี
๔	โรงพยาบาลศรีธัญญา	กรุงเทพมหานคร	สถานีตำรวจนครบาล ในเขตบางซื่อ, เขตบางเขน, เขตดอนเมือง, เขตจตุจักร, เขตลาดพร้าว, เขตหลักสี่, เขตสายไหม
		นนทบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดนนทบุรี
		ปทุมธานี	ตำรวจภูธรจังหวัดปทุมธานี
		พระนครศรีอยุธยา	ตำรวจภูธรจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
		สระบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดสระบุรี
		ลพบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดลพบุรี
		สิงห์บุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรี
		อ่างทอง	ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง
		นครนายก	ตำรวจภูธรจังหวัดนครนายก

เขตสุขภาพจิตที่	สถาบัน/โรงพยาบาล	จังหวัด	สถานีตำรวจภูธรในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด/สถานีตำรวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล
๕	สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์	กรุงเทพมหานคร	สถานีตำรวจนครบาล ในเขตตลิ่งชัน, เขตบางพลัด, เขตบางบอน, เขตบางแค, เขตทวีวัฒนา, เขตหนองแขม, เขตภาษีเจริญ
		กาญจนบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรี
		นครปฐม	ตำรวจภูธรจังหวัดนครปฐม
		ราชบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี
		สุพรรณบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี
		ประจวบคีรีขันธ์	ตำรวจภูธรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
		เพชรบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบุรี
		สมุทรสาคร	ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรสาคร
๖	โรงพยาบาลจิตเวชสระแก้วราชนครินทร์	ฉะเชิงเทรา	ตำรวจภูธรจังหวัดฉะเชิงเทรา
		ปราจีนบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดปราจีนบุรี
		สระแก้ว	ตำรวจภูธรจังหวัดสระแก้ว
		ตราด	ตำรวจภูธรจังหวัดตราด
		จันทบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดจันทบุรี
๖	สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา	ชลบุรี	ตำรวจภูธรจังหวัดชลบุรี
		ระยอง	ตำรวจภูธรจังหวัดระยอง
		สมุทรปราการ	ตำรวจภูธรจังหวัดสมุทรปราการ
๓/	โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่นราชนครินทร์	ร้อยเอ็ด	ตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด
		ขอนแก่น	ตำรวจภูธรจังหวัดขอนแก่น
		มหาสารคาม	ตำรวจภูธรจังหวัดมหาสารคาม
		กาฬสินธุ์	ตำรวจภูธรจังหวัดกาฬสินธุ์
๘	โรงพยาบาลจิตเวชเลยราชนครินทร์	อุดรธานี	ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรธานี
		หนองคาย	ตำรวจภูธรจังหวัดหนองคาย
		เลย	ตำรวจภูธรจังหวัดเลย
		หนองบัวลำภู	ตำรวจภูธรจังหวัดหนองบัวลำภู
๘	โรงพยาบาลจิตเวชนครพนมราชนครินทร์	บึงกาฬ	ตำรวจภูธรจังหวัดบึงกาฬ
		นครพนม	ตำรวจภูธรจังหวัดนครพนม
		สกลนคร	ตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร

เขตสุขภาพพิจิตที่	สถาบัน/โรงพยาบาล	จังหวัด	สถานีตำรวจภูธรในสังกัดกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัด/สถานีตำรวจนครบาลในสังกัดกองบังคับการตำรวจนครบาล
๙	โรงพยาบาลจิตเวช นครราชสีมาราชนครินทร์	สุรินทร์	ตำรวจภูธรจังหวัดสุรินทร์
		นครราชสีมา	ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา
		บุรีรัมย์	ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์
		ชัยภูมิ	ตำรวจภูธรจังหวัดชัยภูมิ
๑๐	โรงพยาบาล พระศรีมหาโพธิ์	มุกดาหาร	ตำรวจภูธรจังหวัดมุกดาหาร
		อำนาจเจริญ	ตำรวจภูธรจังหวัดอำนาจเจริญ
		ศรีสะเกษ	ตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ
		ยโสธร	ตำรวจภูธรจังหวัดยโสธร
		อุบลราชธานี	ตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี
๑๑	โรงพยาบาล สอนสวรรค์	ชุมพร	ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร
		สุราษฎร์ธานี	ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี
		นครศรีธรรมราช	ตำรวจภูธรจังหวัดนครศรีธรรมราช
		ระนอง	ตำรวจภูธรจังหวัดระนอง
		พังงา	ตำรวจภูธรจังหวัดพังงา
		ภูเก็ต	ตำรวจภูธรจังหวัดภูเก็ต
		กระบี่	ตำรวจภูธรจังหวัดกระบี่
๑๒	โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์	สงขลา	ตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา
		ตรัง	ตำรวจภูธรจังหวัดตรัง
		สตูล	ตำรวจภูธรจังหวัดสตูล
		พัทลุง	ตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง
		ยะลา	ตำรวจภูธรจังหวัดยะลา
		นราธิวาส	ตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส
		ปัตตานี	ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี
๑๓	สถาบันจิตเวชศาสตร์ สมเด็จพระเจ้าพระยา	กรุงเทพมหานคร	สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง, สถานีตำรวจนครบาลในเขตคลองสาน, เขตคลองสามวา, เขตคันนายาว, เขตจอมทอง, เขตคูสิต, เขตดินแดง, เขตทุ่งครุ, เขตธนบุรี, เขตบางกะปิ, เขตบางกอกน้อย, เขตธนบุรี, เขตบางกอกใหญ่, เขตบางคอแหลม, เขตบางขุนเทียน, เขตบางรัก, เขตบางนา, เขตบึงกุ่ม, เขตปทุมเวศ, เขตปทุมวัน, เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย, เขตพระนคร, เขตพระโขนง, เขตพญาไท, เขตมีนบุรี, เขตยานนาวา, เขตราชบุรีบูรณะ, เขตราชเทวี, เขตลาดกระบัง, เขตวังทองหลาง, เขตสะพานสูง, เขตสาทร, เขตสี่พระยา, เขตสัมพันธวงศ์, เขตสวนหลวง, เขตหนองจอก, เขตห้วยขวาง

เรื่อง การกระทำซ้ำเรา

คำพิพากษาฎีกาที่ ๗/๕๖๙/๒๕๖๒ (ประชุมใหญ่)

(พนักงานอัยการจังหวัดนนทบุรี โจทก์ นาย อ. จำเลย)

อาญา	บทนิยาม “การกระทำซ้ำเรา”	(ม.๑ (๑๘))
	การใช้กฎหมายอาญา	(ม.๒)
	กระทำซ้ำเราเด็ก	(ม.๒๓๗/๗ วรรคสาม)
	การอนาจารเด็กด้วยการล่วงล้ำ	(ม.๒๓๗/๙ วรรคห้า)

ระหว่างพิจารณาของศาลฎีกามีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ ออกใช้บังคับ โดยมาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓๗/๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความใหม่แทน และมาตรา ๓ ให้เพิ่มความในมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา “(๑๘) “กระทำซ้ำเรา” หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น” กรณีเป็นเรื่องกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดองค์ประกอบความผิดฐานกระทำซ้ำเราว่า จะต้องเป็นการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้ถูกระทำ จึงจะเข้าเกณฑ์เป็นความผิด อันเป็นการปรับปรุงนิยามคำว่า “กระทำซ้ำเรา” ให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำซ้ำเราทางธรรมชาติ ดังนั้น เมื่อคดีได้ความว่า การกระทำของจำเลยที่ใช้มือจับอวัยวะเพศของผู้เสียหายรุคขึ้นลงแล้วใช้ปากของจำเลยดูดและอมอวัยวะเพศของผู้เสียหาย โดยไม่ได้ใช้อวัยวะเพศของจำเลยล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องทางปากของผู้เสียหาย จึงไม่เป็นการกระทำซ้ำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗/๗ วรรคสาม (เดิม) อีกต่อไป ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗/๙ วรรคแรก (เดิม) หรือเป็นความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี โดยการล่วงล้ำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗/๙ วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่) ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่เห็นว่า แม้การกระทำของจำเลยดังกล่าวจะไม่ได้เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายก็ตาม แต่เป็นการกระทำที่ไม่สมควรทางเพศอันเป็นการล่วงเกินผู้เสียหายแล้ว จึงเป็นการล่วงล้ำอวัยวะเพศของผู้เสียหาย เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗/๙ วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่) แต่ความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีโดยการล่วงล้ำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗/๙ วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่) มีระวางโทษ

จำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต เท่ากันกับความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗/๓ วรรคสาม (เดิม) ระวังโทษตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณ ศาลต้องพิจารณาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗/๓ วรรคสาม (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่จำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗/๓

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗/๓ วรรคสาม

จำคุก ๑๒ ปี

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษายืน

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่าเด็กชาย ภ. ผู้เสียหาย เป็นบุตรของนาย จ. และนางสาว ศ. ขณะเกิดเหตุอายุ ๑๒ ปีเศษ ศึกษาอยู่ชั้นประถมปีที่ ๖ ที่โรงเรียน ว. ผู้เสียหายสมัครเรียนพิเศษวิชาดนตรีไทยกับจำเลยซึ่งเป็นครูพิเศษสอนดนตรีไทยที่โรงเรียนดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ นางสาว ศ. มารดาของผู้เสียหายไปร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอก ธ. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางใหญ่ ให้ดำเนินคดีแก่จำเลย กล่าวหาว่าจำเลยกระทำชำเราผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนส่งผู้เสียหายไปตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล พ. แพทย์ผู้ตรวจร่างกายผู้เสียหายตรวจพบสารคัดหลั่ง Acid Phosphatase และมีความเห็นว่าอาจจะผ่านการร่วมประเวณี ต่อมาวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เจ้าพนักงานตำรวจจับกุมจำเลย พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาแก่จำเลยว่ากระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี จำเลยให้การปฏิเสธ

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานกระทำชำเราผู้เสียหายตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ หรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหายเป็นพยานเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๐ เวลา ๒๓ นาฬิกาเศษ ขณะผู้เสียหาย เด็กชาย น. เด็กชาย ช. และเด็กชาย ร. นอนอยู่ที่อาคารอเนกประสงค์โรงเรียน ว. โดยมีจำเลยนอนอยู่ที่สถานที่ดังกล่าวด้วยนั้น จำเลยได้เข้ามาถอดกางเกงของผู้เสียหายและใช้มือจับอวัยวะเพศผู้เสียหายรัดขึ้นรัดลงและจำเลยใช้ปากดูดและอมอวัยวะเพศจนผู้เสียหายสำเร็จความใคร่ โดยผู้เสียหายไม่กล้าขัดขืนเนื่องจากกลัวว่าจะถูกจำเลยทำร้าย วันรุ่งขึ้นผู้เสียหายแจ้งเรื่องที่เกิดขึ้นให้นางสาว ร. ครูโรงเรียน ว. ทราบและแจ้งเรื่องดังกล่าวให้บิดามารดาผู้เสียหายทราบด้วย โดยมีเด็กชาย น. เป็นพยานเบิกความสนับสนุนว่าคืนเกิดเหตุ เวลา ๒๓ นาฬิกาเศษ พยานนอนรวมกับผู้เสียหายและจำเลยอยู่ที่อาคารอเนกประสงค์ โรงเรียน ว. เห็นจำเลยเข้าไปถอดกางเกงของผู้เสียหายแล้วใช้มือจับอวัยวะเพศของผู้เสียหายรัดขึ้นรัดลงหลายครั้งและใช้ปากอมอวัยวะเพศของผู้เสียหาย จำเลยจึงกลับไปนอน เห็นว่า ผู้เสียหายและเด็กชาย น. และเพื่อนคนอื่นได้เบิกความบรรยายถึงพฤติกรรมของจำเลยขณะกระทำความผิด รวมถึงจุดที่จำเลย ผู้เสียหาย เด็กชาย น. และเพื่อนคนอื่น

นอนอยู่ตามลำดั่งอย่างเป็นขั้นเป็นตอน สอดคล้องกับที่ให้การไว้ในชั้นสอบสวน ซึ่งหากมิได้มีข้อเท็จจริงเกิดขึ้นแล้ว ผู้เสียหายกับเด็กชาย น. ก็อาจจะปั้นแต่งเรื่องราวเบิกความในลักษณะเช่นนั้นได้ ทั้งในสภาวะเช่นนั้น ผู้เสียหายและเด็กชาย น. ซึ่งเป็นเด็กอายุเพียง ๑๒ ปีเศษ และเป็นนักเรียนที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของจำเลย ย่อมตกอยู่ในสภาพที่ไม่อาจขัดขืนและทักท้วงห้ามปรามจำเลยซึ่งเป็นครูได้ ประกอบกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นสิ่งที่น่าอัปยศที่จะนำมาเปิดเผยให้ผู้อื่นล่วงรู้ ผู้เสียหายย่อมไม่เอาความอันเป็นที่จพุดบอกแก่ผู้อื่น ให้เสื่อมเสียแก่ตัวเองและครอบครัว ซึ่งแม้ขณะเกิดเหตุจะเป็นเวลากลางคืนและภายในห้องที่เกิดเหตุปิดไฟ แต่ผู้เสียหายและเด็กชาย น. ก็เบิกความยืนยันว่า มีแสงไฟจากภายนอกส่องเข้ามาสามารถมองเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ และคำเบิกความดังกล่าวยังเชื่อมกับลักษณะห้องที่เกิดเหตุ ที่ระบุว่าห้องที่เกิดเหตุมีหน้าต่าง ทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายผู้เสียหายในระยะประชิด ส่วนเด็กชาย น. นอนถัดไปจากผู้เสียหาย จึงเชื่อได้ว่าขณะเกิดเหตุมีแสงไฟจากภายนอกส่องเข้ามาในห้องที่เกิดเหตุ ทำให้ผู้เสียหายและเด็กชาย น. สามารถมองเห็นเหตุการณ์และจดจำจำเลยว่าเป็นคนร้ายได้ ทั้งในวันรุ่งขึ้นหลังเกิดเหตุผู้เสียหายกับเด็กชาย น. ได้แจ้งเรื่องที่เกิดขึ้นให้นางสาว ร. ทราบทันที โดยผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ก็ปรากฏว่ามีการตรวจพบสารคัดหลั่ง Acid Phosphatase และแพทย์ผู้ตรวจมีความเห็นว่าอาจจะผ่านการร่วมประเวณี จึงเป็นข้อสนับสนุนคำเบิกความของผู้เสียหายและเด็กชาย น. ว่าเป็นจริง พยานโจทก์ที่นำสืบมา มีเหตุผลและน้ำหนักฟังได้มั่นคงว่า จำเลยใช้มือจับอวัยวะเพศของผู้เสียหายรัดขึ้นรัดลงหลายครั้ง และใช้ปากของจำเลยดูดและอมอวัยวะเพศของผู้เสียหาย เพื่อสนองความใคร่ของจำเลยดังที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ วินิจฉัย ฎีกาของจำเลยส่วนนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นความผิดฐานกระทำชำเราหรือไม่ เห็นว่า ในระหว่างพิจารณาของศาลฎีกามีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ออกใช้บังคับ โดยมาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความใหม่แทน และมาตรา ๓ ให้เพิ่มความในมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา “(๑๘) “กระทำชำเรา” หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น” กรณีเป็นเรื่องกฎหมายที่บัญญัติในภายหลังกำหนดองค์ประกอบความผิดฐานกระทำชำเราว่า จะต้องเป็นการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่นกระทำ จึงจะเข้าเกณฑ์เป็นความผิด อันเป็นการปรับปรุงนิยามคำว่า “กระทำชำเรา” ให้ชัดเจนและสอดคล้องกับลักษณะการกระทำชำเราทางธรรมชาติ ดังนั้น เมื่อคดีได้ความว่า การกระทำของจำเลยที่ใช้มือจับอวัยวะเพศของผู้เสียหายรัดขึ้นลงแล้วใช้ปากของจำเลยดูดและอมอวัยวะเพศของผู้เสียหาย โดยไม่ได้ใช้อวัยวะเพศของจำเลยล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องทางปากของผู้เสียหาย จึงไม่เป็นการกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคสาม อีกต่อไป

ปัญหาต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำความผิดดังกล่าวเป็นความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคแรก (เดิม) หรือเป็นความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีโดยการล่วงล้ำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่) ศาลฎีกาโดยมติที่ประชุมใหญ่ เห็นว่า แม้การกระทำของจำเลยดังกล่าวจะไม่ได้เข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายก็ตาม แต่เป็นการกระทำที่ไม่สมควรทางเพศอันเป็นการล่วงเกินผู้เสียหายแล้ว จึงเป็นการล่วงล้ำอวัยวะเพศ

ของผู้เสียหาย เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓/๙ วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่) แต่ความผิดฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีโดยการล่อล้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓/๙ วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่) มีระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต เท่ากันกับความผิดฐานกระทำชำเราแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓/๓ วรรคสาม (เดิม) ระวางโทษตามกฎหมายที่แก้ไขใหม่ไม่เป็นคุณ ศาลต้องพิจารณาลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓/๓ วรรคสาม (เดิม) ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่ยจำเลยกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ วรรคหนึ่ง

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓/๙ วรรคห้า (ที่แก้ไขใหม่) โดยให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓/๓ วรรคสาม (เดิม) จำคุก ๓ ปี

(ทวีป ต้นสวัสดิ์ เสรี เพศประเสริฐ เรวัตร สกุลคล้าย)

เรื่อง ผลของคำสั่งศาลแทนการให้ความยินยอมของบิดามารดาผู้เยาว์ในการรับบุตรบุญธรรม,
ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๙๑/๒๕๖๓

(พนักงานอัยการจังหวัดมหาสารคาม โจทก์ นาง จ. โจทก์ร่วม นางสาว ร. จำเลย)

แพ่ง	ความยินยอมของบิดามารดาผู้เยาว์ในการเป็นบุตรบุญธรรม (ม.๑๕๙๘/๒๑)	
	การรับบุตรบุญธรรม	(ม.๑๕๙๘/๒๓)
วิธีพิจารณาความอาญา	ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย	(ม.๕ (๑))
	ผู้เสียหายขอเข้าร่วมเป็นโจทก์	(ม.๓๐)
	ข้อห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง	(ม.๒๑๙)

โจทก์ร่วมเป็นนายของผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้เยาว์ เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ (๑) บัญญัติให้ผู้มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย ได้แก่ ผู้แทนโดยชอบธรรม โจทก์ร่วมจึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายที่ ๒ ตามบทบัญญัติดังกล่าว

ศาลเยาวชนและครอบครัวมีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ร่วมจดทะเบียนรับผู้เสียหายที่ ๒ เป็นบุตรบุญธรรม แต่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๘/๒๓ บัญญัติว่า การรับบุตรบุญธรรมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้จดทะเบียนตามกฎหมาย และคำสั่งของศาลเยาวชนและครอบครัวดังกล่าวเป็นเพียงคำสั่งอนุญาตของศาลแทนการให้ความยินยอมของผู้เสียหายที่ ๑ บิดาของผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมในการรับบุตรบุญธรรมของโจทก์ร่วมได้ตามมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ เท่านั้น หากได้มีผลเป็นการรับรองความสมบูรณ์ของการรับบุตรบุญธรรมเช่นเดียวกับการจดทะเบียนตามกฎหมายไม่ ดังนี้ เมื่อไม่ปรากฏว่าโจทก์ร่วมได้จดทะเบียนรับผู้เสียหายที่ ๒ เป็นบุตรบุญธรรมแล้ว การรับบุตรบุญธรรมของโจทก์ร่วมจึงยังไม่สมบูรณ์และไม่มีผลตามกฎหมาย โจทก์ร่วมจึงไม่ใช่ผู้รับบุตรบุญธรรมตามกฎหมายและไม่ใช้ผู้แทนโดยชอบธรรมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ (๑) จึงไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายที่ ๒ และไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการในความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๐ ทั้งไม่มีสิทธิฎีกาในความผิดฐานดังกล่าว

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานข่มขืนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุก ๒ ปี ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท อีกสถานหนึ่ง โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้ ๒ ปี และคุ้มครองประพฤติกจำเลยไว้แม้จะเป็นการแก้ไขมาก็ตาม แต่เป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ยังคงลงโทษจำคุกจำเลยมีกำหนดไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๒๙๑, ๓๐๐, ๓๙๐ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๐, ๔๓, ๓๘, ๑๕๓, ๑๖๐, ๑๖๐ ตี และพักใช้ใบอนุญาตขับรถของจำเลยไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับรถของจำเลย

จำเลยให้การรับสารภาพ

ระหว่างพิจารณานาง จ. มารดาของนางสาว ธ. ผู้ตาย และยายของเด็กหญิง ศ. ผู้เสียหายที่ ๒ ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหากระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส (ที่ถูก กระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ)

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๓ (๒) (๔), ๓๗ วรรคหนึ่ง, ๑๕๓, ๑๖๐ วรรคหนึ่ง, ๑๖๐ ตรี วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๑, ๓๐๐, ๓๙๐ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย ได้รับอันตรายสาหัสและถึงแก่ความตายกับฐานขับรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ได้รับอันตรายแก่กายและจิตใจ และถึงแก่ความตาย เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย อันเป็นกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๔ ปี ฐานไม่แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที จำคุก ๒ เดือน ฐานขับรถในขณะเมาสุรา และฐานขับรถโดยประมาทหรือน่าหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานขับรถในขณะเมาสุราอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง (ที่ถูก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗) ฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุก ๒ ปี ฐานไม่แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที จำคุก ๑ เดือน ฐานขับรถในขณะเมาสุรา จำคุก ๑ เดือน รวมจำคุก ๒ ปี ๒ เดือน ให้เพิกถอนใบอนุญาตขับรถของจำเลย

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาแก้เป็นว่า ความผิดฐานขับรถในขณะเมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ปรับ ๘๐,๐๐๐ บาท ฐานไม่แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที ปรับ ๖,๐๐๐ บาท ฐานขับรถในขณะเมาสุรา ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท รวมปรับ ๙๖,๐๐๐ บาท อีกสถานหนึ่ง ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗ คงปรับ ๔๘,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอกการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ให้จำเลยฟัง และให้คุ้มครองประพฤติดของจำเลยไว้โดยให้จำเลยไปรายงานตัวต่อเจ้าพนักงานคุมประพฤติมีกำหนด ๔ ครั้ง ภายในระยะเวลา ๒ ปี กับให้จำเลยกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่เจ้าพนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรมีกำหนด ๒๔ ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ร่วมฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้นาง จ. เข้าร่วมเป็นโจทก์ในความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏตามคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ฉบับลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ ว่า โจทก์ร่วมเป็นยายของผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นผู้เยาว์ เมื่อประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ (๑) บัญญัติให้ผู้ที่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหาย ได้แก่ ผู้แทนโดยชอบธรรม โจทก์ร่วมจึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายที่ ๒ ตามบทบัญญัติดังกล่าว แม้ปรากฏข้อเท็จจริงตาม

สำเนาคำสั่งของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คดีหมายเลขแดงที่ ๙๓/๒๕๖๑ เอกสารแนบท้ายคำแก้อุทธรณ์ของโจทก์ร่วมแผ่นที่ ๔ ว่า เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีคำสั่งอนุญาตให้โจทก์ร่วมจดทะเบียนรับผู้เสียหายที่ ๒ เป็นบุตรบุญธรรมก็ตาม แต่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๙๘/๒๗ บัญญัติว่า การรับบุตรบุญธรรมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้จดทะเบียนตามกฎหมาย และคำสั่งของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ดังกล่าวเป็นเพียงคำสั่งอนุญาตของศาลแทนการให้ความยินยอมของผู้เสียหายที่ ๑ บิดาของผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมในการรับบุตรบุญธรรมของโจทก์ร่วมได้ตามมาตรา ๑๕๙๘/๒๑ เท่านั้น หาได้มีผลเป็นการรับรองความสมบูรณ์ของการรับบุตรบุญธรรมเช่นเดียวกับการจดทะเบียนตามกฎหมายไม่ ดังนี้ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงที่แสดงว่าโจทก์ร่วมได้จดทะเบียนรับผู้เสียหายที่ ๒ เป็นบุตรบุญธรรมแล้ว การรับบุตรบุญธรรมของโจทก์ร่วมจึงยังไม่สมบูรณ์และไม่มีผลตามกฎหมาย โจทก์ร่วมจึงไม่ใช่ผู้รับบุตรบุญธรรมตามกฎหมายและไม่ใช้ผู้แทนโดยชอบธรรมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ (๑) จึงไม่มีอำนาจจัดการแทนผู้เสียหายที่ ๒ และไม่มีสิทธิขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการในความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๐ ทั้งไม่มีสิทธิฎีกาในความผิดฐานดังกล่าว ดังนี้ ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้โจทก์ร่วมเข้าร่วมเป็นโจทก์ในความผิดฐานกระทำโดยประมาทเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจและมีคำสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมในความผิดฐานดังกล่าวจึงไม่ชอบ ปัญหานี้เป็นปัญหาข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยแม้ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕ นอกจากนี้โจทก์ร่วมมิใช่ผู้เสียหายในความผิดฐานชักรถในขณะที่เมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายได้รับอันตรายสาหัสและถึงแก่ความตาย ฐานชักรถโดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ฐานไม่แสดงตัวและแจ้งเหตุต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ใกล้เคียงทันที ฐานชักรถในขณะที่เมาสุรา และฐานชักรถโดยประมาทหรือนำหวาดเสียวอันอาจเกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน โจทก์ร่วมจึงไม่มีสิทธิฎีกาในความผิดฐานดังกล่าวที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมที่ขอให้ลงโทษจำคุกตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ซึ่งรวมถึงความผิดฐานนั้นด้วย จึงเป็นการไม่ชอบเช่นกัน ส่วนฎีกาของโจทก์ร่วมในความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งโจทก์ร่วมฎีกาขอให้ไม่รอการลงโทษจำคุกแก่จำเลยนั้น เห็นว่า คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานชักรถในขณะที่เมาสุราเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ซึ่งเป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย จำคุก ๒ ปี ศาลอุทธรณ์ภาค ๔ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับ ๔๐,๐๐๐ บาท อีกสถานหนึ่ง โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ ๒ ปี และคุ้มครองประพฤติก่อนจำเลยไว้ แม้จะเป็นการแก้ไขมาก็ตาม แต่เป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ยังคงลงโทษจำคุกจำเลยมีกำหนดไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๔๐,๐๐๐ บาท จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๙ ฎีกาของโจทก์ร่วมดังกล่าวเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการลงโทษของศาลอุทธรณ์ภาค ๔ อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงต้องห้ามฎีกาตามบทบัญญัติดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของโจทก์ร่วมในความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

พิพากษายกคำสั่งของศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้โจทก์ร่วมเข้าร่วมเป็นโจทก์ในความผิดฐานประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ และยกฎีกาของโจทก์ร่วม

(เทพ อิงคสิทธิ์ ขาดิชาชาย โฆษิตวัฒน์ฤกษ์ พิสุทธิ ศรีขจร)

(พนักงานอัยการจังหวัดพัทลุง โจทก์ นาง ส. กัปพวก จำเลย)

อาญา

ผู้ใช้

(ม.๔๔ วรรคสอง)

ผู้ก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดจะมีความผิดและถูกลงโทษฐานใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดแม้ความผิดนั้นยังมีได้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๔ วรรคสอง นั้น ข้อเท็จจริงต้องฟังได้ว่าผู้นั้นได้ก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดข้อหาใด ต่อบุคคลใดอย่างชัดเจน ผู้ถูกใช้จึงจะสามารถลงมือกระทำความผิดนั้นได้ ซึ่งหากแม้ผู้ใช้ไม่ได้กระทำความผิด ผู้ก่อให้กระทำความผิดจึงจะมีความผิดและถูกลงโทษฐานใช้ให้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง คดีนี้ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ บอกรับจำเลยที่ ๒ ให้หาคนมายิงผู้เสียหายทั้งห้าคนรับฟังได้เพียงว่าจำเลยที่ ๒ ชักชวนให้จำเลยที่ ๑ รับงานยิงคนที่ทะเลาะน้อย โดยไม่ปรากฏว่ายิงผู้ใด จำเลยที่ ๑ ไม่อาจจะไปใช้อาวุธปืนยิงผู้ใดได้ ถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ลงมือก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิดฐานใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๕๘, ๘๐, ๘๓, ๘๔, ๙๑, ๒๘๘, ๒๘๙ (๕), ๓๓๖/๑, ๓๓๖ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ธิบของกลาง บวกโทษจำคุกที่รอการลงโทษไว้ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๓๔๖๔/๒๕๕๙ ของศาลชั้นต้นเข้ากับโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีนี้ และนับโทษจำเลยที่ ๓ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๘๙๘/๒๕๖๐ และ ๑๒๑๒/๒๕๖๐ ของศาลอาญา

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้บวกโทษ และจำเลยที่ ๓ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๙ (๕), ๘๔ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕๒ (๑), ๕๓ จำคุกจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ คนละ ๒๕ ปี จำเลยที่ ๒ ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๑๖ ปี ๘ เดือน ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ ธิบของกลาง ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

โจทก์ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ด้วย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติในชั้นนี้ว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุในฟ้อง คนร้ายใช้อาวุธปืนขนาด 9 มม. ยิงเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุเลขที่ ๑๓๕/๑ หมู่ที่ ๑ ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

แล้วเข้าไปในบ้านที่เกิดเหตุและใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายทั้งห้าจำนวนหลายนัด เป็นเหตุให้ผู้เสียหายทั้งห้าได้รับบาดเจ็บ ตามผลการตรวจชันสูตรบาดแผลและรายงานการตรวจชันสูตรบาดแผลเอกสารท้ายฟ้อง คดีสำหรับจำเลยที่ ๑ เป็นอันยุติตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๙ โดยคู่ความไม่ฎีกา คงมีปัญหาคำพิพากษณ์ฎีกาของโจทก์ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กระทำความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานมายืนยันว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ร่วมกันว่าจ้างจำเลยที่ ๑ ให้ฆ่าผู้เสียหายทั้งห้า คงมีเพียงพยานพยานเหตุแวดล้อม โดยโจทก์มีพันตำรวจโท ย. ผู้ร่วมสืบสวนเป็นพยานเบิกความประกอบบันทึกการให้ถ้อยคำขึ้นสืบสวนของจำเลยที่ ๒ ว่า เมื่อเดือนมกราคม ๒๕๖๐ พยานเชิญจำเลยที่ ๒ มาซักถาม จำเลยที่ ๒ ให้การว่าจำเลยที่ ๓ ให้จำเลยที่ ๒ หากคนไปยิงคนที่ทะเล้น้อย จำเลยที่ ๒ ไปสอบถามจำเลยที่ ๑ ว่ามีงานยิงคนที่ทะเล้น้อยจะรับหรือไม่ จำเลยที่ ๑ บอกรับ จำเลยที่ ๒ โทรศัพท์แจ้งจำเลยที่ ๓ ขณะนั้นยังไม่ทราบรายละเอียดว่ายิงผู้ใด ต่อมาจำเลยที่ ๓ บอกรายละเอียดว่ายิงคนที่ทะเล้น้อย ๔ คน เป็นวัยหนุ่มสาว ค่าจ้างหลักแสน จำเลยที่ ๒ จึงไปบอกรายละเอียดแก่จำเลยที่ ๑ และบอกหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๓ แก่จำเลยที่ ๑ เพื่อใช้ติดต่อกันโดยตรง ต่อมาก่อนเกิดเหตุจำเลยที่ ๓ โทรศัพท์บอกจำเลยที่ ๒ ให้แจ้งจำเลยที่ ๑ ลงงานที่ทะเล้น้อยได้แล้ว จำเลยที่ ๒ จึงโทรศัพท์บอกจำเลยที่ ๑ ต่อมาหลังเกิดเหตุไม่นานจำเลยที่ ๓ โทรศัพท์แจ้งจำเลยที่ ๒ ว่า จำเลยที่ ๑ ยิงคนที่ทะเล้น้อยแล้วตามบันทึกการให้ถ้อยคำเอกสารหมาย จ.๑๖ (ฉบับเดียวกับเอกสารหมาย จ.๒๒ และ จ.๓๔) โจทก์ยังมีพันตำรวจเอก ป. และพันตำรวจโท ม. คณะพนักงานสืบสวนสอบสวน ผู้สอบคำให้การจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นพยานเบิกความประกอบกันว่า ในชั้นสอบสวนจำเลยที่ ๑ ให้การว่าเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๒ มาพบจำเลยที่ ๑ ที่ร้านขายเสื้อผ้าของจำเลยที่ ๑ และพูดว่ามีงานที่ทะเล้น้อย ให้ยิงคน ตอนนั้นขาดคนกับขาดรถ ต้องการงานใหม่ มีอยู่ ๓ ถึง ๔ คนที่ตำบลทะเล้น้อย เด็ก ๆ ทั้งนั้น อายุไม่เกินสามสิบ งานนี้ทำงานเบียดๆ หลายบาท เด็ก ๆ พวกนั้นไปยิงลูกเขาก่อน เขาจ้างยิงกลับจำเลยที่ ๑ ปฏิเสธ จากนั้นจำเลยที่ ๒ ไปพบจำเลยที่ ๑ อีกครั้งและพูดว่า ตอนนั้นคนจ้างเตรียมของไว้พร้อมแล้วทั้งปืนทั้งรถ รอแต่ทำงาน ไปร่วมยิงคนด้วยหรือไม่ จำเลยที่ ๑ ตอบว่าไม่ไป ต่อมาวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๒ ซื้อรถเก๋งยี่ห้อโตโยต้า รุ่นวีออส สีดำ ราคา 145,000 บาท โดยชำระราคาารถด้วยเงินสดตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๘๒ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การว่าเมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๙ จำเลยที่ ๓ บอกจำเลยที่ ๒ ให้หาคนรับงานไปยิงคนที่ทะเล้น้อย โดยไม่ได้บอกรายละเอียด จากนั้นประมาณ ๓ วัน จำเลยที่ ๒ ไปพบจำเลยที่ ๑ และถามว่ามีงานยิงคนที่ทะเล้น้อยจะรับหรือไม่ จำเลยที่ ๑ ตอบรับ ต่อมาอีก ๑๐ วัน จำเลยที่ ๓ บอกรายละเอียดแก่จำเลยที่ ๒ ว่า คนที่จะยิงเป็นวัยรุ่นจำนวน ๔ คน มีค่าจ้างเป็นหลักแสน จำเลยที่ ๒ จึงไปพบจำเลยที่ ๑ ที่ร้านขายเสื้อผ้ามือสองของจำเลยที่ ๑ และมอบหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๓ ให้แก่จำเลยที่ ๑ โดยบอกว่าให้คุยกับจำเลยที่ ๓ เองเรื่องยิงคนที่ทะเล้น้อย จนกระทั่งจำเลยที่ ๒ ทราบจากจำเลยที่ ๓ ทางโทรศัพท์ว่าเพื่อนของจำเลยที่ ๒ ยิงคนที่ทะเล้น้อยให้เสร็จแล้วตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๘๓ เห็นว่า แม้คำให้การในชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ ที่ว่าจำเลยที่ ๒ มาสอบถามจำเลยที่ ๑ ว่าจะรับงานยิงคนที่ทะเล้น้อยหรือไม่ นั้น จะเป็นพยานบอกเล่าและคำชัดทอดของผู้ร่วมกระทำ ความผิด แต่โจทก์มีนาย ณ. ญาติของจำเลยที่ ๑ เป็นพยานเบิกความยืนยันว่าขณะพยานอยู่กับจำเลยที่ ๑ ที่ร้านขายเสื้อผ้ามือสองของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ มาพูดชักชวนพยานและจำเลยที่ ๑ ว่ารับงานมางานหนึ่งที่ตำบลทะเล้น้อยจะไปด้วยหรือไม่ แต่พยานและจำเลยที่ ๑ ปฏิเสธ ซึ่งสอดคล้องกับคำชัดทอดของจำเลยที่ ๑

ที่ว่าจำเลยที่ ๒ มาถามจำเลยที่ ๑ ว่ามีงานยิงคนที่ทะเลน้อยจะรับหรือไม่ ชั้นสอบสวนจำเลยที่ ๒ ก็ให้การยอมรับว่าไปชักชวนจำเลยที่ ๑ จริง ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าจำเลยที่ ๒ ชักชวนจำเลยที่ ๑ ให้รับงานยิงคนที่ทะเลน้อย แต่คำให้การของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ไม่ว่าในชั้นสืบสวนหรือสอบสวนไม่ปรากฏว่างานยิงคนที่ทะเลน้อย เป็นงานจ้างยิงผู้ใด เมื่อใด อย่างไร แม้คำให้การของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ดังกล่าวจะได้รับความว่า ขณะที่จำเลยที่ ๒ ชักชวนจำเลยที่ ๑ ได้บอกว่าเป็นคนที่จะยิงเป็นวัยรุ่น ๔ คน เด็ก ๆ ทั้งนี้ อายุไม่เกินสามสิบ เด็ก ๆ พวกนั้นยิงลูกเขาก่อน แต่ก็ไม่ได้ระบุชื่อของผู้ที่จะถูกยิง กรณีไม่เพียงพอที่จะบ่งชี้ว่าคนที่จะถูกยิงคือผู้เสียหาย ทั้งห้า กรณีมีเหตุสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ ๒ ชักชวนจำเลยที่ ๑ ให้รับงานฆ่าผู้เสียหายทั้งห้าหรือไม่ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การในชั้นสอบสวนว่า จำเลยที่ ๓ ให้จำเลยที่ ๒ หาคนรับงานไปยังคนที่ทะเลน้อยนั้น เป็นคำขัดทอดของผู้ร่วมกระทำความผิด ซึ่งโจทก์มีพยานประกอบคือ เพชบุรีกของนาย ป. ที่มีการแพร่ภาพสดของนาย ป. กับพวก กำลังนั่งนับเงินที่บ้านของจำเลยที่ ๓ โดยมีเสียงของจำเลยที่ ๓ พูดโทรศัพท์กับนาง ส. แทรกเข้ามาในการแพร่ภาพดังกล่าวเป็นพยาน ตามแผ่นซีดีดีหมายเลข ว.จ.๑ โดยนาง ส. เปิดความรับว่า จำเลยที่ ๓ พูดโทรศัพท์กับพยานจริง ชั้นสอบสวนนาง ส. ให้การถึงข้อความที่จำเลยที่ ๓ พูดกับนาง ส. ว่า จำเลยที่ ๓ พูดว่า เดินลากขาหรือถดลากขา (ถด ภาษาถิ่นบักขี้ใต้ หมายถึง นั่งบนพื้นแล้วขยับให้ตัวเคลื่อนที่ไปข้างหน้า) เมื่อนาง ส. ตอบว่า ถด ถด ถด จำเลยที่ ๓ พูดต่อไปว่า ถด เมื่อเอววานถด อีเปรต ปากเปรต อย่างแรง ให้มันตายทั้งเป็น เมื่อเดินไม่ได้ที่ มันนั่งถด เขาบอกนกแล้ว มีคนเป็นว่ามันผอมแห้ง เห็นว่าหัวไปเสียแล้ว เห็นว่าโถไม้กล้าอยู่แล้วบ้านหลังนั้น โท ๆ นางสาวมันเห็นว่าไปอยู่บ้านหัว สมควรแล้ว สมแล้ว ช่างมัน มันทำตัวมันเอง คำพูดดังกล่าวจำเลยที่ ๓ พูดถึงผู้เสียหายที่ ๑ กับพวก ที่ถูกคนร้ายยิงในคดีนี้ ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๖๕ เห็นว่า แม้จำเลยที่ ๓ และนาง ส. พูดถึงผู้เสียหายทั้งห้า แต่คำพูดของจำเลยที่ ๓ ไม่มีข้อความตอนใดที่ยอมรับว่าจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ว่าจ้างฆ่าผู้เสียหายทั้งห้า คำพูดของจำเลยที่ ๓ เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นหรือพอใจกับอาการบาดเจ็บของผู้เสียหายทั้งห้าที่ถูกคนร้ายลอบยิง ซึ่งเป็นธรรมดาของผู้ที่ไม่พอใจกันส่วนที่ผู้เสียหายที่ ๒ เปิดความว่า สาเหตุที่ผู้เสียหายทั้งห้าถูกยิง เนื่องจากอนุญาตให้นาย ส. พักอาศัยที่บ้านที่เกิดเหตุ เดิม นาง ป. มารดาของนาย ส. กู้ยืมเงินจากจำเลยที่ ๓ แล้วไม่ชำระหนี้ จำเลยที่ ๓ พูดชมขู่จะยิงนาง ป. ทั้งครอบครัว ต่อมาบุตรของนาง ป. ๒ คน ถูกยิงถึงแก่ความตาย นาย ส. ก็ถูกยิง มีการดำเนินคดีแก่นาย อ. บุตรของจำเลยที่ ๓ กับพวก นาย ส. ต้องหลบหนีให้พ้นอันตราย จึงมาพักอาศัยที่บ้านของผู้เสียหายที่ ๒ ที่เกิดเหตุ ก่อนเกิดเหตุ นาย ป. ลูกน้องของจำเลยที่ ๓ ซึ่งถูกดำเนินคดีร่วมกับนาย อ. ได้ถามผู้เสียหายที่ ๒ ว่า จะเอาด้วยหรือไม่ ซึ่งหมายถึงผู้เสียหายที่ ๒ ให้นาย ส. พักอาศัยที่บ้านนั้น เห็นว่า คำเบิกความของผู้เสียหายที่ ๑ และที่ ๓ ได้รับความว่าก่อนเกิดเหตุ นาย ส. ได้ออกจากบ้านที่เกิดเหตุไปแล้ว การที่นาย ส. พักอาศัยอยู่ที่บ้านที่เกิดเหตุจึงไม่น่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้จำเลยที่ ๓ จ้างคนมาฆ่าผู้เสียหายทั้งห้า ส่วนจำเลยที่ ๑ ให้การในชั้นสอบสวนว่าจำเลยที่ ๒ มาบอกจำเลยที่ ๑ ว่ามีงานให้ยิงคนที่ทะเลน้อย มีอยู่ ๓ ถึง ๔ คน เด็ก ๆ ทั้งนี้ อายุไม่เกินสามสิบ เด็ก ๆ พวกนั้นไปยิงลูกเขาก่อน เขาจ้างยิงกลับนั้น เห็นว่า แม้นาย อ. บุตรของจำเลยที่ ๓ ถูกลอบยิงมาก่อน แต่ไม่ปรากฏว่าเกิดจากการกระทำของผู้เสียหายทั้งห้า อีกทั้งจำเลยที่ ๑ รู้เรื่องการจ้างฆ่าผู้เสียหายทั้งห้าจากจำเลยที่ ๒ แต่จำเลยที่ ๒ ไม่ได้ให้การถึงสาเหตุดังกล่าว คำให้การของจำเลยที่ ๑ ไม่สอดคล้องกับคำให้การของจำเลยที่ ๒ พยานหลักฐานโจทก์ไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๓ มีสาเหตุโกรธเคืองผู้เสียหายทั้งห้าถึงขนาดจ้างคนมายิงผู้เสียหายทั้งห้า โจทก์มีเพียงคำขัดทอดของ

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ผู้ร่วมกระทำความผิดที่ขัดทอดว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้กระทำความผิด ไม่มีพยานหลักฐานอื่นมาประกอบ โดยเฉพาะจำเลยที่ ๒ ให้การในชั้นสืบสวนและสอบสวนว่าจำเลยที่ ๒ ให้หมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓ แก่จำเลยที่ ๑ เพื่อใช้ติดต่อกันเอง แต่โจทก์ไม่มีพยานหลักฐานมาสนับสนุนให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ โทรศัพท์ติดต่อกัน เจ้าพนักงานตำรวจได้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๑ มาและถอดข้อมูลจากโทรศัพท์เคลื่อนที่ดังกล่าว ปรากฏว่าไม่มีการบันทึกหมายเลขโทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓ ไว้ ตามเอกสารหมายเลข จ.๒๐ จำเลยที่ ๑ ก็ไม่ได้เป็นคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายทั้งห้า คำขัดทอดจึงมีน้ำหนักน้อย จำเลยที่ ๓ ก็ให้การปฏิเสธตลอดมา ส่วนจำเลยที่ ๒ ก็ให้การในชั้นสืบสวนและสอบสวนเพียงว่าจำเลยที่ ๒ ชักชวนจำเลยที่ ๑ ให้รับงานยิงคนที่ทะเลาะน้อย โดยไม่ปรากฏว่ายิงผู้ใด พยานหลักฐานโจทก์มีเหตุผลสงสัยตามสมควรว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้ก่อให้จำเลยที่ ๑ ฆ่าผู้เสียหายทั้งห้าหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง ส่วนที่โจทก์ฎีกาว่าแม้คำขัดทอดของจำเลยที่ ๒ ไม่มีรายละเอียดว่าจำเลยที่ ๓ จ้างจำเลยที่ ๑ ฆ่าผู้ใด ที่ไหน อย่างไร เมื่อใด ค่าจ้างเท่าใด และจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ลงมือฆ่าผู้เสียหายทั้งห้าตามที่จำเลยที่ ๒ ก่อให้กระทำความผิด ก็เป็นผลเพียงทำให้การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่ต้องระวางโทษเสมือนเป็นตัวการ แต่การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ถือได้ว่าเป็นการก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อนนั้น เห็นว่าผู้ก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดจะมีความผิดและถูกลงโทษฐานใช้ให้กระทำความผิดแม้ความผิดนั้นยังมิได้กระทำลงตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๔ วรรคสอง นั้น ข้อเท็จจริงต้องฟังได้ว่าผู้หนึ่งได้ก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดข้อหาใด ต่อบุคคลใด อย่างชัดเจน ผู้ถูกใช้จึงจะสามารถลงมือกระทำความผิดนั้นได้ ซึ่งหากแม้ผู้ถูกใช้ไม่ได้กระทำความผิด ผู้ก่อให้กระทำความผิดจึงจะมีความผิดและถูกลงโทษฐานใช้ให้กระทำความผิดตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง คดีนี้ข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ บอกจำเลยที่ ๒ ให้หาคนมายิงผู้เสียหายทั้งห้า คงรับฟังได้เพียงว่าจำเลยที่ ๒ ชักชวนให้จำเลยที่ ๑ รับงานยิงคนที่ทะเลาะน้อย โดยไม่ปรากฏว่ายิงผู้ใด จำเลยที่ ๑ ไม่อาจจะไปใช้อาวุธปืนยิงผู้ใดได้ ถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ลงมือก่อให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิดฐานใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษายกฟ้องสำหรับจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

(จักษุชัย เยพิทักษ์ เขียรदनัย ธรรมดุษฎี นันทวัน เจริญชาศรี)

เรื่อง ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน, หมิ่นประมาท, ดูหมิ่นซึ่งหน้า

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๕๑/๒๕๖๓

(พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ นาย ส. จำเลย)

อายุ	เจ้าพนักงาน	(ม.๑ (๑๖))
	อายุความ	(ม.๙๕)
	ดูหมิ่นเจ้าพนักงาน	(ม.๑๓๖)
	หมิ่นประมาท	(ม.๓๒๖)
	ดูหมิ่นซึ่งหน้า	(ม.๓๙๓ (เดิม))
วิธีพิจารณาความอาญา	คดีขาดอายุความ	(ม.๓๙ (๖))
	ความผิดตามฟ้องรวมการกระทำหลายอย่าง	(ม.๑๙๒ วรรคท้าย)
	ข้อกฎหมายเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย	(ม.๑๙๕ วรรคสอง)
	ให้นำบทบัญญัติในศาลชั้นต้นมาใช้ในชั้นอุทธรณ์	(ม.๒๑๕)
	ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์มาใช้ในชั้นฎีกา	(ม.๒๒๕)
พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย	สถานะหน่วยงาน	(ม.๕ วรรคสอง)

ศรีนครินทร์วิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙

การดูหมิ่นผู้อื่น หมายถึง การดูถูกเหยียดหยาม สบประมาท หรือทำให้อับอาย การวินิจฉัยว่าการกล่าววาจาอย่างไรเป็นการดูหมิ่นผู้อื่นหรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่าถ้อยคำที่กล่าวเป็นการดูถูกเหยียดหยาม สบประมาทผู้ที่ถูกกล่าว หรือทำให้ผู้ที่ถูกกล่าวอับอายหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการดูหมิ่นแล้ว และการที่บุคคลกล่าวถ้อยคำใดจะมีความหมายอย่างไรนั้น ต้องแล้วแต่พฤติการณ์แวดล้อมประกอบด้วยว่ามุ่งหมายให้เข้าใจไปในทางใด

ภายหลังจากจำเลยกระทำความผิดคดีนี้ ได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยมาตรา ๕ วรรคสอง ให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ ที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ใช่วิสัยวิสัยตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒจึงเป็นองค์การมหาชนที่แยกออกจากระบบราชการ หารใช้ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง ทบวง กรมของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อีกต่อไป และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๖) บัญญัติว่า “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะเป็นประจำหรือครั้งคราว และไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ ดังนี้ เมื่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ มิได้กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เสียหายซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ตรวจข้อมูลข่าวสารก็หาใช่การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่ ผู้เสียหายจึงไม่อยู่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงาน

ตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้น แม้จำเลยจะคู่มือผู้เสียหาย จำเลยก็ไม่มี ความผิดฐานคู่มือเจ้าพนักงาน ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานคู่มือเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ แต่ทางพิเคราะห์ได้ความว่าจำเลยคู่มือผู้เสียหายในฐานะบุคคลธรรมดา ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้อง ครบองค์ประกอบของความผิดฐานคู่มือผู้อื่นซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๓ (เดิม) แล้ว ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยในความผิดฐานดังกล่าวได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย ประกอบมาตรา ๒๑๕ และ ๒๒๕ แต่โจทก์ฟ้องคดีและได้ตัวจำเลยมายังศาลเกิน ๑ ปี นับแต่วันกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๕) คดีของโจทก์จึงขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญา มาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ปัญหาเรื่องสิทธินำคดีอาญา มาฟ้องระงับไป เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องด้วยความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้อง ขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๖ และนับโทษจำเลย ต่อจากคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๓๓๑๔/๒๕๕๙ ของศาลชั้นต้น

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๖ (เดิม) จำคุก ๒ เดือน และปรับ ๒,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ส่วนที่ขอให้นับโทษต่อ เนื่องจาก คดีนี้ศาลรอการลงโทษ จึงไม่อาจนับโทษต่อได้ ยกคำขอส่วนนี้

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลอุทธรณ์อนุญาตให้ฎีกาในปัญหา ข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า ผู้เสียหายเป็นเจ้าหน้าที่ทำงานอยู่ที่มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนจำเลยเป็นอาจารย์คณะสังคมศาสตร์ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน คงมีปัญหาแรกที่ต้อง วินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่าข้อความที่จำเลยกล่าวต่อผู้เสียหายเป็นการคู่มือหรือไม่ โจทก์เป็นผู้เสียหายและ นาย ธ. เจ้าหน้าที่ส่วนงานเดียวกันกับผู้เสียหายเป็นพยานเบิกความไปในทำนองเดียวกันว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุ จำเลยมาพบพยานทั้งสองเพื่อรับเอกสารที่ได้ขอต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร จำเลยดูเอกสารแล้วแจ้งว่า ไม่ตรงตามที่ขอไว้ และมีท่าทางไม่พอใจ จำเลยพูดกับผู้เสียหายว่าคุณเป็นคนชี้ขาด ไร้ความเป็นมนุษย์ เาเปรียบคนอื่น ไปให้คนอื่นรับผิดชอบโดยที่คุณไม่ยอมรับผิดชอบเลย คุณช่วยแตกอย่างนี้จะมชีวิตอยู่ได้ อย่างไรในโลกปัจจุบัน ในยุคแบบคุณแหม่งเอากันแล้วเลี้ยงลูกไปตัวใครตัวมัน คุณก็เสวยสุขทางอารมณ์ของคุณ เจ้านายคุณก็คิดแบบคุณ แล้วคุณก็ล�มันมา ผมตำคุณเช่นนี้ คุณก็สนองความใคร่ทางอารมณ์ของคุณ โดยใช้อำนาจของกฎหมายเป็นประจำ คุณมีดีเอ็นเอเลว ๆ แบบเดียวกัน คุณช่วยแตกแบบนี้จบมหาวิทยาลัย

มาได้อย่างไร คุณบ้ำหรือเปล่า สติคืออยู่ใหม่ หากเอกสารมันไม่ตรงคุณก็ไปทำมาใหม่สิ โโกหกก็ได้ ใ้พวกหน้าตัวเมียทั้งหลาย หากโกหกก็ไปเอากระป๋องมาใส่ สมัยนี้โสเภณียังมีการศึกษา หากเขาชายตัวก็ยังมียอมรับว่าเขาชายตัวเลย ซึ่งผู้เสียหายได้ถอดเทปคำพูดของจำเลยทั้งหมดไว้ มีรายละเอียดปรากฏตามบันทึกการถอดเทปจากกล้องวงจรปิดเอกสารหมายเลข ๑.๒ เห็นว่า การดูหมิ่นผู้อื่น หมายถึง การดูถูกเหยียดหยาม สบประมาทหรือทำให้อับอาย การวินิจฉัยว่าการกล่าววาจาอย่างไรเป็นการดูหมิ่นผู้อื่นหรือไม่ จึงต้องพิจารณาว่า ถ้อยคำที่กล่าวเป็นการดูถูกเหยียดหยามสบประมาทผู้ที่ถูกกล่าว หรือทำให้ผู้ที่ถูกกล่าวอับอายหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้นก็ถือได้ว่าเป็นการดูหมิ่นแล้ว และการที่บุคคลกล่าวถ้อยคำใดจะมีความหมายอย่างไรนั้น ต้องแล้วแต่พฤติการณ์แวดล้อมประกอบด้วยว่ามุ่งหมายให้เข้าใจไปในทางใด ซึ่งเหตุที่จำเลยกล่าวข้อความข้างต้นต่อผู้เสียหายสืบเนื่องมาจากจำเลยมาขอรับเอกสารที่ขอไว้ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ แต่เห็นว่าเอกสารที่ได้รับไม่ตรงตามที่ขอ จึงกล่าวถ้อยคำดังกล่าวข้างต้นต่อผู้เสียหาย ซึ่งตามฟ้องถ้อยคำที่จำเลยกล่าวต่อผู้เสียหายที่โจทก์เห็นว่าเป็นการดูหมิ่นมี ๔ ข้อความ ข้อความแรกที่จำเลยกล่าวต่อผู้เสียหายว่า “รู้เปล่า คุณเอาเปรียบคนอื่นเพราะปล่อยให้เขารับผิดชอบ แต่คุณไม่ยอมรับผิดชอบเลย” ข้อความดังกล่าวเมื่อพิเคราะห์พฤติการณ์แวดล้อมประกอบแล้ว จะเห็นได้ว่าจำเลยในภาวะเช่นนั้นอาจรู้สึกไม่ได้รับการให้บริการที่ดีเท่าที่ควร จึงกล่าวในเชิงตัดพ้อเป็นการตำหนิการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เสียหายในทำนองว่าผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อการเสียหายก็คือผู้รับบริการ เป็นการเอาเปรียบต่อผู้รับบริการ แม้ใช้ถ้อยคำที่ไม่สมควรอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ถึงขั้นที่พอจะเข้าใจว่าจำเลยมีความมุ่งหมายที่จะดูถูกเหยียดหยามหรือสบประมาทผู้เสียหาย การที่จำเลยกล่าวถ้อยคำดังกล่าวจึงยังไม่ถือได้ว่าเป็นการดูหมิ่นผู้เสียหาย ข้อความที่ ๒ จำเลยกล่าวต่อผู้เสียหายว่า “คุณห่วยแตกอย่างนี้มีชีวิตอยู่ได้อย่างไร ผมเข้าใจในโลกปัจจุบันในยุคแบบคุณแหม่งเอากันแล้วเลี้ยงลูกไปตัวใครตัวมัน อายุแบบนี้ที่คุณทำก็เหมือนคนอื่นแบบนี้แล้วก็ปล่อยให้แหม่งเดือตร้อนไป คุณก็เสวยความเป็นสุขของอารมณ์ของคุณ ผมค่ากลับอย่างนี้แล้วคุณจะรู้ว่ามันสนองความใคร่ทางอารมณ์ของคุณแบบนี้กับคนอื่นโดยใช้อำนาจของกฎหมาย” ถ้อยคำดังกล่าวจำเลยกล่าวต่อผู้เสียหายมีความมุ่งหมายถึงผู้เสียหาย โดยมีความหมายเปรียบเทียบทำนองว่าผู้เสียหายก็เหมือนกับคนอื่นที่ไม่มีความรับผิดชอบ และใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในทางที่ผิด ทำให้ผู้อื่นเดือตร้อนเสียหายเพื่อสนองอารมณ์ความสุขของผู้เสียหาย อันมิใช่เพียงถ้อยคำตัดพ้อต่อว่า แต่มีลักษณะเป็นการดูถูกเหยียดหยาม สบประมาทเปรียบเทียบ ให้ผู้เสียหายได้รับความอับอาย จึงเป็นถ้อยคำที่ดูหมิ่นผู้เสียหาย ข้อความที่ ๓ จำเลยกล่าวต่อผู้เสียหายว่า “ถือว่าคุณมีดีเอ็นเอเลว ๆ แบบเดียวกันที่ใช้อำนาจและไม่แคร์ความเดือตร้อนของผู้รับบริการ” ดังนี้ คำว่า “เลว” มีความหมายว่า ต่ำ ทราม ถ้อยคำดังกล่าวโดยรวมย่อมมีความหมายถึงผู้เสียหายว่ามีลักษณะต่ำ ทราม อย่างเดียวกันกับผู้บังคับบัญชาที่ใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกและไม่สนใจความเดือตร้อนของผู้ที่มารับบริการ อันเป็นการดูถูกเหยียดหยาม สบประมาท ทำให้ผู้เสียหายได้รับความอับอายแล้ว จึงเป็นถ้อยคำที่ดูหมิ่นผู้เสียหาย และข้อความที่ ๔ จำเลยกล่าวต่อผู้เสียหายว่า “ถามว่าคุณบ้ำหรือเปล่า สติคืออยู่ใหม่ อยู่มหาวิทยาลัยทำได้แค่นี้” ถ้อยคำดังกล่าวมีลักษณะเปรียบเทียบ ประชดประชันเมื่อฟังโดยรวมแล้วคงมีความหมายไปในทางที่ไม่ดีว่า ผู้เสียหายเป็นคนโง่เขลา ไม่มีความรู้ความสามารถ ไม่สมกับการศึกษาที่มีมา อันเป็นการดูถูกเหยียดหยาม สบประมาท ทำให้ผู้เสียหายต้องได้รับความอับอาย จึงเป็นการดูหมิ่นผู้เสียหายแล้วเช่นกัน ดังนี้ พยานหลักฐานของโจทก์ที่นำสืบมา มีน้ำหนักมั่นคง ที่จำเลยปฏิเสธว่า จำเลยมิได้

กล่าวถึงผู้เสียหาย แต่เป็นการตัดพ้อว่าระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ได้มุ่งหมายคุ้มครองผู้เสียหายนั้น เห็นว่า จำเลยรับว่าพูดถ้อยคำดังกล่าวต่อหน้าผู้เสียหาย ซึ่งเมื่อรับฟังโดยรวมแล้วมิใช่เป็นเพียงการตัดพ้อต่อว่าระบบการให้บริการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเท่านั้น แต่ยังมีความหมายในทางที่ไม่ดีต่อผู้เสียหาย ผู้บังคับบัญชา ตลอดจนเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติงานนั้นด้วย โดยใช้ถ้อยคำเปรียบเปรยเสียดสีในทำนองว่าบุคคลเหล่านั้นต่างก็เป็นคนไม่ดีเหมือน ๆ กัน ซึ่งมีลักษณะเป็นการดูถูกเหยียดหยาม สบประมาท ทำให้ผู้เสียหายต้องได้รับความอับอาย อันเป็นการดูหมิ่น ผู้เสียหายรวมอยู่ด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยฟังไม่ขึ้น พยานหลักฐานของจำเลยไม่มีน้ำหนักหักล้างพยาน หลักฐานของโจทก์ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยกล่าวถ้อยคำตามฟ้องต่อผู้เสียหาย อันเป็นการดูหมิ่น ผู้เสียหาย คดีคงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยต่อไปว่าผู้เสียหายเป็นเจ้าของพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่ เห็นว่า ภายหลังจากจำเลยกระทำความผิดในคดีนี้ ได้มีพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ แทน ซึ่งตามพระราชบัญญัติดังกล่าว มาตรา ๕ วรรคสอง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีฐานะเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมาย ว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น ดังนั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงเป็นองค์การมหาชนที่แยกออกจากระบบราชการ หาใช้ส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง ทบวง กรมของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน อีกต่อไป และตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๖) ที่บัญญัติว่า “เจ้าพนักงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งกฎหมายบัญญัติว่าเป็นเจ้าพนักงานหรือได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ว่าจะ เป็นประจำหรือครั้งคราว และไม่ว่าจะได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ ดังนี้ เมื่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พ.ศ. ๒๕๕๙ มิได้กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา และการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เสียหายซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยที่ทำหน้าที่ตรวจข้อมูลข่าวสารก็หาใช่ การปฏิบัติหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งตามกฎหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้เสียหายจึงไม่อยู่ในฐานะเป็น เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ดังนั้น แม้ได้ความว่าจำเลยดูหมิ่นผู้เสียหาย จำเลยก็ยังไม่มีความผิด ฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ และเนื่องจากถ้อยคำดังกล่าวเป็นการวิจารณ์การทำงาน ของผู้เสียหายซึ่งตามฟ้องเป็นการกล่าวต่อผู้เสียหายโดยตรง มิได้บรรยายว่ามีลักษณะเป็นการใส่ความผู้เสียหาย ต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้เสียหายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง จึงไม่เป็นความผิด ฐานหมิ่นประมาท แต่คดีนี้โจทก์ฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานดูหมิ่นเจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่ เมื่อทางพิชารณาได้ความว่าจำเลยดูหมิ่นผู้เสียหายในฐานะบุคคลธรรมดา ซึ่งโจทก์ได้บรรยายฟ้องกล่าวถึง ข้อเท็จจริงว่าจำเลยพูดถ้อยคำดูหมิ่นต่อหน้าผู้เสียหายอันเป็นองค์ประกอบความผิดฐานดูหมิ่นซึ่งหน้าตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๓ (เดิม) ไว้แล้ว ศาลก็มีอำนาจลงโทษจำเลยในความผิดตามประมวล กฎหมายอาญา มาตรา ๓๙๓ (เดิม) นั้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคท้าย ประกอบมาตรา ๒๑๕ และ ๒๒๕ อย่างไรก็ตาม ความผิดฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๓๙๓ (เดิม) กฎหมายกำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ โจทก์จึงต้องฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่วันกระทำความผิด
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๕) คดีนี้จำเลยกระทำความผิดวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โจทก์
ฟ้องคดีและได้ตัวจำเลยมาศาลชั้นต้นวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ เกินระยะเวลา ๑ ปี ตามกฎหมายกำหนด
คดีของโจทก์จึงเป็นอันขาดอายุความ สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ปัญหาเรื่องสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับไปหรือไม่ เป็นปัญหาที่เกี่ยวกับ
ความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกายกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๒๕ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยในความผิดฐานดูหมิ่น
เจ้าพนักงานซึ่งกระทำการตามหน้าที่มานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับให้ยกฟ้อง

(สรศักดิ์ จันเกษม กีกก้อง สมเกียรติเจริญ ยงยุทธ แสงรุ่งเรือง)

เรื่อง กรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท, ความผิดหลายกรรมต่างกัน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๔๕๓/๒๕๖๔

(พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่ โจทก์ นาย ก. จำเลย)

อาญา กรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท (ม.๙๐)
ความผิดหลายกรรมต่างกัน (ม.๙๑)

ความผิดฐานเป็นช่องโจรกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติต่างเป็นการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเหมือนกัน เพียงแต่ต่างกันที่ประเภทของความผิด การกระทำของจำเลยในความผิดทั้งสองฐานนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเดียวกัน ประกอบกับโจทก์บรรยายองค์ประกอบความผิดทั้งสองฐานนี้รวมกันมาในคำฟ้อง แสดงว่ามุ่งประสงค์ให้ลงโทษเป็นกรรมเดียว การกระทำความผิดทั้งสองฐานนี้จึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ความผิดฐานเป็นช่องโจรกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้นเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อเอาผิดแก่ผู้ที่สมคบกันเพื่อจะกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่มีการสมคบกันแล้วโดยยังไม่ต้องลงมือกระทำความผิดอื่นอีก ดังนี้ การกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนแม้จะคาบเกี่ยวอยู่ในช่วงเวลาการกระทำความผิดฐานเป็นช่องโจรกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติด้วย ก็เป็นที่เห็นได้ว่าจะต้องมีการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนเสียก่อนอันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว จึงจะมีการลงมือกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนต่อจากนั้นไปซึ่งเป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากกัน เป็นการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๙๑, ๒๑๐, ๒๑๓, ๓๔๑, ๓๔๒, ๓๔๓ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๓, ๕, ๖, ๗, ๒๕ ให้จำเลยร่วมกันคืนหรือชดใช้เงินที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหายที่ ๑ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหายที่ ๒ จำนวน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหายที่ ๓ จำนวน ๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหายที่ ๔ จำนวน ๓๙๖,๐๐๐ บาท

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๐ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๑๓ และมาตรา ๓๔๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๔๒ (๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ (๑) (๒) (๓) (๔), ๗, ๒๕ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ความผิดฐานเป็นช่องโจร ฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ และความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่น เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก

๔ ปี ทางนำสืบของจำเลยเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง นับเป็นเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๓ ปี ให้จำเลยร่วมกันคืนหรือชดใช้เงินที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหายที่ ๔ จำนวน ๓๙๖,๐๐๐ บาท นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์เพียงประการเดียวว่า ความผิดฐานเป็นช่องโจร และความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติกับความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามคำฟ้องข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๕ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกันหรือไม่ เห็นว่า ความผิดฐานเป็นช่องโจรกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติต่างเป็นการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดเหมือนกันเพียงแต่ต่างที่ประเภทของความผิด การกระทำของจำเลยในความผิดทั้งสองฐานนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเดียวกันประกอบกับโจทก์บรรยายองค์ประกอบความผิดทั้งสองฐานนี้รวมกันมาในคำฟ้องข้อ ๑.๑ แสดงว่ามุ่งประสงค์ให้หลงโง่เป็นกรรมเดียว การกระทำความผิดทั้งสองฐานนี้จึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐

มีปัญหาต่อไปว่าความผิดทั้งสองฐานข้างต้นกับความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนเป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทหรือเป็นการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน เห็นว่า ความผิดฐานเป็นช่องโจรกับความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาตินั้นเป็นความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน กฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อเอาผิดแก่ผู้ที่สมคบกันเพื่อจะกระทำความผิดตามกฎหมายอื่น การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดสำเร็จตั้งแต่มีการสมคบกันแล้วโดยยังไม่ต้องลงมือกระทำความผิดอื่นอีก ดังนี้การกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามคำฟ้องข้อ ๑.๕ แม้จะคาบเกี่ยวอยู่ในช่วงเวลาการกระทำความผิดในคำฟ้องข้อ ๑.๑ ด้วย ก็เป็นที่เห็นได้ว่าจะต้องมีการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนเสียก่อนอันเป็นความผิดสำเร็จแล้ว จึงจะมีการลงมือกระทำความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนต่อจากนั้นไป ซึ่งเป็นการกระทำที่แยกต่างหากจากกัน เป็นการกระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ วินิจฉัยว่าความผิดตามคำฟ้องข้อ ๑.๑ และข้อ ๑.๕ เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๐ วรรคแรก ประกอบมาตรา ๒๑๓ และมาตรา ๓๔๓ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓๔๒ (๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ (๑) (๒) (๓) (๔), ๗, ๒๕ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ ความผิดฐานเป็นช่องโจรกับฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นการกระทำกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๔ ปี ความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนโดยแสดงตนเป็นคนอื่นกับความผิดฐานเป็นช่องโจรกับความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระหนງความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ จำคุก ๑ ปี รวมจำคุก ๕ ปี เมื่อลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้วคงจำคุก ๓ ปี ๙ เดือน นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๕

(รัถยา สัตยาบัน สุวิชา นาควัชระ ก่อพงค์ สุวรรณจุฑะ)

เรื่อง ผู้เสียหาย, อำนาจสอบสวน

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๕๓๘/๒๕๖๔

(พนักงานอัยการจังหวัดตราด โจทก์ นาย ณ. ผู้ร้อง นาย น. กับพวก จำเลย)

อาญา	ทำให้เสียหาย	(ม.๓๕๘)
วิธีพิจารณาคriminal	ผู้เสียหาย	(ม.๒ (๔))
	สอบสวน	(ม.๑๒๑)
	คำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน	(ม.๔๔/๑)

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ บัญญัติถึงความผิดฐานทำให้เสียหายว่า “ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำให้เสียหาย” เห็นได้ว่า องค์ประกอบความผิดฐานทำให้เสียหายนั้น ต้องกระทำต่อทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ซึ่งคำว่า “ทรัพย์สินของผู้อื่น” นั้น ย่อมหมายความรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายโดยตรงจากเจ้าของทรัพย์สินให้เป็นผู้ครอบครองดูแลรักษาทรัพย์สินนั้น เมื่อรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุเป็นของ ล. และผู้เสียหายยืมมาจากเพื่อนรุ่นน้องมาใช้ โดยไม่ปรากฏว่า ล. ซึ่งเป็นเจ้าของรถได้มอบหมายโดยตรงให้ผู้เสียหายเป็นผู้ครอบครองดูแลรักษาโดยอาศัยสิทธิของเจ้าของทรัพย์สิน ผู้เสียหายจึงไม่ใช่ผู้เสียหายในความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียหาย เมื่อ ล. ซึ่งเป็นผู้เสียหายที่แท้จริงไม่ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ พนักงานสอบสวนย่อมไม่มีอำนาจสอบสวน การที่พนักงานสอบสวนสอบสวนจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานทำให้เสียหายเป็นการไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง และผู้เสียหายไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ รับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในการซ่อมรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุแก่ผู้เสียหายได้

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เวลาากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยทั้งสองกับพวกอีก ๒ คน ที่ยังไม่ได้ตัวมาฟ้อง ร่วมกันทำให้เสียหายด้วยการกระชากรถจักรยานยนต์หมายเลขทะเบียน 1 กษ จันทบุรี 3376 ที่นาย ณ. ผู้เสียหาย ขับมาล้มลงครูดกับพื้นถนนได้รับความเสียหาย คิดเป็นเงิน ๖,๕๐๐ บาท อันเป็นการทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย แล้วร่วมกันใช้กำลังประทุษร้ายโดยรุนแรงต่อเหยื่อ ผู้เสียหายที่บริเวณลำตัวและศีรษะ จนเป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บเกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๒๙๕, ๓๕๘

จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพขอหาทำร้ายร่างกายผู้อื่น ส่วนขอหาทำให้เสียหายให้การปฏิเสธ และจำเลยที่ ๒ ให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณานาย ณ. ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ๙๖,๕๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ยื่นคำร้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง

จำเลยทั้งสองยื่นคำให้การคดีส่วนแบ่งทำนองเดียวกันว่า จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ทำร้ายร่างกายผู้ร้องเพียงคนเดียว ผู้ร้องได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย นอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาลเพียง ๔ วัน ก็ทำงานได้ตามปกติ ค่ารักษาพยาบาลไม่เกิน ๒,๘๓๐ บาท ค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ร้องต้องจ่ายเจ็บทนทุกข์ทรมานนั้นสูงเกินความเป็นจริง ส่วนที่ผู้ร้องอ้างว่าขาดรายได้จากการทำงานนั้นไม่เป็นความจริง จำเลยทั้งสองไม่ได้ทำให้รถจักรยานยนต์ได้รับความเสียหาย และผู้ร้องไม่ใช่เจ้าของกรรมสิทธิ์รถจักรยานยนต์ จึงไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ จำเลยทั้งสองจึงไม่ต้องรับผิดชอบผู้ร้อง ขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕, ๓๕๔ ประกอบมาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๘ เดือน ทางนำสืบของจำเลยทั้งสองเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาอยู่บ้าง มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗ ให้คนละหนึ่งในสี่ คงจำคุกคนละ ๖ เดือน ให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๒๔,๘๓๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งให้เป็นพับ

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ปรับจำเลยที่ ๑ อีกสถานหนึ่งเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ บาท ลดโทษให้หนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗ คงปรับ ๗,๕๐๐ บาท พิเคราะห์พฤติการณ์แห่งคดีแล้ว เห็นว่า จำเลยที่ ๑ กับที่ ๒ เป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมายตามสำเนาใบสำคัญการสมรสเอกสารหมายเลข ล.๒ ดังนั้น การที่จำเลยที่ ๑ กระทำความผิดน่าเชื่อว่าเกิดจากความหึงหวงซึ่งถือเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวิญญูชนโดยทั่วไป และแม้จำเลยที่ ๑ จะไม่ได้บรรเทาผลร้ายด้วยการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เสียหายก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย พฤติการณ์แห่งคดีจึงไม่ถือว่าเป็นเรื่องร้ายแรง ทั้งจำเลยที่ ๑ ยังมีบุตรที่เป็นผู้เยาว์รวม ๒ คน ที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู ประกอบกับจำเลยที่ ๑ ไม่เคยกระทำความผิดหรือต้องโทษจำคุกมาก่อน เห็นสมควรให้โอกาสจำเลยที่ ๑ กลับตนเป็นพลเมืองดี โทษจำคุกจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙, ๓๐ ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๒ และยกคำร้องในคดีส่วนแบ่งสำหรับจำเลยที่ ๒ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแบ่งในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ

จำเลยที่ ๑ ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังยุติโดยไม่มีคู่ความฝ่ายใดโต้แย้งในชั้นนี้ว่า วันเกิดเหตุวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ เวลาประมาณ ๒๑ นาฬิกา ขณะที่น่ายณรงค์ฤทธิ์หรือรงค์ ผู้เสียหายขับรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุซึ่งยืมมาจากนางสาว ล. มารดาของเพื่อนรุ่นน้อง มีจำเลยที่ ๒ นั่งซ้อนท้ายแล่นไปตามถนนเลียบบชลประทานซอยโรงสูบน้ำ ใกล้ร้านอาหารตั้งหลัก หมู่ที่ ๕ ที่เกิดเหตุ จำเลยที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน ขับและนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์แล่นตามมาทางด้านหลังมาทัน แล้วพวกของจำเลยที่ ๑ กระชากรถจักรยานยนต์ที่ผู้เสียหายขับเป็นเหตุให้จำเลยที่ ๒ ตกกลางจากรถจักรยานยนต์ และทำให้รถจักรยานยนต์ที่ผู้เสียหายขับล้มครูดไปกับพื้นถนนได้รับความเสียหาย โดยผู้เสียหายยังยืนคร่อมรถจักรยานยนต์ จำเลยที่ ๑ กับพวกร่วมกันรุมชกต่อยและเตะบริเวณลำตัวและศีรษะของผู้เสียหาย จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กาย ผู้เสียหายหมดสติอยู่ในที่เกิดเหตุ

ต่อมาเมื่อเจ้าหน้าที่หน่วยกู้ภัยนำผู้เสียหายไปส่งที่โรงพยาบาลตราด วันรุ่งขึ้นเวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา นาย ร. น้องชายของผู้เสียหายไปแจ้งความต่อร้อยตำรวจเอก น. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองตราด วันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๒ ผู้เสียหายไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อร้อยตำรวจเอก น. ให้ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองกับพวก ร้อยตำรวจเอก น. สอบปากคำผู้เสียหาย ให้ผู้เสียหายชี้แจงรายละเอียดความเสียหายของรถจักรยานยนต์ ให้ช่าง มาตรวจสภาพรถจักรยานยนต์เพื่อประเมินความเสียหายและถ่ายรูปไว้ หลังจากร้อยตำรวจเอก น. ได้สอบปากคำพยานและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วกล่าวหาจำเลยทั้งสองเป็นคดีนี้ คดีสำหรับจำเลยที่ ๒ กับความผิดของจำเลยที่ ๑ ในฐานะร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายและความรับผิด ทางแพ่งในความผิดฐานดังกล่าว ไม่มีคู่ความฝ่ายใดฎีกา จึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒

มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๑ ว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานร่วมกัน ทำให้เสียทรัพย์ และจำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในการซ่อมรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุ แก่ผู้เสียหายหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ บัญญัติถึงความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ว่า “ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์ของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของ รวมอยู่ด้วย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์” จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์นั้น ต้องกระทำต่อทรัพย์ของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ซึ่งคำว่า “ทรัพย์ของผู้อื่น” นั้น ย่อมหมายความว่า รวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายโดยตรงจากเจ้าของทรัพย์ให้เป็นผู้ครอบครองดูแลรักษาทรัพย์นั้น เมื่อข้อเท็จจริง ปรากฏว่ารถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุเป็นของนางสาว ล. และผู้เสียหายยืมมาจากเพื่อนรุ่นน้องมาใช้ โดยไม่ปรากฏ ข้อเท็จจริงว่านางสาว ล. ซึ่งเป็นเจ้าของรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุได้มอบหมายโดยตรงให้ผู้เสียหายเป็นผู้ ครอบครองดูแลรักษาจักรยานยนต์คันดังกล่าวโดยอาศัยสิทธิของเจ้าของทรัพย์ได้ ผู้เสียหายจึงไม่ใช่ ผู้เสียหายในความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ เมื่อนางสาว ล. ซึ่งเป็นผู้เสียหายที่แท้จริงไม่ได้แจ้งความร้องทุกข์ ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่จำเลยที่ ๑ พนักงานสอบสวนย่อมไม่มีอำนาจสอบสวนจำเลยที่ ๑ ในความผิด ฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ การที่พนักงานสอบสวนสอบสวนจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานดังกล่าวจึงเป็นการ ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานนี้ และผู้เสียหายไม่มีอำนาจยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน ในการซ่อมรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุแก่ผู้เสียหายได้ ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๒ พิพากษามานั้น ไม่ต้องด้วย ความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยที่ ๑ ฟังขึ้น

อนึ่ง สำหรับดอกเบี้ยยของค่าสินไหมทดแทนในส่วนความผิดฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ ได้รับอันตรายแก่กายที่ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยรับผิดชอบซึ่งเป็นหนี้เงินในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามประมวล กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๒๔ นั้น ปรากฏว่าได้มีการประกาศใช้พระราชกำหนด แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ โดยพระราชกำหนดดังกล่าวได้แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ เป็นผลให้ ดอกเบี้ยผิดนัดปรับเปลี่ยนจากอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี เป็นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวง การคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลา ก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ศาลฎีกาจึงเห็นควรกำหนดดอกเบี้ยตามพระราชกำหนดดังกล่าว

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดเพียงฐานร่วมกันทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย จำคุก ๘ เดือน และปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๑ ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๔ เดือน และปรับ ๕,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๓ ปี ให้จำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นเงิน ๑๘,๓๓๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง อัตราดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ นั้น ถ้ากระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ปรับเปลี่ยนไปตามนั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามคำขอยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๑ ในความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ และคำร้องของผู้ร้องที่ขอให้บังคับจำเลยที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในการซ่อมรถจักรยานยนต์คันเกิดเหตุ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๒ ค่าฤชาธรรมเนียมคดีส่วนแบ่งในชั้นฎีกาให้เป็นพับ

(ชัยเจริญ ดุษฎีพร เเพด็จ ชมพานิชย์ อนุสรณ์ ศรีเมนต์)

* * *

คอรัปชั่น
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๑๖/๒๕๖๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีเกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย อ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย อ. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึง สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี จำนวน ๒ ฉบับ ฉบับแรก ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ แจ้งว่า สืบเนื่องจากนาย ก. ได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ ในข้อหาฉ้อโกงปลอมเอกสารและใช้เอกสารปลอม ต่อมาพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ทุกข้อกล่าวหา จึงห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเรื่องเดียวกันนั้นอีก เว้นแต่จะมีพยานหลักฐานใหม่ที่ สำคัญ และน่าจะให้ศาลลงโทษผู้ต้องหาได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๗ แต่ปรากฏว่าเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีได้ออกหมายเรียก มายังผู้อุทธรณ์โดยให้เข้าพบเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา แต่ไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าพยานหลักฐานใหม่นั้นคือ อะไรเป็นพยานบุคคลหรือพยานเอกสารและมีความสำคัญอย่างไรกับคดีนี้ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้สถานีตำรวจภูธร เมืองชลบุรีเปิดเผยรายละเอียดของพยานหลักฐานที่อ้างว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่นั้นทุกปากและทุกชนิด เนื่องจากอำนาจการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดีเดิมนั้นได้สิ้นสุดลงแล้ว ผู้ต้องหาจะต้องได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญด้วยหลักเกณฑ์สำคัญว่าบุคคลจะต้องไม่ถูกดำเนินคดีสองครั้งจากการกระทำ ครั้งเดียว ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๗ ดังนั้น พนักงานสอบสวน จึงต้องแสดงถึงรายละเอียดของพยานหลักฐานให้กับผู้ที่จะถูกสอบสวนใหม่อีกครั้งทราบข้อเท็จจริงเพื่อจะได้ ให้การได้อย่างถูกต้อง ประกอบกับพยานหลักฐานดังกล่าวนี้ มิใช่ข้อเท็จจริงที่เป็นเนื้อหาของคดีแล้ว เป็นเพียง พิสูจน์ว่าเป็นหลักฐานใหม่หรือไม่เท่านั้น หนังสือฉบับที่ ๒ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๔ ถึง สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี แจ้งว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี

ได้ออกหมายเรียกมายังผู้อุทธรณ์ให้เข้าพบเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงไปพบตามหมายเรียกและได้รับแจ้งว่าพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีได้มีคำสั่งเป็นหนังสือ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ให้พนักงานสอบสวนสอบสวนบุคคลเพิ่มเติมอีกสามปาก ซึ่งในคดีนี้พนักงานอัยการไม่มีอำนาจที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะตามกฎหมายนั้นพนักงานอัยการจะมีคำสั่งสอบสวนเพิ่มเติมได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๓ กล่าวคือ พนักงานอัยการจะสั่งสอบสวนเพิ่มเติมได้นั้นจะต้องปรากฏว่าคดีนั้นพนักงานอัยการได้สั่งฟ้องตามมาตรา ๑๔๓ (๑) (ก) เท่านั้น จะสั่งในกรณีที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายไม่ได้ ซึ่งปรากฏว่าในคดีนี้พนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว จึงไม่มีกรณีที่สอบสวนเพิ่มเติมตามกฎหมายได้อีก ดังนั้น คำสั่งสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี ฉบับลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ที่ส่งมายังพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีจึงเป็นคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายและมีผลกระทบต่อคดีของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงขอคัดถ่ายคำสั่งดังกล่าวพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องคำสั่งสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีเพื่อนำไปประกอบคดี

สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๗/(ชป)๕๔/๖๐๓๗ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๔ ถึง ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพยานรายละเอียดของพยานหลักฐานที่อ้างว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ทุกปากและทุกชนิด และขอคัดถ่ายคำสั่งสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีที่อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีนั้น คณะทำงานศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี พิจารณาแล้ว การที่อัยการจังหวัดชลบุรีมีคำสั่งให้หรือพินคดีใหม่ได้ส่งคำสั่งดังกล่าวมาให้กับสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีซึ่งเป็นข้อมูลความลับของทางราชการโดยเฉพาะระหว่างหน่วยงานของรัฐกันเอง ซึ่งไม่เกี่ยวกับผู้ต้องหาแต่อย่างใด และคำสั่งของอัยการดังกล่าวเป็นเอกสารทางราชการที่ห้ามมิให้เปิดเผย เนื่องจากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การตรวจหรือรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม และอีกทั้งคำสั่งของอัยการดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางคดีซึ่งเป็นสิ่งสำคัญห้ามเปิดเผย เนื่องจากจะมีผลกระทบต่อผู้เสียหายอย่างมาก ตลอดจนส่งผลกระทบต่อการรวบรวมพยานหลักฐานอันสำคัญแห่งคดี และเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนที่จะต้องดูแลรักษาและเก็บหลักฐานอันสำคัญในคดีเพื่อป้องกันมิให้ผู้ใดมาทำลายพยานหลักฐานอันสำคัญดังกล่าวได้ จึงมีความจำเป็นต้องห้ามเปิดเผยคำสั่งดังกล่าวและพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่สำคัญในคดีตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๑

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๔ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรี จำนวน ๒ ฉบับ ขอให้สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีเปิดเผยรายละเอียดของพยานหลักฐานที่อ้างว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๗ ทุกปากและทุกชนิด และคัดถ่ายคำสั่งสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีเพื่อนำไปประกอบคดี

แต่สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า คำสั่งให้หรือฟื้นคดีใหม่ของพนักงานอัยการ เป็นข้อมูลความลับของทางราชการโดยเฉพาะระหว่างหน่วยงานของรัฐกันเอง ซึ่งไม่เกี่ยวกับผู้ต้องหาแต่อย่างใด และคำสั่งของพนักงานอัยการดังกล่าวเป็นเอกสารทางราชการที่ห้ามมิให้เปิดเผย เนื่องจากการเปิดเผย จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การตรวจหรือรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ประกอบกับคำสั่งของอัยการดังกล่าวเป็นความเห็น ภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางคดีซึ่งเป็นสิ่งสำคัญห้ามเปิดเผย เนื่องจากจะมีผลกระทบต่อผู้เสียหายอย่างมาก ตลอดจนส่งผลกระทบต่อการรวบรวมพยานหลักฐานอันสำคัญแห่งคดี และเป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนที่จะต้องดูแลรักษาและเก็บหลักฐานอันสำคัญในคดี เพื่อป้องกันมิให้ผู้ใดมาทำลายพยานหลักฐานอันสำคัญดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๐ และมาตรา ๑๓๑ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๓(ชป)๕๔/๘๐๖๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจง เหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับที่แจ้งผู้อุทธรณ์รับทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

รายการที่ ๑ รายละเอียดของพยานหลักฐานที่อ้างว่าเป็นพยานหลักฐานใหม่ทุกปากและทุกชนิด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานใหม่ที่ยังอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวนและ กระบวนการสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น เนื่องจากพนักงานสอบสวนต้องทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามคำสั่งของ พนักงานอัยการที่มีคำสั่งให้หรือฟื้นคดีใหม่ การเปิดเผยพยานและรายละเอียดของพยานในขณะนี้อาจเป็นอุปสรรค ต่อการสอบสวนของพนักงานสอบสวน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของ เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ จึงชอบแล้ว

รายการที่ ๒ คำสั่งสอบสวนเพิ่มเติมของพนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี ฉบับลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่อัยการจังหวัดชลบุรีมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวน และรวบรวมพยานหลักฐานใหม่ เมื่อพิจารณาเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว เป็นเพียงเอกสาร การปฏิบัติราชการตามปกติของสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงาน ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของพนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและได้รับผลกระทบโดยตรงจากคำสั่งดังกล่าว จึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึง

การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๓ หนังสือสำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรี ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เรื่อง ส่งสำนวน การสอบสวนคืน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานอัยการจังหวัดชลบุรีส่งสำนวนการสอบสวนคืนให้กับสถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีพร้อมกับสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนตามประเด็นที่กำหนด ข้อมูลข่าวสารลักษณะดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมมีอิสระในการเสนอความเห็น โดยไม่ถูกรบกวนก่อนมีผลยุติ กฎหมายจึงคุ้มครองให้เจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในระหว่างการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏข้อเท็จจริงแห่งคดี ตลอดจนจนรายละเอียดพยานหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งยังอยู่ระหว่างการสอบสวนของพนักงานสอบสวน ตามคำสั่งพนักงานอัยการที่ให้ทำการสอบสวนคดีใหม่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรเมืองชลบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทจิรา เอี่ยมมยุรา

หัวหน้าคณะที่ ๔

พลตำรวจโท วราวุธ ทวีชัยการ

กรรมการ

นายนิรวัชช์ ปุณณกันต์

กรรมการ

นายมานะ วีระธาดากุล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๔

หมายเหตุ : นายณิ ทับมณี ไม่ได้ร่วมลงนามในคำวินิจฉัย เนื่องจากยื่นหนังสือลาออกจากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตั้งแต่วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๓/๒๕๖๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ป.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ป. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนพฤติการณ์และการกระทำที่มีขอบของพันตำรวจโท อ. ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง และถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่าคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ มีมติให้ทำการสอบสวนใหม่ ผู้อุทธรณ์จึงขอยืนยันว่าข้อเท็จจริงที่ร้องเรียนและได้รับความจากการสืบสวนและสอบสวนของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งขึ้น จนมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการเป็นความจริงทุกประการ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีพันตำรวจโท อ.

อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการต่อไป ดังนี้
รายการที่ ๑ สำเนาประมวลเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องและความเห็นของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นก่อนที่จะมีการนำเสนอคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ พิจารณาทุกแผ่นพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

รายการที่ ๒ สำเนารายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เฉพาะที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องของพันตำรวจโท อ. ทุกแผ่น

กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๒๑๐๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึง ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า กรณี พันตำรวจโท อ. อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขออาจส่งผลกระทบต่อพยานหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณาและเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะทำให้

การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนพฤติการณ์และการกระทำที่มีชอบของพันตำรวจโท อ. ต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการที่เกี่ยวข้อง จนกระทั่งพันตำรวจโท อ. ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงและถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่า คณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ มีมติให้ทำการสอบสวนเรื่องดังกล่าวใหม่ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการของพันตำรวจโท อ. เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการต่อไป แต่กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า กรณีพันตำรวจโท อ. อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขออาจส่งผลกระทบต่อพยานหลักฐานที่ใช้ในการพิจารณาและเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองอุทธรณ์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๒.๓๑๒/๒๕๓/๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับที่แจ้งผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

รายการที่ ๑ สำเนาการประมวลผลเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องและความเห็นของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นก่อนที่จะมีการนำเสนอคณะกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์พิจารณาทุกแผ่น

รายการที่ ๒ สำเนารายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เฉพาะที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องของพันตำรวจโท อ. ทุกแผ่น

ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการของคณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะอนุกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ ได้มีมติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเพิ่มเติมในกรณีของ

พันตำรวจโท อ. กรณิดังกล่าวจึงเป็นเรื่องที่ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๑ คือสำเนาประมวลเรื่องเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องและความเห็นของผู้บังคับบัญชา
ตามลำดับชั้น ก่อนที่จะมีการนำเสนอคณะกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์พิจารณาผิดคดี จะเป็นการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด
ก่อนที่จะได้ข้อยุติในเรื่องนั้นตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะมีให้เปิดเผยก็ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุม
ของคณะกรรมการ ก.ตร. เกี่ยวกับการอุทธรณ์ ทำการแทนคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุม
ครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ เฉพาะที่เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องของพันตำรวจโท อ. ซึ่งปรากฏ
ข้อมูลของพยานหลักฐานตลอดจนข้อเท็จจริงแห่งคดีในรายงานฉบับดังกล่าว และเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ
สอบสวนยังต้องดำเนินการเพิ่มเติม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้กับผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียน
กล่าวหาในขณะนี้ อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน อันจะทำให้การบังคับ
ใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน
ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การที่สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทจิรา เอี่ยมมยุรา

หัวหน้าคณะที่ ๔

นายนิรวัชช์ ปุณณกันต์

กรรมการ

พลตำรวจโท วราวุธ ทวีชัยการ

กรรมการ

นายมานะ วีระอาชากุล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๒/๒๕๖๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร
เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท พ.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท พ. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ ถึง ตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ลดโทษโดยให้ลงโทษปลดออกจากราชการ การดำเนินการทางวินัยในเรื่องนี้จึงถึงที่สุดตามระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๙ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้เปิดเผยสำนวนการดำเนินการทางวินัยเรื่องดังกล่าวทุกหน้าและทุกแผ่น พร้อมให้รับรองสำเนาถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๙(สน)(๑๑)๑๓/๑๐๔๒๓ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๖๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ในสำนวนการสอบสวนดังกล่าวมีพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก เพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองพยานที่เกี่ยวข้อง จึงไม่สามารถตัดถ่ายสำเนาสำนวนการสอบสวนให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทั้งหมด แต่สามารถสำเนารายงานการสอบสวนบางส่วนที่ปิดบังข้อมูลในส่วนของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องไว้ให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครขอให้เปิดเผยสำนวนการดำเนินการทางวินัยเรื่องที่ถูกผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ และต่อมาสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้มีหนังสือให้ลดโทษโดยให้ลงโทษปลดออกจากราชการ การดำเนินการทางวินัยในเรื่องดังกล่าวถึงที่สุดแล้วตามข้อ ๙ ของระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วย

การรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครเปิดเผยเฉพาะรายงานการสอบสวนบางส่วน โดยปฏิเสธการเปิดเผยในส่วนของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยให้เหตุผลว่า มีพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก จึงต้องให้ความคุ้มครองพยาน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๑๙(สน).(๑๑)๑๗/๙๒๔ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ส่งข้อมูลข่าวสารมาเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงสรุปความได้ว่า ได้มีการนำคำขอสำนวนการสอบสวนวินัยของผู้อุทธรณ์เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารตำรวจภูธรจังหวัดสกลนคร คณะกรรมการฯ มีมติว่าเนื่องจากในสำนวนการสอบสวนวินัยมีข้อมูลของพยานบุคคลอื่นเป็นจำนวนมาก การจะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจำต้องคำนึงถึงหลักการคุ้มครองพยาน อีกทั้งหากอนุญาตอาจมีผลกระทบหรือไม่ส่งผลดีต่อทางราชการได้ แต่สามารถอนุญาตให้ได้เฉพาะสำเนารายงานการสอบสวนที่ปิดบังข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลอื่น ซึ่งไม่ขัดกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย มาตรา ๑๕ (๓) “ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว” ดังนั้น จึงได้สำเนารายงานการสอบสวนวินัยที่ปิดบังข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยานอื่นให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการสอบสวนทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ ถูกกล่าวหาว่าเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดอันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการดำเนินการทางวินัยในเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นเป็นที่ยุติแล้ว ข้อมูลข่าวสารในสำนวนการสอบสวนทางวินัยเรื่องนี้จึงมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากข้อกฎหมายดังกล่าวกำหนดขึ้นเพื่อคุ้มครองความเป็นอิสระในการเสนอความเห็นของคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ให้สามารถเสนอความเห็นได้เต็มที่โดยไม่ถูกแทรกแซงก่อนมีผลยุติ เพราะเรื่องที่กำลังดำเนินการอาจมีข้อเสนอย่างหนึ่ง แต่ในที่สุดอาจจบลงด้วยผลอีกอย่างหนึ่งได้ กฎหมายจึงคุ้มครองให้เจ้าหน้าที่อาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานระหว่างการพิจารณานั้นได้ แต่กรณีนี้เมื่อการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นยุติแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียและถูกกระทบสิทธิจากคำสั่งลงโทษอันเนื่องมาจากการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว จึงมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน แต่อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ ชื่อสกุล อายุ อาชีพ ที่อยู่ หมายเลข

โทรศัพท์ ลายมือชื่อ ของพยานบุคคล รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งนี้ ในส่วนของรายงานการสอบสวนทางวินัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัย เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครว่า ได้เปิดเผยรายงานการสอบสวนฯ โดยปกปิดข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพยานอื่นให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ การดำเนินการของตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัดสกลนครเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ ชื่อ ชื่อสกุล อายุ อาชีพ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ลายมือชื่อ ของพยานบุคคล รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยดังกล่าวให้ปกปิดไว้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทจิรา เอี่ยมมยุรา
พลตำรวจโท วราวุธ ทวีชัยการ
นายมานะ วีระอาชากุล
นายนิรวัชช์ ปุณณกันต์

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๕

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๕/๒๕๖๕

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรหนองปลิง
เกี่ยวกับหลักฐานทางคดี

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรหนองปลิง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึง สถานีตำรวจภูธรหนองปลิง จังหวัดนครสวรรค์ ขอเอกสารเกี่ยวกับหลักฐานทางคดี จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาการรับแจ้งความคดีหมิ่นประมาท ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
๒. สำเนาหลักฐานที่ใช้ประกอบการแจ้งความ ที่เป็นเหตุให้ร้อยเวรรับแจ้งความ ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
๓. สำเนารูปถ่ายหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ถูกเปิดเผยต่อนางสาว ข. ซึ่งนางสาว ข. อ้างว่าใช้เป็นพยานหลักฐานในการแจ้งความคดีหมิ่นประมาท (อ้างอิงข้อเท็จจริงตามหนังสือของกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๓.๓/๘๒)
๔. รายการพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรับไว้ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
๕. สำเนาหมายเรียกพยานบุคคลถึงนาย ค. มาเป็นพยานในคดีหมิ่นประมาท (อ้างอิงข้อเท็จจริงตามหนังสือของกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๓.๓/๘๒)

๖. สำเนาหมายเรียกพยานเอกสารหลักฐาน และหลักฐานการส่งมอบพยานเอกสารหลักฐานแก่พนักงานสอบสวน (อ้างอิงข้อเท็จจริงตามหนังสือของกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๓.๓/๘๒)

๗. สำเนาของสำเนาหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่พนักงานสอบสวนได้รับมอบมาใช้เป็นพยานเอกสารตามหมายเรียก

สถานีตำรวจภูธรหนองปลิงมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑(นว).๔๑๓/๔๔๐๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๔ ถึง ผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๗ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารของคู่ความที่ใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจ้งความดำเนินคดี ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ๕ และ ๖ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๕ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรหนองปลิงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึง สถานีตำรวจภูธรหนองปลิง ขอเอกสารเกี่ยวกับหลักฐานทางคดี จำนวน ๗ รายการ แต่สถานีตำรวจภูธรหนองปลิงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรหนองปลิงดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรหนองปลิงมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๑(นว).๔๑๗/๘๖๘ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จัดส่งข้อมูลมาประกอบการพิจารณาและชี้แจงสรุป ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ นางสาว ข. ผู้กล่าวหา มาแจ้งความร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวน จากนั้นจึงเริ่มดำเนินการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ ในคดี (ตามบันทึกของพนักงานสอบสวน) โดยสอบสวนปากคำนางสาว ข. และออกหมายเรียกนาย ค. ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดนครสวรรค์ มาเป็นพยานในคดี และต่อมา นาย ค. มาให้ปากคำไว้ (โดยหมายเรียกพยานฉบับจริงอยู่กับนาย ค. พนักงานสอบสวน ไม่ได้สำเนาหมายเรียกดังกล่าวไว้ในสำนวน เพราะพยานได้มาตามหมายเรียกแล้ว) และพนักงานสอบสวน ออกหนังสือขอสำเนาหนังสือร้องเรียนขอให้ดำเนินการทางวินัยข้าราชการในสังกัดไปยังศูนย์วิจัยและพัฒนา ประมงน้ำจืดนครสวรรค์ และต่อมาได้รับสำเนาหนังสือดังกล่าวไว้ จากนั้นทำการสอบสวนปากคำผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเอกสารต่าง ๆ ประกอบคดีไว้ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอสำเนาเอกสารในสำนวน การสอบสวนดังกล่าว จำนวน ๗ รายการ นั้น สถานีตำรวจภูธรหนองปลิงพิจารณาแล้วเห็นว่า ได้ส่งคำสั่งแจง ให้ผู้อุทธรณ์รับทราบแล้ว โดยเมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น พนักงานอัยการจังหวัดคดีศาลแขวงนครสวรรค์ มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา ถือว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงจึงสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๑ โดยมีคำรับรองสำเนาถูกต้องให้กับผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๗ ไม่สามารถสำเนา เอกสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากเอกสารหลักฐานดังกล่าวเป็นของคู่ความที่ใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบ ในการแจ้งความดำเนินคดี ส่วนเอกสารรายการที่ ๔ ๕ และ ๖ เป็นเอกสารหลักฐานที่พนักงานสอบสวน ได้จัดทำเพื่อใช้ในการรวบรวมพยานหลักฐานดำเนินคดี หากเปิดเผยเอกสารดังกล่าวออกไปอาจทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประกอบกับตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาคriminal มาตรา ๘ (๖) ให้สิทธิจำเลยมีสิทธิตรวจหรือคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวน หรือเอกสารประกอบคำให้การของตน เมื่อได้ถูกฟ้องต่อศาลแล้ว จึงไม่สามารถสำเนาเอกสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ และ ๗ ให้ผู้อุทธรณ์ได้ สถานีตำรวจภูธรหนองปลิงจึงทำหนังสือชี้แจงการพิจารณาการให้ข้อมูลข่าวสารกับ ผู้อุทธรณ์ และได้ระบุรายละเอียดรายการเอกสารและจำนวนแนบไว้แล้ว พร้อมทั้งจัดส่งร่างสำนวนการสอบสวน คดีอาญาที่ ๘๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓ คดีระหว่างนางสาว ข. ผู้กล่าวหา กับผู้อุทธรณ์ ผู้ต้องหา ในความผิดฐาน “หมิ่นประมาท” เพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาการรับแจ้งความคดีหมิ่นประมาท ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาหลักฐานที่ใช้ประกอบการแจ้งความ ที่เป็นเหตุให้ร้อยเวร
รับแจ้งความ ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนารูปถ่ายหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่ถูกเปิดเผยต่อนางสาว ข.
ซึ่งนางสาว ข. อ้างว่าเป็นพยานหลักฐานในการแจ้งความคดีหมิ่นประมาท (อ้างอิงข้อเท็จจริงตามหนังสือของ
กรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๓.๓/๘๒)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการพยานหลักฐานที่พนักงานสอบสวนรับไว้ในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์
๒๕๖๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำเนาหมายเรียกพยานบุคคลถึงนาย ค. มาเป็นพยานในคดีหมิ่นประมาท
(อ้างอิงข้อเท็จจริงตามหนังสือของกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๓.๓/๘๒)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำเนาหมายเรียกพยานเอกสารหลักฐาน และหลักฐานการส่งมอบ
พยานเอกสารหลักฐานแก่พนักงานสอบสวน (อ้างอิงข้อเท็จจริงตามหนังสือของกรมประมง ที่ กษ ๐๕๐๓.๓/๘๒)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ สำเนาของสำเนาหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่พนักงานสอบสวน
ได้รับมอบมาใช้เป็นพยานเอกสารตามหมายเรียก

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าสถานีตำรวจภูธรหนองปลิงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์
ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึง ๗ เมื่ออัยการสั่งไม่ฟ้องคดีดังกล่าว
และคำสั่งเด็ดขาดแล้ว ถือว่าคดีได้สิ้นสุดแล้ว ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควร
ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อปกป้องสิทธิของตน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารเหล่านี้
ปรากฏข้อมูลส่วนบุคคลปะปนอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควร
ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้สถานีตำรวจภูธร
หนองปลิงปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ คือ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ ชื่อสกุล
ของพยานผู้ให้ปากคำทุกคน อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ศาสนา อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ และที่อยู่
ก่อนเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจภูธรหนองปลิงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึง ๗ โดยให้
ปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของพยานผู้ให้ปากคำทุกคน คือ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ชื่อ ชื่อสกุล อายุ เชื้อชาติ
สัญชาติ ศาสนา อาชีพ หมายเลขโทรศัพท์มือถือ และที่อยู่ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทจิรา เอี่ยมมยุรา
พลตำรวจโท วรารุช ทวีชัยการ
นายมานะ วีระอาชากุล
นายนิรวิชัย ปุณณกันต์

หัวหน้าคณะที่ ๔
กรรมการ
กรรมการ
กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๕

คอลัมน์ “คำชี้ขาดความเห็นแย้ง”

รวบรวมโดย ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา สำนักงานกฎหมายและคดี

ความผิดฐาน ทหารกองเกินไม่ไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียกที่เขตท้องที่ซึ่งเป็นภูมิลำเนาทหารของตน ภายในกำหนด

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นทหารกองเกินที่มีอายุย่างเข้ายี่สิบเอ็ดปีในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ผู้อำนวยการเขต น. กรุงเทพมหานคร ได้ประกาศเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๓ ให้ทหารกองเกินที่มีอายุย่างเข้ายี่สิบเอ็ดปี ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียก ณ สำนักงานเขต น. กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไปถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ในเวลาราชการ เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ เวลากลางวัน จำเลยไม่ไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียกให้ไปตรวจเลือกเพื่อเข้ารับราชการทหาร ณ สำนักงานเขต น. กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของจำเลยภายในกำหนดเวลาดังกล่าว อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย

อนึ่ง จำเลยเคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย ๓/xx/๒๕๖๒ ของศาลอาญาตลิ่งชัน โดยศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก มีกำหนด ๓ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อประกอบดุลพินิจในการลงโทษจำเลย

ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๕, ๔๔ พระราชบัญญัติรับราชการทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖ มาตรา ๑๑ ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๐๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕ ข้อ ๑

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้น พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๔ วรรคหนึ่ง จำเลยให้การรับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐาน จึงไม่ลดโทษให้จำคุก ๑ เดือน และปรับ ๓๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙

พนักงานอัยการ เห็นว่า โจทก์ได้บรรยายฟ้องแล้วว่า “อนึ่ง จำเลยเคยต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย ๓/xx/๒๕๖๒ ของศาลอาญาตลิ่งชัน โดยศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุก มีกำหนด ๓ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ทั้งนี้ เพื่อประกอบดุลพินิจในการลงโทษจำเลย” เห็นว่าการที่จะรอการลงโทษจำเลยหรือไม่เป็นดุลพินิจของศาลและคดีนี้ศาลได้ลงโทษจำเลยพอสมควรแก่เหตุแล้ว ประกอบกับคดีนี้ไม่ใช่คดีร้ายแรงและมีอัตราโทษไม่สูง และมีประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๕ ให้อำนาจศาลในคดีที่ศาลจะลงโทษมีกำหนดเวลาเพียงสามเดือนหรือน้อยกว่าและมีโทษปรับด้วย ศาลจะกำหนดโทษจำคุกให้น้อยลงหรือจะยกโทษจำคุกเสีย คงให้ปรับอย่างเดียวก็ได้ การที่จะอุทธรณ์คดีนี้คงไม่เกิดประโยชน์หรือ

จะเปลี่ยนแปลงดุลพินิจศาลแต่อย่างใด เพื่อให้โอกาสแก่จำเลยกลับตัวเป็นพลเมืองดี การที่ศาลชั้นต้น
รื้อการลงโทษให้แก่จำเลยจึงชอบด้วยเหตุผลแล้ว จึงมีคำสั่งไม่อุทธรณ์

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด
ตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๔ วรรคหนึ่ง จำเลยให้การ
รับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐาน จึงไม่ลดโทษให้ จำคุก ๑ เดือน และปรับ ๓๐๐ บาท โทษจำคุกให้รื้อการ
ลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ และพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่อุทธรณ์นั้น ยังไม่อาจเห็นพ้องด้วย ดังเหตุผลต่อไปนี้

คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ความว่า ตามวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุ นาย ณ. จำเลย ซึ่งมีอายุย่างเข้า
ยี่สิบเอ็ดปีในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ไม่ไปแสดงตนเพื่อรับหมายเรียกให้ไปตรวจเลือกเพื่อเข้ารับราชการทหาร
ณ สำนักงานเขต น. ซึ่งเป็นภูมิลำเนาทหารของจำเลย อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ผู้อำนวยการสำนักงานเขต น.
จึงมอบอำนาจให้พันโท ว. ตำแหน่งสัสดีเขต น. แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล น.
เพื่อดำเนินคดีกับจำเลยตามกฎหมาย ในชั้นสอบสวนจำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหา โดยพนักงาน
อัยการโจทก์ได้บรรยายท้ายฟ้องระบุประวัติการถูกดำเนินคดีของจำเลยถึงคำพิพากษาถึงที่สุด ในคดีอาญา
หมายเลขแดงที่ ย ๓xx/๒๕๖๒ ของศาลอาญาตลิ่งชัน ที่มีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกจำเลยมีกำหนด ๓ ปี
และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครอง
เพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต เพื่อประกอบดุลพินิจในการลงโทษจำเลย ซึ่งศาลแขวงบางบอนได้พิพากษาว่า
จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง, ๔๔ วรรคหนึ่ง
จำเลยให้การรับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐาน จึงไม่ลดโทษให้ จำคุก ๑ เดือน และปรับ ๓๐๐ บาท โทษจำคุก
ให้รื้อการลงโทษไว้ มีกำหนด ๑ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙ ดังนั้น การที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยตามฟ้องแล้ว
และใช้ดุลพินิจรื้อการลงโทษจำเลยไว้มีกำหนด ๑ ปี นั้น ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่จะรื้อการลงโทษ
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยเคยได้รับโทษจำคุกมาก่อนใน
คดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย ๓xx/๒๕๖๒ ของศาลอาญาตลิ่งชัน ที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ๓ ปี
และปรับ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ในความผิดฐานมียาเสพติดให้โทษประเภท ๑ (เมทแอมเฟตามีน) ไว้ในครอบครอง
เพื่อจำหน่ายโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งไม่ใช่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
หรือเป็นโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับจำคุกมาแล้วเกินกว่าห้าปี ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
หรือความผิดลหุโทษ ประกอบกับจำเลยให้การรับสารภาพเพราะจำนนต่อหลักฐาน จึงไม่ชอบด้วยหลักกฎหมาย
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖

จากข้อเท็จจริงและเหตุผลดังกล่าวข้างต้น การที่ศาลชั้นต้นลงโทษจำคุกแล้วใช้ดุลพินิจรื้อการลงโทษ
จำเลย และพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่อุทธรณ์นั้น ไม่เห็นพ้องด้วย จึงมีความเห็นแย้งคำสั่งไม่อุทธรณ์ของพนักงาน
อัยการ

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้อุทธรณ์

ความผิดฐาน หมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา

วันเวลาเหตุเกิด วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๙ เวลาประมาณ ๑๕.๔๒ นาฬิกา

สถานที่เกิดเหตุ แขวงทุ่งครุ เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร

ข้อเท็จจริงฟังได้ความว่า บริษัท ก. จำกัด โดยกรรมการผู้จัดการที่มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทฯ

ผู้กล่าวหา ได้การว่าตามวันและเวลาเกิดเหตุ นางสาว ข. เสมียนของบริษัทฯ ได้พบว่าผู้ต้องหาได้โพสต์ข้อความเข้าไปที่เฟซบุ๊กบัญชีชื่อบริษัทฯ ซึ่งเป็นเฟซบุ๊กสาธารณะ เป็นข้อความหมิ่นประมาทบริษัทฯ ว่า “นำรถเข้าไปซ่อมกับทางอยู่ ก. เป็นครั้งที่ ๒ ไม่เคยคิดว่าจะโดนกับตัวเอง เราคิดว่าอยู่เป็นมาตรฐาน เข้าไปเมื่อวันที่ ๒/๘/๕๙ ทำสี ทางอยู่แจ้งรถเสร็จเรียบร้อยให้ไปรับเมื่อวันที่ ๔/๘/๕๙ ทางอยู่ส่งมอบกล่องรถที่เราไม่ได้เก็บไว้ให้ แต่ปรากฏว่ากล่องอยู่แต่เมมโมริการ์ดหาย มันเป็นเรื่องที่ยากมากที่จะบอกว่าหล่นหายเพราะมันไม่เคยเอาออกจากรถ มันต้องมีการดึงออกไป แล้วใครล่ะ ??? แต่ไม่ได้เอาความ มารู้ตัวว่าหาย วันที่ ๓/๘/๕๙ คิดว่าทำบุญ แต่แล้ววันที่ ๑๓/๘/๕๙ ได้มาเปิดท้ายรถเก็บของปรากฏว่าถาดรองก็มาหายอีก เกิดอะไรขึ้นนี่อยู่หรือแหล่ง...รวมใจขโมยของ ถ้าบอกว่าลืมใส่ก็ต้องแจ้งมา หรือมีเจตนาอะไรหรือเปล่า ถ้าจะเอารถเข้าไปต้องถอดทุกสิ่งที่คุณคิดว่าน่าจะเอาไปได้เหอ อย่างนั้นคุณถอดอะไหล่ของเราไปจากเครื่องยนต์ แล้วเอาของไม้แท่งใส่กลับมาเราจะมิลิทธิรู้มัย แต่ที่คุณยังเอาไปเลย ถามว่าคุณจะไปตรวจสอบกับคนงานแล้วมาตอบเราว่าไม่มี คุณก็จะจับใช้ไหม ใครจะรับผิดชอบถึงจะเล็กน้อย อยู่คุณก็เหมือนแหล่งขโมยของ ตรวจสอบให้ด่วน อย่าให้เสียความรู้สึก” ซึ่งข้อความที่ผู้ต้องหาโพสต์มาข้างต้นนี้ เมื่ออ่านโดยรวมแล้ว คนที่ไม่ทราบความจริงก็จะเข้าใจว่าอยู่ ก. หรือบริษัทฯ มีลูกจ้างที่ขโมยหรือลักเอาเมมโมริการ์ดและถาดรองสิ่งของที่เป็นของผู้ต้องหาไป เป็นอยู่หรือแหล่งรวมใจขโมยสิ่งของตามที่คุณต้องหาโพสต์มานั้น ซึ่งความจริงแล้วผู้กล่าวหาได้สอบถามคนงานหรือลูกจ้างของบริษัทฯ ที่เข้าไปดำเนินการเกี่ยวกับการรับรถยนต์ซ่อมสีรถยนต์ และคืนกล่องติดหน้ารถยนต์ให้ผู้ต้องหาไปแล้วนั้น ลูกจ้างคนดังกล่าวคือ นางสาว ค. ยืนยันว่าไม่ได้ลักเอาทรัพย์สินตามที่ผู้ต้องหาโพสต์ต่อว่านี้แต่อย่างใด การที่ผู้ต้องหาโพสต์ข้อความดังกล่าวข้างต้นนี้เป็นข้อความเท็จทั้งสิ้น และทำให้อยู่ ก. หรือบริษัทฯ ได้รับความเสียหาย เสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง ใครก็ไม่อยากนำรถยนต์ไปซ่อมสีที่ซ่อมของบริษัทฯ แน่นนอน ผู้กล่าวหาจึงมาร้องทุกข์มอบคดีต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาตามกฎหมาย

พนักงานสอบสวน มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐาน “หมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา”

พนักงานอัยการ มีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐาน “หมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา”

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณา ยังไม่เห็นฟ้องด้วย ขอแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

คดีนี้มีข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า สามีของผู้ต้องหาเป็นผู้นำรถยนต์ของผู้ต้องหาไปซ่อมและรับรถยนต์พร้อมกล่องติดหน้ารถคืนจากอยู่ของบริษัทผู้เสียหาย โดยสามีของผู้ต้องหาไม่ได้มีการทวงคืนกับพนักงาน

ของผู้เสียหายว่ามีสิ่งของหรือทรัพย์สินใดสูญหาย การที่ผู้ต้องหาทราบในภายหลังว่าแผ่นบันทึกข้อมูลติดกล้องหน้ารถและถาดรองท้ายสูญหาย จึงเป็นเรื่องระหว่างผู้ต้องหาและผู้เสียหายต้องมาพูดคุยแสดงพยานหลักฐานว่าความจริงแล้วทรัพย์สินสูญหายช่วงใดหรือขณะใดและอยู่ในความรับผิดชอบของผู้เสียหายในฐานะผู้รับมอบการครอบครองทรัพย์สินในระหว่างการซ่อมแซมหรือไม่ หรือหากพบว่ามีบุคคลใดกระทำความผิดอาญาผู้ต้องหา ก็ชอบที่จะร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีตามกฎหมายกับบุคคลนั้นได้ ดังนั้น การที่ผู้ต้องหาโพสต์ข้อความทำนองว่า คู่ของบริษัทผู้เสียหายเป็นแหล่งขโมยทรัพย์สินของลูกค้า จึงเป็นการกล่าวหาโดยไม่มีพยานหลักฐาน ประกอบกับ ในการซ่อมรถและรับรถคืน ผู้นำมาและรับคืนต้องตรวจสอบความถูกต้องให้เรียบร้อยตั้งแต่ในขณะนั้น เพราะหากกล่าวอ้างภายหลังย่อมเป็นการยากในการพิสูจน์ถึงความบกพร่องในงานซ่อมและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินนั้น การโพสต์ข้อความของผู้ต้องหาจึงไม่ใช่การแสดงความคิดเห็นหรือข้อความโดยสุจริต เพื่อความชอบธรรม ป้องกันตน หรือป้องกันส่วนได้เสียเกี่ยวกับตนตามคลองธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ และมาตรา ๓๒๘ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นว่า การกระทำของผู้ต้องหาเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่น โดยการโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖ คดีนี้มีพยานหลักฐานพอพ้อง

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้ว ชี้ขาดให้ฟ้องผู้ต้องหาฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณาตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒๖, ๓๒๘ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๑) พุทธศักราช ๒๕๓๕ มาตรา ๓, ๔ (คำชี้ขาดความเห็นแย้งอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๔๘.๔/๑๒๕๑๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๑)

* * *

การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดถุงน้ำดีอักเสบด้วยกล้องวีดิทัศน์ห่อผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๔/๑
โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง พรรณวลัยภรณ์ จรรย์างาม
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ถุงน้ำดีอักเสบ (Cholecystitis) คือ โรคที่เกิดจากการอักเสบของถุงน้ำดี ซึ่งถ้าเกิดขึ้นทันทีและมีอาการปวดรุนแรงตรงใต้ลิ้นปี่หรือใต้ชายโครงด้านขวา แต่รักษาให้หายได้ภายใน ๑ - ๒ สัปดาห์ จะเรียกว่า “โรคถุงน้ำดีอักเสบเฉียบพลัน” (Acute Cholecystitis) แต่ถ้ามีการอักเสบเกิดขึ้นบ่อยครั้งเป็น ๆ หาย ๆ เรื้อรัง และแต่ละครั้งผู้ป่วยมีอาการปวดไม่รุนแรง จะเรียกว่า “โรคถุงน้ำดีอักเสบเรื้อรัง” (Chronic Cholecystitis) ถุงน้ำดีอักเสบจึงจัดเป็นปัญหาสุขภาพที่ร้ายแรง ส่วนใหญ่แล้วผู้ป่วยโรคนี้อาจจำเป็นต้องได้รับการรักษาทันที ผู้ป่วยที่ไม่เข้ารับการรักษาก็อาจเสี่ยงเกิดภาวะแทรกซ้อน เช่น ถุงน้ำดีแตก ซึ่งร้ายแรงถึงขั้นเสียชีวิตได้ การรักษาโรคถุงน้ำดีอักเสบ (Cholecystitis) มีทั้งการให้ยาปฏิชีวนะและการผ่าตัดถุงน้ำดีออกไป (Cholecystectomy) เป็นการรักษาโดยตรงที่แก้ปัญหาได้อย่างถาวร เพราะถ้าหากไม่ผ่าตัดการอักเสบมักย้อนกลับมาเป็นซ้ำได้อีก ซึ่งการผ่าตัดมีทั้งการผ่าตัดถุงน้ำดีแบบเปิดหน้าท้อง (Open cholecystectomy) และการผ่าตัดถุงน้ำดีโดยการส่องกล้อง (Laparoscopic cholecystectomy) ซึ่งเป็นวิธีการผ่าตัดแบบใหม่ ที่อาการปวดแผลหลังการผ่าตัดจะมีน้อยกว่าการผ่าตัดแบบเดิม แผลมีขนาดเล็ก ๐.๕ - ๑ เซนติเมตร จำนวน ๓ - ๔ แผล ดูแลได้ง่าย และมีโอกาสติดเชื้อได้น้อยกว่า, เมื่อแผลหายจะเป็นรอยเล็ก ๆ บนหน้าท้องเท่านั้น, ผู้ป่วยอยู่โรงพยาบาลเพียง ๑ - ๒ วัน (การผ่าตัดแบบเดิมจะต้องอยู่โรงพยาบาลนาน ๗ - ๑๐ วัน) และใช้เวลาพักฟื้นหลังการผ่าตัดเพียง ๑ สัปดาห์ (ทำให้กลับไปทำงานตามปกติได้เร็วกว่าการผ่าตัดแบบเดิมที่ต้องใช้เวลาพักฟื้นประมาณ ๑ เดือน) ผู้ป่วยส่วนใหญ่จึงนิยมรับการรักษาโดยการผ่าตัดถุงน้ำดีอักเสบด้วยการส่องกล้อง (Laparoscopic Cholecystectomy) (สมจิตร ดันตวิรนารถ, ๒๕๕๘)

โรงพยาบาลตำรวจได้จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศด้านการผ่าตัดผ่านกล้อง (Minimally Invasive Surgery Excellent Center) ขึ้น โดยได้รับมอบและเปิดใช้งานชุดผ่าตัดผ่านกล้องแบบสามมิติความละเอียดสูงรุ่นใหม่ล่าสุด (3D Hi Definition Laparoscopic Surgery) ทั้งนี้ การผ่าตัดแบบส่องกล้องแบบสามมิติความละเอียดสูงได้ถูกประยุกต์ใช้ได้เกือบทุกอวัยวะและเกือบทุกโรคในร่างกาย ทั้งโรคพื้นฐานและโรคที่มีความยุ่งยากซับซ้อนสูง เช่น มะเร็งต่าง ๆ รวมถึงการผ่าตัดในอวัยวะภายใน ได้แก่ ลำไส้ ตับ หลอดอาหาร กระเพาะอาหาร ลำไส้เล็ก และลำไส้ใหญ่ ม้าม ต่อมหมวกไต ตับและตับอ่อน รวมถึงท่อน้ำดี ไต ต่อมลูกหมาก ปอด ไทรอยด์ การผ่าตัดรักษาไส้เลื่อนทุกชนิด การผ่าตัดก้อนที่เต้านม ตลอดจนการผ่าตัดเพื่อรักษาโรคอ้วนน้ำหนักเกิน การผ่าตัดเพื่อลดภาวะเหงื่อออกมาก หรือแม้กระทั่งการผ่าตัดหลอดเลือดพอกไต ก็สามารถทำการผ่าตัดแบบส่องกล้องได้ โดยโรงพยาบาลตำรวจเป็นโรงพยาบาลรัฐบาลแห่งแรกในประเทศไทยที่นำเทคโนโลยีดังกล่าวมาเริ่มใช้ในการผ่าตัดจริงตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ (กรุงเทพมหานคร, ๒๕๕๘) จากสถิติย้อนหลัง ๕ ปี พบว่ามีผู้ป่วยของโรงพยาบาลตำรวจที่ทำการรักษาโรคถุงน้ำดีอักเสบและได้รับการผ่าตัดด้วยกล้องวีดิทัศน์ จำนวน ๕๗๐ ราย ซึ่งผู้ท้าวินิจฉัยทำการศึกษาย้อนหลังเป็นระยะเวลา ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่ามีจำนวนผู้ป่วยที่เป็นโรคถุงน้ำดีอักเสบและได้รับการผ่าตัดด้วยกล้องวีดิทัศน์ จำนวน ๒๒๐ ราย โดยหอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๔/๑ มีผู้ป่วยพักฟื้น จำนวน ๓๙ ราย จะเห็นได้ว่าผู้ป่วยได้ให้ความไว้วางใจในการรักษาของโรงพยาบาลตำรวจจำนวนไม่น้อย และผู้ป่วยส่วนใหญ่ที่ได้รับการรักษาด้วยกล้องวีดิทัศน์นั้น สามารถกลับไปทำกิจวัตรประจำวันและมีคุณภาพชีวิตที่ดี เมื่อมีผู้ป่วยมารับการรักษาที่โรงพยาบาลตำรวจในจำนวนที่มากขึ้น ผู้บริหารจึงต้องตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาคุณภาพการบริการและการบริหารจัดการทรัพยากรและงบประมาณในการดำเนินงานให้เหมาะสม เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจให้แก่ผู้รับบริการ

ระบบต้นทุนกิจกรรมพยาบาล (Activity-Based Costing : ABC) เป็นการคิดต้นทุนจากการใช้ทรัพยากรในกระบวนการผลิตจากการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริงในองค์กร ส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพและความสูญเสียของกิจกรรมต่าง ๆ ลง (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, ๒๕๔๔) การวิเคราะห์ต้นทุนจึงเป็นวิธีการที่ให้ข้อมูล ที่ช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหาร แนวทางการคิดต้นทุนที่นิยมใช้มี ๒ แบบ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ต้นทุนแบบเดิม เป็นการประมาณต้นทุนของหน่วยย่อยของสถานบริการ ต้นทุนหน่วยงานของงานสนับสนุนจะถูกกระจายสู่หน่วยงานที่จัดการ การวิเคราะห์ต้นทุนแบบเดิมจึงมีลักษณะเป็นการวิเคราะห์ต้นทุนรวมไม่ได้แยกเป็นกิจกรรม และ การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรม (Activities Based Costing) เป็นการประมาณต้นทุนบริการ โดยหาต้นทุนของกิจกรรมย่อย ซึ่งทำให้เกิดผลผลิตบริการในขั้นสุดท้าย วิธีนี้จะเริ่มจากการหาต้นทุนในการปฏิบัติจากกิจกรรมย่อย รวมทั้งการใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติจากกิจกรรมย่อย แล้วจึงนำเอาต้นทุนกิจกรรมย่อยมารวมกันเป็น ต้นทุนผลผลิตบริการในขั้นสุดท้าย (วิเชียร เทียนจารุวัฒนา, ถาวร สกุลพาณิชย์, ดิซพงษ์ พงศ์ภัทรชัย และขวัญประชา เชียงไชยสกุลไทย, ๒๕๕๔) เพื่อให้ผู้บริหารนำผลของต้นทุนกิจกรรมมาวิเคราะห์เพื่อปรับเปลี่ยน กิจกรรมการปฏิบัติ ส่งผลให้ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลนั้นเกิดประโยชน์สูงสุดด้วยการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ของพยาบาลในหอผู้ป่วยให้เหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพื่อการวางแผน และพัฒนาตามนโยบายการบริหารงานอย่างเป็นระบบ การบริหารต้นทุนที่ดีถือเป็นปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อน

องค์กร ผู้ทำวิจัยในฐานะพยาบาลที่ปฏิบัติงานหอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๔/๑ จึงสนใจที่จะทำการศึกษ การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดต้อกระจกด้วยกล้องวีดิทัศน์ โรงพยาบาลตำรวจ โดยเก็บข้อมูลเฉพาะระยะก่อนและหลังผ่าตัด เพื่อนำข้อมูลที่ได้ให้ผู้บริหารใช้ประโยชน์ในการบริหารบุคลากร และองค์กรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลและการวิเคราะห์ต้นทุนค่าแรงกิจกรรม การพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดต้อกระจกด้วยกล้องวีดิทัศน์ หอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๔/๑ โรงพยาบาลตำรวจ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า พจนานุกรมกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดต้อกระจกด้วยกล้องวีดิทัศน์ หอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๔/๑ โรงพยาบาลตำรวจ สามารถแบ่งเป็นกิจกรรมหลักได้ ๔ วัน คือ กิจกรรม การพยาบาลวันแรกรับ กิจกรรมการพยาบาลวันที่ ๒ กิจกรรมการพยาบาลวันที่ ๓ และกิจกรรมการพยาบาล วันกลับ และแบ่งเป็นกิจกรรมย่อยได้ ๓ เวก คือ เวกเช้า เวกบ่าย และเวกตึก ซึ่งมีผู้ป่วยผ่าตัดต้อกระจก ด้วยกล้องวีดิทัศน์ จำนวน ๑๒ ราย ที่มีกิจกรรมการพยาบาลรวม ๓ วัน และผู้ป่วยผ่าตัดต้อกระจกด้วย กล้องวีดิทัศน์ จำนวน ๒๗ ราย ที่มีกิจกรรมการพยาบาลรวม ๔ วัน ข้อมูลค่าแรงบุคลากรทางการพยาบาลพบว่า บุคลากรทางการพยาบาลทั้งหมดมีค่าแรงเฉลี่ยรวม ๒.๒๑ บาทต่อนาที สำหรับการวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรม การพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดต้อกระจกด้วยกล้องวีดิทัศน์ หอผู้ป่วยเฉลิมพระเกียรติ ร.๙ ชั้น ๔/๑ โรงพยาบาล ตำรวจ พบว่ากิจกรรมการพยาบาลมีต้นทุนค่าแรงรวมทั้งหมด ๓๓๙.๗๔ บาท โดยกิจกรรมการพยาบาล วันแรกรับ มีต้นทุน ๑๐๑.๘๘ บาท ปริมาณกิจกรรมการพยาบาลทั้งหมด ๖๐๘ ครั้ง รวมเวลาปฏิบัติกิจกรรม การพยาบาล ๑,๖๙๕ นาที ๑๕ วินาที และมีค่าเวลาปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลเฉลี่ยทั้งหมด ๔๗ นาที ๔๒ วินาที กิจกรรมการพยาบาลวันที่ ๒ มีต้นทุน ๙๔.๓๘ บาท ปริมาณกิจกรรมการพยาบาลทั้งหมด ๙๑๙ ครั้ง รวมเวลา ปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล ๑,๖๘๒ นาที ๔๕ วินาที และมีค่าเวลาปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลเฉลี่ยทั้งหมด ๕๐ นาที ๔๐ วินาที กิจกรรมการพยาบาลวันที่ ๓ มีต้นทุน ๘๒.๙๓ บาท ปริมาณกิจกรรมการพยาบาลทั้งหมด ๔๗๕ ครั้ง รวมเวลาปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล ๑,๑๔๕ นาที ๑๘ วินาที และมีค่าเวลาปฏิบัติกิจกรรม การพยาบาลเฉลี่ยทั้งหมด ๔๖ นาที ๒๑ วินาที และกิจกรรมการพยาบาลวันกลับ มีต้นทุน ๖๐.๕๕ บาท ปริมาณกิจกรรมการพยาบาลทั้งหมด ๒๙๖ ครั้ง รวมเวลาปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาล ๔๗๐ นาที ๓๕ วินาที และมีค่าเวลาปฏิบัติกิจกรรมการพยาบาลเฉลี่ยทั้งหมด ๒๒ นาที ๑๓ วินาที สัดส่วนต้นทุนค่าแรงกิจกรรม การพยาบาลวันแรกรับ : กิจกรรมการพยาบาลวันที่ ๒ : กิจกรรมการพยาบาลวันที่ ๓ : กิจกรรมการพยาบาล วันกลับ เท่ากับ ๑.๖๘ : ๑.๕๖ : ๑.๓๗ : ๑

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การแนะนำการปฏิบัติตัวเมื่อกลับบ้านในกิจกรรมการพยาบาลวันกลับมีต้นทุนที่สูง ดังนั้น ควรมีการจัดทำคู่มือแนะนำวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับดูแลหลังผ่าตัดดื่มน้ำดีอีกเสบด้วยกล้องวีดิทัศน์ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปฏิบัติตามคำแนะนำได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลในวันกลับได้จากข้อมูลต้นทุนกิจกรรมการพยาบาลที่ได้นำมาทบทวนอัตราค่าบริการ เพื่อประกอบการกำหนดราคาค่าบริการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดดื่มน้ำดีอีกเสบด้วยกล้องวีดิทัศน์ให้เกิดความเหมาะสม สำหรับข้อมูลต้นทุนค่าแรงสามารถนำมาประกอบการพิจารณาออบหมายงานและพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางการพยาบาลให้เหมาะสมกับค่าแรง เนื่องจากในบางกิจกรรมการพยาบาลผู้ป่วยผ่าตัดดื่มน้ำดีอีกเสบด้วยกล้องวีดิทัศน์ต้องใช้เวลาปฏิบัติกิจกรรมมาก จึงสามารถใช้บุคลากรทางการพยาบาลในระดับอื่นปฏิบัติแทนได้ และนำข้อมูลไปจัดการฐานข้อมูลต้นทุนการผ่าตัดดื่มน้ำดีอีกเสบของโรงพยาบาลตำรวจให้เป็นระบบ ทำให้ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลต้นทุนมาเปรียบเทียบกับ การผ่าตัดดื่มน้ำดีอีกเสบและนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างสะดวก

การวิจัยเรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพ ที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง สาริณี ธาราเกล้า
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และ ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยทำให้ประชาชนมีการปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต ของตนเองและครอบครัว ต้องทำงานแข่งกับเวลา เน้นความสะดวกในการบริโภคอาหารจานด่วน อาหารสำเร็จรูป ซึ่งส่วนใหญ่เป็นอาหารที่มีแคลอรีสูง ส่งผลให้คนไทยประสบปัญหาน้ำหนักเกินและโรคอ้วน อีกทั้งยังพบว่าคนไทย เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตด้วยกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) เช่น โรคหัวใจ โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หรือโรคที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและวิถีการดำรงชีวิตมากขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ มีผลกระทบต่อระบบสุขภาพ (สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข [สวรส.], ๒๕๖๐) ดังนั้น จึงเกิดการพัฒนาระบบ สุขภาพเชิงรุกโดยการส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงทางสุขภาพ และส่งเสริมการออกกำลังกายและ การมีสุขภาพที่ดี (คณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๕๙) ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (ด้านสาธารณสุข) พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๗๙ ที่กำหนด เป้าหมายไว้ว่า “ประชาชนสุขภาพดี เจ้าหน้าที่มีความสุข ระบบสุขภาพยั่งยืน”

พยาบาลวิชาชีพเป็นบุคลากรด้านสุขภาพที่เป็นกำลังขับเคลื่อนสำคัญต่อการจัดระบบสุขภาพสู่การ พัฒนาสุขภาพของประชาชน โดยมีสัดส่วนสูงสุดคิดเป็นประมาณร้อยละ ๓๐ ของบุคลากรด้านการให้บริการ สุขภาพ (Draper, Felland, Liebhaber, & Melichar, 2008) กล่าวคือ พยาบาลมีจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับ สาขาวิชาชีพอื่น ๆ พยาบาลจึงต้องมีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งโรงพยาบาลตำรวจสังกัด สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้บริการผู้ป่วยที่มีภาวะเจ็บป่วยรุนแรง วิกฤติ และมีความซับซ้อนในการตรวจรักษา พยาบาลในระดับตติยภูมิ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ มีทั้งหมด ๖ หน่วย มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง ทั้งเวรเช้า เวรบ่าย และเวรดึก ต้องมีความพร้อม ในการดูแลผู้ป่วยที่มีปัญหาซับซ้อนและเสี่ยงต่อการเสียชีวิต ลักษณะของการทำงานทำให้ร่างกายต้องเผชิญกับ การเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา อีกทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ประจำแล้วยังต้องปฏิบัติงานตามภารกิจอื่น ๆ ภายนอกหน่วย ทำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนพยาบาล เกิดภาระงานที่เพิ่มขึ้น ทำให้วงจรการพักผ่อนไม่เพียงพอ ส่งผลให้ร่างกายทรุดโทรม อ่อนแอ เกิดโรคได้ง่าย และเกิดภาวะเครียดได้ (Roger, 1997) สิ่งเหล่านี้ย่อมส่งผล ต่อภาวะสุขภาพของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ ดังนั้น ควรตระหนักถึง ความสำคัญในการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพที่เหมาะสม

พฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายเป็นพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างหนึ่งที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ซึ่งการออกกำลังกายให้ได้ผลดีต่อสุขภาพนั้น ต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสัปดาห์ละ ๓ – ๕ วัน และวันละไม่น้อยกว่า ๓๐ นาที จึงจะสามารถช่วยให้ระบบการไหลเวียนโลหิตและระบบการหายใจ หัวใจ ปอด และหลอดเลือด ทำงานได้ดียิ่งขึ้น ทั้งยังช่วยให้กล้ามเนื้อส่วนต่าง ๆ ของร่างกายมีความแข็งแรงมากขึ้น ลดการเจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง รวมทั้งช่วยในเรื่องของสภาพจิตใจและการเข้าสังคม ช่วยให้รู้สึกผ่อนคลาย ลดความเครียด จากการทำงาน และช่วยให้นอนหลับได้สนิทยาวนานมากขึ้นด้วย (ธนพร แยมศรี, ๒๕๖๐, พรรณพิมล วิบุลากร, ๒๕๖๓) จากการวิจัยพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรด้านสุขภาพพบว่า บุคคลหลายกลุ่มมีการรับรู้ ประโยชน์ของการออกกำลังกายอยู่ในระดับมากก็จริง แต่การออกกำลังกายยังอยู่ในระดับปานกลางถึงน้อย และไม่สม่ำเสมอ (สุจิต ไตรประคอง, ๒๕๕๕, ธิติพร เกียรติกังวาน, ๒๕๕๕, ณีนิมภรณ์ สังขเภท, ๒๕๕๘) การที่บุคคลจะมีพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ นั้น มีปัจจัยหลายอย่างที่น่าสนใจและเป็นอุปสรรค เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ ตำแหน่ง การทำงานอื่น นอกเหนือปฏิบัติงานประจำ และโรคประจำตัว (สมสมัย สุธีรศานต์ และ วัชรีย์ จงโพนบูลย์พัฒนา, ๒๕๕๒, ณีนิมภรณ์ สังขเภท, ๒๕๕๘)

สิ่งเหล่านี้ส่งผลให้พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ ไม่มีเวลาดูแลสุขภาพของตนเอง มีพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายน้อย อีกทั้งผู้วิจัยเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ คัลยกรรมประสาท โรงพยาบาลตำรวจ มาเป็นระยะเวลา ๒๑ ปี ได้เห็นถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อนำไปสู่การหาแนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายที่เหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและการคงอยู่ในงานของพยาบาลวิชาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
๒. เพื่อศึกษาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของตนเอง (ด้านปฏิบัติ) ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และศึกษาความรู้ ทักษะเกี่ยวกับการออกกำลังกายและพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของตนเอง (ด้านปฏิบัติ) ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๑๑๗ คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สถิติทดสอบค่าที และการวิเคราะห์สถิติทดสอบค่าเอฟ

ผลการศึกษาพบว่าพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับสูง (\bar{X} = 2.23) มีทัศนคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.74)

มีพฤติกรรมการออกกำลังกายของตนเอง (ด้านปฏิบัติ) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.05$) และผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ ตำแหน่งในการปฏิบัติงานอื่น นอกเหนือปฏิบัติงานประจำ และโรคประจำตัว ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

สรุปได้ว่า พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายในระดับสูง ทั้งนี้ เนื่องจากพยาบาลวิชาชีพเป็นบุคลากรด้านสุขภาพที่เป็นกำลังขับเคลื่อนในการพัฒนาสุขภาพของประชาชน มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายในระดับมาก ซึ่งดูได้จากการทำแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกการออกกำลังกายเป็นประจำ ทำให้หัวใจและปอดแข็งแรง ($\bar{X} = 4.63$) และไม่เชื่อว่าคนที่เล่นกีฬาไม่จำเป็นต้องออกกำลังกายเพราะร่างกายยังแข็งแรงดี ($\bar{X} = 1.65$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ถนิมภรณ์ สังขภท (๒๕๕๘) ที่ศึกษาพฤติกรรมการออกกำลังกายของบุคลากรในโรงพยาบาลวชิรพยาบาล อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติต่อการออกกำลังกายโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่มีการออกกำลังกายในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติส่วนใหญ่มีลักษณะการปฏิบัติงานเป็นกะ (เวรเช้า - ปาย - ดึก) ต้องผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตลอด ๒๔ ชั่วโมง ในการดูแลผู้ป่วย ส่งผลให้เกิดความเหนื่อยล้าและวงจรการพักผ่อนไม่เพียงพอ (Roger, 1997) จึงส่งผลให้พฤติกรรมการออกกำลังกายของตนเอง (ด้านปฏิบัติ) อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ รายได้ ตำแหน่งในการปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือปฏิบัติงานประจำ และโรคประจำตัว ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกาย แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในวัยทำงาน มีภาระงานที่หนัก และการทำงานต่อเนื่องเป็นเวลานานก่อให้เกิดความเหนื่อยล้าต้องการพักผ่อนนอนหลับมากกว่าการออกกำลังกายหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวจึงไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย จึงเป็นผลให้ปัจจัยส่วนบุคคลดังกล่าวไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ

ข้อเสนอแนะ

ด้านผู้บริหาร ควรกำหนดนโยบายและวางแผนโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมออกกำลังกาย และการกีฬาอย่างต่อเนื่องให้กับบุคลากรทางด้านสุขภาพ ดำเนินการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เช่น การจัดสถานที่ อุปกรณ์ การซ่อมบำรุง รวมถึงการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมต่อการส่งเสริมพฤติกรรมออกกำลังกาย เช่น การจัดการแข่งขันกีฬาภายในของโรงพยาบาลและจัดร่วมกับหน่วยงานอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการออกกำลังกาย รวมทั้งจัดทำคู่มือการออกกำลังกายที่สามารถทำได้ในสถานที่ทำงานหรือที่พักอาศัยและเหมาะสมกับยุค new normal และมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่าง ๆ และควรมีการติดตามภาวะสุขภาพของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

ด้านบุคลากร สร้างความตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมออกกำลังกายที่เหมาะสม มีการปรับเปลี่ยนแนวคิดใหม่ที่เน้นการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน ในระหว่างการทำงาน หรือกิจกรรมอื่นที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การขึ้นลงบันไดแทนการใช้ลิฟต์ การเดินหรือขี่จักรยานแทนการใช้รถ ควรมีการจัดตั้งกลุ่ม/ชมรมในการออกกำลังกายต่าง ๆ ตามความชอบของแต่ละคน มีแกนนำในหน่วยงาน รวมถึงมีการตั้งเป้าหมายของกลุ่มในการออกกำลังกายอย่างชัดเจน

การวิจัยเรื่อง : ปัจจัยที่มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ศรัณย์ภัทส์ สมบูรณ์
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ผู้ป่วยวิกฤติ คือ ผู้ที่มีภาวะเจ็บป่วยหรือมีความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะเจ็บป่วยที่คุกคามต่อชีวิต ทั้งที่มีการคาดการณ์ล่วงหน้าและที่เกิดขึ้นทันทีทันใด มักมีความซับซ้อน อาการไม่คงที่ เกิดภาวะบาดเจ็บหรือล้มเหลวของระบบใดระบบหนึ่งหรือหลายระบบร่วมกันและมีโอกาสทรุดลงได้ง่าย ผู้ป่วยวิกฤติต้องได้รับการรักษาด้วยยาและอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง (อิสริย์ ศรีศุภโอฟาร์, ๒๕๕๙) เป็นผู้ป่วยที่มีความเจ็บป่วยรุนแรง เสียบบลัน ต้องเร่งด่วนในการตรวจวินิจฉัย รักษา และให้การดูแลที่ได้มาตรฐานอย่างรวดเร็ว เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้ป่วยปลอดภัยจากภาวะวิกฤติ ป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดความพิการและเสียชีวิต (เสาวนีย์ เนาวพาณิช และคณะ, ๒๕๕๘)

พยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยวิกฤติเป็นทีมบุคลากรสุขภาพที่สำคัญ ทำหน้าที่ให้การพยาบาลดูแลช่วยเหลือผู้ป่วยยามเจ็บป่วย รวมถึงการฟื้นฟูสภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสุขภาพ (สภาการพยาบาล, ๒๕๕๓) หน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยวิกฤตินอกจากการปฏิบัติงานตามสมรรถนะพยาบาลวิชาชีพตามขอบเขตมาตรฐานวิชาชีพ อันได้แก่ ด้านจริยธรรม จรรยาบรรณ และกฎหมาย ด้านการปฏิบัติการพยาบาลและผดุงครรภ์ ด้านคุณลักษณะเชิงวิชาชีพ ด้านภาวะผู้นำการจัดการและการพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการและการวิจัย ด้านการสื่อสารและสัมพันธภาพ ด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านสังคม (สภาการพยาบาล, ๒๕๕๓) แล้วยังต้องมีสมรรถนะทางคลินิกนั้นคือ ด้านการพยาบาลผู้ป่วยที่มีปัญหาซับซ้อน ด้านการจัดการข้อมูลให้เหมาะสม ด้านทักษะพิเศษในการพยาบาลเฉพาะทาง และด้านพัฒนาคุณภาพการพยาบาลโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (วิจิตรา กุสมภ์ และคณะ, ๒๕๕๕) เนื่องจากผู้ป่วยวิกฤติมักมีอาการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลที่ทันที่ การดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะวิกฤติให้ปลอดภัยนั้น ต้องอาศัยพยาบาลที่มีสมรรถนะในการดูแลผู้ป่วยอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ซับซ้อน เข้าใจภาวะจิตสังคมของผู้ป่วย ความขัดแย้งทางจริยธรรม รวมถึงต้องให้การดูแลครอบครัวและญาติของผู้ป่วยที่มีความกังวลร้อนใจ และมีคำถามที่ไม่เข้าใจมากมาย พยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยวิกฤติจึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อให้การดูแลสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงต้องมีความเข้าใจในหัวใจของความเป็นมนุษย์ของบุคคลอีกด้วย (ศรีมาสุก พึ่งศรีเพ็ง, ๒๕๖๐) และนับแต่ประเทศไทยเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางทางด้านสุขภาพ (medical hub) ทำให้จำนวนผู้ที่มารับ

บริการมีความหลากหลายและเพิ่มจำนวนขึ้น ประกอบกับปัจจุบันการพัฒนาด้านสื่อทำให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงข้อมูลสุขภาพได้สะดวกรวดเร็วมีความรู้เรื่องโรคและการรักษามากขึ้น ส่งผลต่อความคาดหวังจากการรับบริการที่สูง ในขณะที่จำนวนบุคลากรทางด้านสุขภาพและพยาบาลวิชาชีพมีจำนวนจำกัด ทำให้พยาบาลวิชาชีพต้องรับภาระงานที่หนักมาก หากมีปัจจัยที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพให้ดำเนินไปตามเป้าหมาย อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความเครียด และความไม่พึงพอใจได้ และถ้าไม่สามารถแก้ไขหรือทำให้บรรเทาลง ทำยที่สุดพยาบาลวิชาชีพก็จะเกิดความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานขึ้น (ดุษฎี อุดมอิทธิพงศ์, ๒๕๕๓) จากการศึกษาของ Awajeh, Issa, Rasheed, & Amirah (2018) เกี่ยวกับความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติพบว่า พยาบาลที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติมีความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานอยู่ในระดับรุนแรงมากถึงร้อยละ ๖๕

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ มาเป็นระยะเวลากว่า ๒๐ ปี นอกจากภาระหน้าที่ดูแลผู้ป่วยที่อยู่ในระยะวิกฤติปฏิบัติงานหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนกันตลอด ๒๔ ชั่วโมง มีการทำงานและประสานงานร่วมกับสหสาขาวิชาชีพต่าง ๆ แล้ว ยังต้องออกไปปฏิบัติหน้าที่นอกหน่วยงาน รวมถึงนอกโรงพยาบาลตามภารกิจมอบหมายของโรงพยาบาล เกิดเป็นภาระงานที่เพิ่มขึ้นทำให้วันหยุดและเวลาพักผ่อนกับครอบครัวลดลง ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าปัญหาต่าง ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานนี้มีความเสี่ยงที่จะเกิดความเหนื่อยหน่ายจากการทำงาน ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคล หน่วยงาน และผู้รับบริการที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจเป็นเหตุให้เกิดการโยกย้ายและการลาออกในหน่วยงาน ทำให้สูญเสียเวลาและงบประมาณในการผลิตบุคลากรทางการพยาบาลที่มีทักษะและความชำนาญในการใช้เครื่องมือพิเศษในหอผู้ป่วยวิกฤติ ตลอดจนคุณภาพการบริการที่ลดลง ทำให้ผู้รับบริการเกิดความไม่พึงพอใจและส่งผลเสียต่อองค์กรได้ ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จึงสนใจที่จะศึกษาความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพและปัจจัยที่มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขความเหนื่อยหน่ายจากการทำงาน ช่วยให้พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจปฏิบัติงานในหน่วยงานอย่างมีความสุข รักในงานที่ทำ คงอยู่ในงานได้ยาวนาน ให้การบริการพยาบาลที่มีคุณภาพและร่วมกันพัฒนาให้โรงพยาบาลตำรวจเติบโตเป็นสถาบันการแพทย์ตำรวจที่มีความเป็นเลิศในระดับสากลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ

๒. เพื่อศึกษาระดับความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ โดยจำแนกตามด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ด้านการลดความเป็นบุคคล และด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคล

๓. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจในช่วงระยะหนึ่ง (Cross Sectional Survey Research) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบเฉพาะเจาะจง คือ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ ทั้งหมด ๑๒๘ คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลที่สมบูรณ์จากกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจยินยอมทำแบบสอบถาม จำนวน ๑๒๓ คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

๑. พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ มีความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์อยู่ในระดับปานกลาง ด้านการลดความเป็นบุคคลอยู่ในระดับต่ำ และด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคลอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาความเหนื่อยหน่ายของพยาบาลห้องผ่าตัดในโรงพยาบาลของรัฐในกรุงเทพมหานครของ วีระยุทธ บุญเกียรติเจริญ และคณะ (๒๕๖๐) และการศึกษาความเหนื่อยหน่ายของบุคลากรพยาบาลในหอผู้ป่วยวิกฤติของ นฤมล กิจจานนท์ และคณะ (๒๕๕๒) ทั้งนี้ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ มีระดับความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ระดับปานกลาง ด้านการลดความเป็นบุคคลระดับต่ำนั้น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุมากกว่า ๒๕ ปี และมีประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยวิกฤติมากกว่า ๕ ปี เมื่อบุคคลอายุเพิ่มขึ้นมีความรู้ความสามารถมากขึ้น จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการวิเคราะห์และจัดการความเครียดรวมถึงความวิตกกังวลที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี ทำให้ระดับความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานลดลง (Linsey M. & Maury A. Nussbaum, 2011) ในขณะเดียวกันจากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๘๐.๕ มีภาระครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบ เนื่องจากภาวะปกติลักษณะงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ นั้น มีการผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนปฏิบัติงานตลอด ๒๔ ชั่วโมง ประกอบกับช่วงที่ทำการศึกษาริวิจัยทั่วโลกมีการแพร่ระบาดของเชื้อ Covid-19 ไม่เว้นแม้กระทั่งประเทศไทย และโรงพยาบาลตำรวจทำให้พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติต้องหมุนเวียนไปปฏิบัติงานที่โรงพยาบาลสนาม และหอผู้ป่วยอื่นที่รับผู้ป่วย Covid-19 จากสถานการณ์การระบาดทำให้มีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มจากภาวะปกติมาก ในขณะที่จำนวนพยาบาลวิชาชีพมีไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้ป่วยที่เพิ่มขึ้น ทำให้พยาบาลวิชาชีพมีภาระงานที่หนักขึ้นเป็นทวีคูณ วันหยุดและเวลาพักผ่อนที่ให้กับตัวเองและครอบครัวลดน้อยลง จึงส่งผลให้เกิดความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคลสูงตามมา

๒. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในหอผู้ป่วยวิกฤติ โรงพยาบาลตำรวจ ได้แก่ ภาระครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .003$ อายุและประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยวิกฤติที่มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายจากการทำงานด้านการลดความสำเร็จส่วนบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .000$ และ $.001$ ตามลำดับ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อความเหนื่อยหน่ายด้านความอ่อนล้าทางอารมณ์ ได้แก่ ลักษณะงานที่รับผิดชอบ สัมพันธภาพระหว่างบุคลากรในหน่วยงานและนอกหน่วยงาน และการรับรู้ต่อระบบบริหารอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p = .034$, $.002$ และ $.001$ ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารควรมอบหมายงานและจัดอัตรากำลังให้เหมาะสมกับภาระงาน จัดสรรค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับภาระงาน เพื่อสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้ผู้ปฏิบัติงานมีกำลังกาย กำลังใจทำงาน แม้ในภาวะยากลำบาก เพื่อป้องกันความเหนื่อยหน่ายจากการทำงาน ลดปัญหาการขาดบุคลากร การโยกย้าย และการลาออกจากงาน

* * *

การวิจัยเรื่อง : การศึกษาเปรียบเทียบการประเมินทางเดินหายใจด้วยวิธีการ กัดริมฝีปากบนกับการใช้อัตราส่วนส่วนสูงต่อระยะห่างระหว่าง กระดูกไทรอยด์ถึงคาง เพื่อทำนายความยากในการเห็นกล่องเสียง

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง วาสนี พรเบญจภักดิ์กุล
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานวิสัญญีวิทยา
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประเมินทางเดินหายใจก่อนการให้การระงับความรู้สึกเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อลดความเสี่ยงในการดูแลทางเดินหายใจและการใส่ท่อช่วยหายใจในการให้การระงับความรู้สึก แต่เนื่องจากมีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้การตรวจประเมินทางเดินหายใจด้วยวิธีมาตรฐานเดิมจะต้องโกนศีรษะผู้ป่วยน้อยกว่า ๑ เมตร และต้องเปิดปากตรวจภายในช่องปากทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาวิธีการประเมินทางเดินหายใจวิธีอื่น ได้แก่ การกัดริมฝีปากบน (Khan ZH., 2003) กับอัตราส่วนความสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง (Schmitt HJ. 2002) ในการทำนายความยากในการเห็นกล่องเสียง เพื่อศึกษาว่าการกัดริมฝีปากบนหรืออัตราส่วนความสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคางมีประสิทธิภาพในการทำนายความยากในการเห็นกล่องเสียงได้แม่นยำถูกต้องเพื่อนำมาใช้ในการประเมินทางเดินหายใจและช่วยในการวางแผนการระงับความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมกับผู้ป่วย และลดความเสี่ยงการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของผู้ป่วยและผู้ประเมิน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการประเมินทางเดินหายใจก่อนการระงับความรู้สึกด้วยวิธีการกัดริมฝีปากบน (Upper lip bite test : ULBT) กับการใช้อัตราส่วนความสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง (Ratio of height to thyromental distance : RHTMD) เพื่อทำนายความยากในการเห็นกล่องเสียง

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาดังนี้เป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ชนิดไปข้างหน้าแบบ Cohort Studies มีกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว ไม่มีกลุ่มควบคุม ผู้ป่วยที่มีคุณสมบัติตาม Inclusion criteria และเข้ารับการผ่าตัดแบบไม่ฉุกเฉิน ซึ่งต้องได้รับการระงับความรู้สึกทั่วไปรวมกับการใส่ท่อช่วยหายใจ จำนวน ๒๑๐ ราย ที่วิสัญญีจะตรวจประเมินทางเดินหายใจผู้ป่วยก่อนผ่าตัด ๑ วัน ด้วยวิธีการกัดริมฝีปากบนกับอัตราส่วนส่วนสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง และจัดบันทึกในแบบบันทึก เมื่อผู้ป่วยได้รับการระงับความรู้สึกและทำการใส่ท่อ

ช่วยหายใจโดยวิสัญญีแพทย์หรือวิสัญญีพยาบาลที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า ๑ ปี (ที่ไม่ได้เป็นผู้ประเมินทางเดินหายใจของผู้ป่วย) และให้คะแนนมุมมองการเห็นกล่องเสียงที่ดีที่สุดในครั้งนี้ และจับบันทึกผลการประเมินมุมมองการเห็นกล่องเสียงในแบบบันทึกที่เป็นรูปภาพ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าความไว (Sen.) ค่าความจำเพาะ (Spec.) ค่าทำนายของผลบวก (PPV) ค่าทำนายของผลลบ (NPV) ความแม่นยำ (Acc.) สถิติแคปปา (Kappa statistic) และสถิติ Chi-square test

ผลการวิจัย

ผู้ป่วย ๒๑๐ คน เพศหญิง ๑๓๓ คน (ร้อยละ ๖๓.๓) เพศชาย ๗๗ คน (ร้อยละ ๓๖.๗) มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 49 ± 15.65 ปี ดัชนีมวลกายเท่ากับ 23.9 ± 4.29 กิโลกรัม พบว่ามีภาวะเห็นกล่องเสียงยากจำนวน ๔๖ คน (ร้อยละ ๒๑.๙) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำนายความยากในการเห็นกล่องเสียงของการประเมินทั้งสองวิธี ดังตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ แสดงค่าความไว (Sen.) ค่าความจำเพาะ (Spec.) ค่าทำนายของผลบวก (PPV) ค่าทำนายของผลลบ (NPV) ความแม่นยำ (Acc.) สถิติแคปปา (Kappa statistic) และสถิติ Chi-square test ของการกัตรีมฝีปากบน (ULBT) กับอัตราส่วนส่วนสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง (RHTMD)

ประสิทธิภาพในการทำนาย (ร้อยละ)	ชนิดของการประเมินทางเดินหายใจ	
	การกัตรีมฝีปากบน (ULBT)	อัตราส่วนส่วนสูงต่อระยะห่าง ระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง (RHTMD)
ค่าความไว (Sen.)	95.7	84.8
ค่าความจำเพาะ (Spec.)	30.8	26.9
ค่าทำนายของผลบวก (PPV)	90.7	89.1
ค่าทำนายของผลลบ (NPV)	50.0	20.0
ความแม่นยำ (Acc.)	87.6	87.6
สถิติ Kappa statistic	0.316 95% CI : 0.110-0.505	0.102 95% CI : -0.0056 -0.266
สถิติ Chi-square test (p-value) (p-value<0.05)	0.000*	0.017*

จากผลการศึกษาพบว่า เกิดอุบัติการณ์ภาวะการเห็นกล่องเสียงยากร้อยละ ๒๑.๙ (๔๖ จาก ๒๑๐ คน) และการกัตรีมฝีปากบนมีค่าความไว ค่าความจำเพาะ ค่าทำนายของผลบวก ค่าทำนายของผลลบ ความแม่นยำ สถิติแคปปา และสถิติ Chi-square test สูงกว่าอัตราส่วนส่วนสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง แสดงว่าการกัตรีมฝีปากบนสามารถทำนายความยากในการเห็นกล่องเสียงยากได้ถูกต้อง แม่นยำ และสอดคล้องกับมุมมองการเห็นกล่องเสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ (p = 0.000)

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้พบว่าการกักริมฝีปากบนสามารถทำนายภาวะการเห็นกล่องเสียงยากได้ถูกต้อง
แม่นยำกว่าอัตราส่วนส่วนสูงต่อระยะห่างระหว่างกระดูกไทรอยด์ถึงคาง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำผลงานวิจัยมาพัฒนาเกณฑ์วิธีตรวจประเมินทางเดินหายใจให้เหมาะสมกับสถานการณ์
ระบาดของโรคติดต่อทางเดินหายใจได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. เพิ่ม Inclusion criteria ในการศึกษาวิธีการตรวจประเมินทางเดินหายใจ เพื่อทำนายภาวะการเห็น
กล่องเสียงยาก เช่น หญิงตั้งครรภ์ คนอ้วน เป็นต้น

๒. การศึกษาวิธีการตรวจประเมินทางเดินหายใจหลายวิธีร่วมกัน ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและ
ความแม่นยำในการทำนายภาวะการเห็นกล่องเสียงยากและภาวะการใส่ท่อช่วยหายใจยากได้หรือไม่

* * *

การวิจัยเรื่อง : การรับรู้เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชน ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

The perceptions of law enforcement and police officers' human rights.

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง กนกดาราร รัตวาศศิริ
อาจารย์ (สบ ๓) ภาควิชาทั่วไป กลุ่มงานอาจารย์
ศูนย์ฝึกอบรม ตำรวจภูธรภาค ๒

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากการตรวจสอบเกี่ยวกับปัญหาละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีการร้องเรียนไปยังคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ (กสม.) พบว่า มีคดีที่มีการร้องเรียนกล่าวหาเจ้าหน้าที่รัฐตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๒ ทั้งสิ้น ๓,๑๐๗ ราย เจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐส่วนหนึ่งที่ถูกร้องเรียน การร้องเรียนส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเกี่ยวกับการตรวจค้น การจับกุม การคุมขัง การปล่อยตัวชั่วคราว เป็นต้น (สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, ๒๕๖๒) การที่เจ้าหน้าที่ตำรวจบางส่วนทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนก็เพราะงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องสัมผัสใกล้ชิดกับประชาชนมากกว่าอาชีพอื่น อีกทั้งลักษณะงานตามกฎหมายยังต้องเกี่ยวข้องกับสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมากกว่าหน่วยงานอื่นอีกด้วย งานของตำรวจจึงมีความเสี่ยงต่อการกระทบสิทธิและเสรีภาพ เช่น การจับกุม ตรวจค้น คุมขัง เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการกระทำที่อาจก่อให้เกิดการทำความผิดกระทบต่อความสงบเรียบร้อยทางสังคม กล่าวคือ กระบวนการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจล้วนกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนทั้งสิ้น เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงต้องปฏิบัติตามกรอบหรือกฎเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่ใช้อำนาจเกินขอบเขต (วันชัย ศรีนวลนัต, ๒๕๕๒)

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาต่อขยายผลมาจากงานวิจัยของศูนย์ฝึกอบรม ตำรวจภูธรภาค ๔ ซึ่งลักษณะประชากร ภูมิประเทศ และสภาพเศรษฐกิจมีความแตกต่างจากพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค ๒ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำมาพัฒนาศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะการรับรู้และปัญหาการบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชนของข้าราชการตำรวจ อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจให้มีแนวทางการบังคับใช้กฎหมายที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาลักษณะการรับรู้ของประชาชนและเจ้าหน้าที่ตำรวจ และศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชนของข้าราชการตำรวจ เพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนของข้าราชการตำรวจ และนำผลการศึกษามาวางแผนในการปรับปรุงการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจหลักสูตรต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานในการปฏิบัติงานภายใต้มาตรฐานสากลตามหลักสิทธิมนุษยชน

วิธีการดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเอกสาร การวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการวิจัยเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๓๘๔ คน และประชาชนทั่วไปที่อาศัยในพื้นที่รับผิดชอบของตำรวจภูธรภาค ๒ จำนวน ๓๙๙ คน โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากโปรแกรมสำเร็จรูปของยามานะ (Yamane) และการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่บังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวน ๑๕ คน กำหนดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง อาทิเช่น ทนายความ อัยการ ผู้นำชุมชน และประชาชน ด้วยวิธีสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า ๕ ระดับ ของลิเกิร์ต (Likert, 1961) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งเนื้อหาในประเด็นประกอบด้วย การบังคับใช้กฎหมายกับประชาชน ๔ ด้าน ด้านการจับกุม ด้านการค้น ด้านการควบคุม และด้านการใช้กำลัง ที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกันหลักสิทธิมนุษยชน หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จิตวิทยา พฤติกรรมศาสตร์ และด้านตำรวจ จำนวน ๓ คน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำหน้าหนักในแต่ละข้อคำถามมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective congruence) แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป แล้วนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับข้าราชการตำรวจและประชาชนทั่วไปที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๓๐ คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ออกไปวิเคราะห์หาความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) ด้วยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient : α) ของครอนบาช (Cronbach, 1980) โดยใช้เกณฑ์มากกว่า ๐.๘๐ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของประชาชนเท่ากับ ๐.๙๖ ของข้าราชการตำรวจเท่ากับ ๐.๘๗ ส่วนเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) และได้กำหนดผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัยภาคสนาม (Field Research) เน้นไปที่ตัวแทนผู้ให้ข้อมูลหลักที่มีบทบาทสำคัญ ทั้งนี้ เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเฉพาะเจาะจง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถให้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยได้อย่างครบถ้วน

ผลการวิจัย

๑. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การรับรู้การบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชนของข้าราชการตำรวจในมุมมองของประชาชนพบว่า ข้อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนเมื่อข้าพเจ้ามีความต้องการ และข้อพบข้าราชการตำรวจควบคุมดูแลบุคคลที่อยู่ในการควบคุมของตนเอง โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีเมตตาธรรม มีความเสมอภาค เป็นมาตรฐานสากลตรวจสอบได้ มีคะแนนสูงกว่าข้ออื่น ๆ ซึ่งหมายความว่าประชาชนรับรู้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจมีการปฏิบัติในสองเรื่องดังกล่าวมาก และเมื่อรวมคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ สามารถแปลผลได้ว่าประชาชนมีการรับรู้ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติงานสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนอยู่ในระดับมาก

๒. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ การรับรู้ของข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชนของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๒ พบว่า ข้อความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชน และข้อการมีอำนาจที่จะดำเนินการบังคับใช้กฎหมายได้เต็มที่ แต่เลือกวิธีที่กระทบต่อสิทธิของประชาชนน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งรายชื่อสองข้อนี้จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่อยู่ในกรอบมาตรฐานสิทธิมนุษยชน แต่รายชื่อความพร้อมที่จะปฏิบัติตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายของผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งข้อนี้จะส่งผลให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจสุ่มเสี่ยงที่จะกระทำการนอกเหนือที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ และถือว่าได้กระทำการละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อประชาชน แต่เมื่อรวมคะแนนทั้งฉบับสามารถแปลผลได้ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการรับรู้ว่าตนเองปฏิบัติงานสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับการรับรู้ของประชาชนที่รับรู้การปฏิบัติงานของตำรวจว่ามีการเคารพสิทธิมนุษยชนอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

๓. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ การรับรู้การบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชนของกลุ่มตัวอย่างพบว่า

๓.๑ เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดการทบทวนด้านความรู้สิทธิมนุษยชนที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน จึงทำให้เกิดการหลงลืมระเบียบการปฏิบัติต่าง ๆ ทำให้เกิดความไม่มั่นใจในการปฏิบัติหน้าที่ หลักการสิทธิมนุษยชนต้องให้ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญ และต้องการให้มีการอบรมให้ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชนแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่สถานีตำรวจแต่ละแห่ง โดยวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ๆ ที่แตกต่างกันให้เห็นเป็นรูปธรรม และกำหนดแนวทางที่สามารถปฏิบัติได้ให้เจ้าหน้าที่ได้เข้าใจ บางพื้นที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้ผู้ปฏิบัติมีความลำบากใจและเดือดร้อน สังคมไทยเป็นระบบอุปถัมภ์ การพัฒนาเรื่องการปฏิบัติหน้าที่แบบไม่เลือกปฏิบัติยังคงทำไม่ได้เต็มที่ เพราะคนไทยขาดความเข้าใจและไม่มีวินัย มีความเห็นแก่ตัวและพวกพ้องสูง ส่วนในความรู้สิทธิของประชาชนก็ไม่เข้าใจการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพราะขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดีและทั่วถึงอย่างเพียงพอ

๓.๒ ด้านของประชาชนในฐานะผู้รับบริการมองว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจขาดความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติหน้าที่ หากผลประโยชน์จากประชาชน เจ้าหน้าที่ตำรวจขาดทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ไม่ใช้ภาษาที่สุภาพ นุ่มนวล ชอบใช้เสียงดังเหมือนเป็นการข่มขู่ให้หวาดกลัว ปฏิบัติงานล่าช้าและมีการเลือกปฏิบัติ มุ่งบริการแต่กับผู้มีอำนาจในสังคม และใช้มาตรฐานการปฏิบัติแตกต่างจากประชาชนทั่วไป ขาดการอธิบายข้อกล่าวหา รายละเอียดในการดำเนินคดีต่าง ๆ ให้ประชาชนได้รับทราบ มีการปฏิเสธการช่วยเหลือประชาชนที่เดือดร้อน ต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ข้อมูลกับประชาชนด้วยความสุภาพ อย่าทำเหมือนประชาชนไม่มีคุณค่า ควรมี Service mind กับประชาชนทุกคน อยากให้เจ้าหน้าที่ตำรวจใช้อำนาจการบังคับใช้กฎหมายพร้อมกับการใช้ดุลพินิจทางด้านมนุษยธรรมร่วมในการตัดสินใจ

ข้อเสนอแนะ

แนวทางการบังคับใช้กฎหมายกับหลักสิทธิมนุษยชนของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๒ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ จึงขอสรุปรวมข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขปัญหาในภาพรวม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- มีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยกำหนดเนื้อหาการอบรมที่มีความทันสมัยเหมาะสมกับบริบทพื้นที่การปฏิบัติงานให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมนำมาปฏิบัติได้จริง เพื่อป้องกันการใช้อำนาจเกินขอบเขตที่ส่งผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนของบุคคลที่ได้รับการคุ้มครอง

- เพิ่มจำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจให้เพียงพอและสอดคล้องกับจำนวนประชากรในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ต่อภารกิจรักษาความสงบเรียบร้อย
- เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนอย่างเคร่งครัด และกำหนดมาตรการลงโทษกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้อำนาจหน้าที่ไม่ถูกต้อง เพื่อเป็นการป้องกันการใช้อำนาจ เกินขอบเขต โดยต้องตั้งอยู่ในมาตรฐานการตรวจสอบที่เป็นธรรม
- ให้การยกย่องและเชิดชูเกียรติเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีเป็นที่ยกย่องและศรัทธา ของประชาชน เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจในการปฏิบัติหน้าที่
- ส่งเสริมยกย่องเชิดชูเกียรติและให้รางวัลตอบแทนคุณความดีแก่ประชาชนในพื้นที่โดยมี ความหลากหลายในระดับชนชั้น เพื่อแสดงออกถึงการไม่เลือกปฏิบัติกับกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและเครือข่ายภาครัฐ และภาคเอกชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ เพื่อกระชับความสัมพันธ์ สร้างการมีส่วนร่วม ลดช่องว่าง ระหว่างกัน เกิดความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากขึ้นระหว่างตำรวจกับประชาชน
- ผู้บริหารระดับสูงควรจัดท้าวัสตุอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการปฏิบัติหน้าที่ให้เพียงพอและมีคุณภาพ เหมาะสมกับระดับการใช้งบประมาณที่เป็นมาตรฐานสากล
- ฝึกอบรมยุทธวิธีตำรวจให้กับข้าราชการตำรวจอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้าราชการตำรวจสามารถ ปฏิบัติได้ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมายและเกิดความปลอดภัยกับผู้ปฏิบัติ
- หน่วยงานระดับภาคควรผลิตป้ายประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม ขั้นตอนการดำเนินคดี ระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในคดีต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบ ลงแจกจ่ายให้ทั่วถึงในระดับสถานีตำรวจให้เป็นแนวทางมาตรฐานเดียวกัน
- ควรมีช่องทางในการแสดงความคิดเห็นสำหรับประชาชนให้ออกมาในรูปของการถามตอบประเด็น ปัญหา เพื่อเพิ่มช่องทางการชี้แจงข่าวสาร ข้อมูลความรู้ ให้กับประชาชนให้เกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง ลดการร้องเรียนเจ้าหน้าที่
- ประเด็นคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจระดับล่างปฏิบัติ ทำให้เกิดความสับสนเสี่ยงละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งทำให้ภาพลักษณ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนรวมเสียหาย ควรมีการสืบค้นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นว่ามีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นจริงหรือไม่ อะไรคือต้นเหตุของปัญหาเหล่านี้ และผู้บังคับบัญชาระดับสูงหาแนวทางการแก้ปัญหาต่อไป

* * *

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ข้าราชการตำรวจกระทำอัตวินิบาตกรรม

เฝ้าระวัง!

สัญญาณเตือนผู้มีความเสี่ยง ทำร้ายตนเอง

- พูดยถึงความตายหรือการฆ่าตัวตาย หรือบ่นว่าอยากตาย ไม่อยากเป็นภาระใคร รู้สึกว่าตนเองไม่มีค่า ไม่รู้จะอยู่เพื่อใคร
- พุดหรือเขียนส่งเสีย ทำพิณัยกรรม แจกของใช้ส่วนตัวให้ผู้อื่น
- นิสัยเปลี่ยนแปลงเป็นเศร้าซึม แยกตัวเอง หลุดอาลัยตายอยาก ร้องไห้บ่อยๆ โดยไม่ทราบสาเหตุ มีความรู้สึกผิดและดุดุดตนเอง
- มีภาวะโรคจิต เช่น มีอาการหูแว่วว่ามีคนสั่งให้ไปตาย หลงผิดคิดว่าจะถูกคนทำร้ายหรือมีความคิดแปลกๆ เช่น ถ้าตายแล้วจะช่วยให้โลกไม่แตก
- ติดสุรา หรือยาเสพติดจนเลิกไม่ได้ ครอบครัวยและชุมชนไม่ยอมรับ
- มีการสูญเสียบุคคล หรือของรักที่มีความสำคัญต่อชีวิต ในระยะเวลา ไม่เกิน 6 เดือน
- ถูกเร่งรัดหนี้สินจนหาทางออกไม่ได้
- เกิดการโต้เถียง ทะเลาะวิวาทรุนแรงบ่อยๆ ระหว่างคนในครอบครัว เพื่อนฝูงหรือเพื่อนร่วมงาน

หากพบลักษณะดังกล่าวควรเฝ้าระวัง พุดคุยสอบถามปัญหา ให้กำลังใจและหาวิธีแก้ไข รวมทั้งติดต่อสมาชิกในครอบครัวเพื่อเข้ารับคำปรึกษาที่สถานพยาบาลใกล้บ้าน โดยด่วน และเก็บอุปกรณ์ หรือป้องกันวิธีที่จะใช้ฆ่าตัวตายได้แก่ อาวุธปืน ยา วัตถุมีคม เข็ม สารพิษ การกระโดดจากที่สูง เป็นต้น

****สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือขอรับคำปรึกษาได้ที่
สายด่วน Depress we care 081-932-0000
หรือ กรมสุขภาพจิต 1323**

Police Police Police Police Police

สายด่วน 081-9320000

ศูนย์ประชาสัมพันธ์ โรงพยาบาลตำรวจ โทร.02-207- 6000 ต่อ 6802 ติดตามข่าวสารได้ที่

Police Police Police

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา ข้าราชการตำรวจกระทำอัตวินิบาตกรรม

Police Police Police Po

คำแนะนำสำหรับผู้มีความเสี่ยง

- เลือกทำกิจกรรมที่เคยทำให้รู้สึกเพลิดเพลิน เช่น ฟังเพลง ดูหนังหรือทำงานอดิเรกที่ชอบ
- พูดคุยกับคนที่ไว้ใจ
- ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
- พยายามคลายความเครียดด้วยวิธีการที่เหมาะสม
- วางเป้าหมายการทำงานให้เป็นขั้นตอนง่ายๆ และสามารถเป็นจริงได้
- รับประทานอาหารที่มีประโยชน์
- หลีกเลี่ยงการดื่มสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- ทำกิจกรรมกับเพื่อน ญาติ สมาชิกในครอบครัว
- พักผ่อนให้เพียงพอ อย่านอน

คำแนะนำสำหรับผู้ใกล้ขีด

ใส่ใจ ให้ความสนใจ

เปิดโอกาสให้ระบายความ
คับข้องใจ ไม่ตัดสินถูกผิด

สนับสนุนในการติดตาม
การรักษาอย่างต่อเนื่อง

เฟื่องฟูการออกกำลังกาย
ไม่ควรปล่อยให้อยู่คนเดียว

ช่วยดูแลเรื่อง
การรับประทานยา

ส่งเสริมให้เห็นคุณค่าของตัวเอง

Police Police Police Police Police

****สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือขอรับคำปรึกษาได้ที่
สายด่วน Depress we care 081-932-0000
หรือ กรมสุขภาพจิต 1323**

สายด่วน 081-9320000

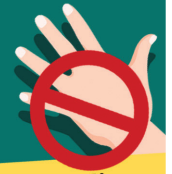
ศูนย์ประสานสัมพันธ์ โรงพยาบาลตำรวจ โทร.02-207- 6000 ต่อ 6802 ติดตามข่าวสารได้ที่ โรงพยาบาลตำรวจ Police General Hospital PR sw.ตำรวจ PR FOR PGH.

Police Police

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ข้าราชการตำรวจกระทำอัตวินิบาตกรรม

ฆ่าตัวตาย

Police Police

Police Police Police Pol

มาตรการป้องกัน

สำรวจข้อมูลผู้ใต้บังคับบัญชาเพื่อให้ทราบว่าผู้ใต้บังคับบัญชารายใดมีความเสี่ยงโดยมีพฤติกรรมที่ส่งผลให้เกิดความเครียดอย่างรุนแรงดังนี้

- มีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน เช่น ความกดดันจากการปฏิบัติหน้าที่ ความขัดแย้งระหว่างเพื่อนร่วมงาน ความขัดแย้งระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา จริงจังกับชีวิตและการทำงานมากเกินไป ถูกดำเนินการทางวินัย - อาญาถูกกล่าวหาให้เสื่อมเสียชื่อเสียง
- มีปัญหาส่วนตัวและครอบครัว เช่น ความสัมพันธ์ ความขัดแย้งภายในครอบครัว ครอบครัวแตกแยก รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย
- มีปัญหาทางบุคลิกลักษณะหรือสุขภาพจิตเช่น ซึมเศร้า สิ้นหวัง โดดเดี่ยว ความรู้สึกโกรธที่ไม่สามารถแสดงออกได้โดยตรง มีความผิดปกติทางอารมณ์
- มีปัญหาสุขภาพ ได้แก่ เป็นโรคร้ายแรง เรื้อรัง รักษาไม่หาย เป็นโรคที่ทำให้เกิดความพิการอาการเจ็บป่วยรุนแรงทรมาณ ไม่สามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ ติดสุราเรื้อรังหรือติดสารเสพติด
- มีประวัติเคยพยายามฆ่าตัวตาย

การดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น เอาใจใส่ดูแลการปฏิบัติงานและชีวิตความเป็นอยู่ของผู้ใต้บังคับบัญชา และครอบครัวสร้างขวัญกำลังใจ เสริมสร้างทัศนคติพัฒนาจิตใจของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

- การดูแลความเป็นอยู่และพฤติกรรมของผู้ใต้บังคับบัญชา หากพบว่าผู้ใต้บังคับบัญชารายใดมีปัญหาต้องรีบดำเนินการแก้ไขโดยด่วน ให้ประสานสถานพยาบาลที่ใกล้ที่สุด หรือให้คำปรึกษาโดยด่วน
- การดูแลสุขภาพจิตข้าราชการตำรวจ ให้ผนวกการดูแลสุขภาพจิต การคัดกรองสุขภาพจิตไว้ในการตรวจสุขภาพประจำปี
- การสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพจิต ให้ข้าราชการตำรวจจัดกิจกรรมนันทนาการพบปะพูดคุย สร้างปฏิสัมพันธ์อันดี

ให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะการจัดการชีวิตพัฒนาจิตใจการจัดการทางอารมณ์และให้ความรู้การป้องกันการฆ่าตัวตาย ได้แก่

- การจัดหลักสูตรการฝึกอบรมโดยตรง ที่โรงพยาบาลตำรวจ
- ทำเอกสารให้ความรู้แจกจ่ายข้าราชการตำรวจทั้งนี้การดำเนินการให้ประสานโรงพยาบาลตำรวจหรือสถานพยาบาลในพื้นที่

Police Police Police Police Police

**สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือขอรับคำปรึกษาได้ที่
สายด่วน Depress we care 081-932-0000
หรือ กรมสุขภาพจิต 1323
สายด่วน 081-9320000

ศูนย์ประสานสัมพันธ์ โรงพยาบาลตำรวจ โทร.02-207- 6000 ต่อ 6802 ติดตามข่าวสารได้ที่

โรงพยาบาลตำรวจ
Police General Hospital

โรงพยาบาลตำรวจ
Police General Hospital
PR sw.ตำรวจ
PR FOR PGH.

Police Police

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ข้าราชการตำรวจกระทำอัตวินิบาตกรรม

ฆ่าตัวตาย

Police Police

มาตรการป้องกัน

Police Police Police Po

สร้างเครือข่ายและกำหนดช่องทางหน่วยงานให้คำปรึกษาโดยแนะนำให้ข้าราชการตำรวจประสานงานกับโรงพยาบาลในพื้นที่หน่วยงานของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขเพื่อให้คำปรึกษาด้านสุขภาพจิตโดยประชาสัมพันธ์ให้ข้าราชการตำรวจ ทราบถึงช่องทางดังกล่าว

เฝ้าระวังการประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลข่าวสารไม่เผยแพร่วิธีฆ่าตัวตายหรือข่าวสารที่อาจนำไปสู่พฤติกรรมเลียนแบบมุ่งเน้นให้ข้อมูลการป้องกันและแก้ไขปัญหามาตรการที่ตามมาจากการฆ่าตัวตาย

มาตรการเฝ้าระวัง

ผู้บังคับบัญชาชั้นต้น สังเกตสัญญาณเตือนก่อนฆ่าตัวตาย รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้ครอบครัวและบุคคลใกล้ชิดสังเกตพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- พุดถึงความตายหรือการฆ่าตัวตายเป็นเรื่องธรรมดา ไม่อยากเป็นภาระใคร
- พุดหรือเขียนสิ่งเสีย ทำพินัยกรรม
- เคยพยายามฆ่าตัวตาย
- นิสัยเปลี่ยนแปลงไปเศร้าซึม แยกตัว ร้องไห้บ่อยๆ ไม่ทราบสาเหตุมีความรู้สึกผิดดูถูกตัวเอง
- บ่นเป็นโรคจิต เช่น มีอาการหูแว่วว่ามีคนสั่งให้ไปตาย หลงผิดคิดว่าจะมีคนมาฆ่า
- ติดสุรา หรือสารเสพติด จนเลิกไม่ได้ ครอบครัวและชุมชนไม่ยอมรับ
- มีความทุกข์ทรมานจากโรคประจำตัว ร้ายแรง เรื้อรัง รักษาไม่หาย
- มีความพิการ สูญเสียอวัยวะสำคัญ ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้
- สูญเสียบุคคล หรือของรัก ที่มีความสำคัญต่อชีวิต
- ถูกเร่งรัดหนี้สินจนหาทางออกไม่ได้
- เกิดการโต้เถียงทะเลาะวิวาทบ่อยๆ ระหว่างคนในครอบครัว เพื่อนฝูง เพื่อนร่วมงาน

- หากพบพฤติกรรมดังกล่าวให้ผู้ดูแลเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด สอบถามความต้องการในการรับความช่วยเหลือของผู้มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้คำแนะนำในการขอคำปรึกษาที่สถานพยาบาลในพื้นที่โดยด่วน
- ควบคุมอุปกรณ์ที่อาจใช้ในการฆ่าตัวตาย ได้แก่ อาวุธปืน ยา วัตถุมีคม ป้องกันการกระโดดจากที่สูง
- การร่วมดูแลข้าราชการตำรวจเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นและเพื่อนร่วมงานและประสานกับครอบครัวของข้าราชการตำรวจ หากพบพฤติกรรมอันเป็นสัญญาณเตือน จะต้องร่วมกันแก้ไขโดยด่วน

มาตรการเมื่อเกิดเหตุและฟื้นฟูหลังเกิดเหตุ

- เมื่อเกิดเหตุฆ่าตัวตาย หากพบข้าราชการตำรวจที่พยายามฆ่าตัวตาย รับปฐมพยาบาล และนำส่งโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุดโดยเร็ว หากเสียชีวิตให้ช่วยเหลือการจัดการศพ
- ปลอบโยนญาติให้มีสติ
- ทำความเข้าใจกับเพื่อนร่วมงาน ควรเห็นใจผู้ฆ่าตัวตายและญาติ ให้ความช่วยเหลือและดูแลเพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์ซ้ำอีก
- กรณีข้าราชการตำรวจพยายามฆ่าตัวตายอย่าพูดซ้ำเติมให้ตรวจสอบสาเหตุและให้ความช่วยเหลือด้านการรักษาพยาบาลและการฟื้นฟูจิตใจ

Police Police Police Police

Police

****สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือขอรับคำปรึกษาได้ที่**
สายด่วน Depress we care 081-932-0000
หรือ กรมสุขภาพจิต 1323

สายด่วน 081-9320000

ศูนย์ประชาสัมพันธ์ โรงพยาบาลตำรวจ โทร.02-207-6000 ต่อ 6802 ติดตามข่าวสารได้ที่

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. ร่วมถวายแจกันดอกไม้สดและลงนามถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในวันขึ้นปีใหม่ ๒๕๖๕ โดยมี พล.ต.อ.วิระชัย ทรงเมตตา, พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์, พล.ต.อ.ปิยะ อุทาโย, พล.ต.อ.รอย อิงคไพโรจน์ และ พล.ต.อ.สุทิน พรทรัพย์พ่วง รอง ผบ.ตร. ร่วมถวายพระพรฯ ณ ศาลาสหทัยสมาคม ในพระบรมมหาราชวัง

วันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๕ จิตอาสาตำรวจสอบสวนกลาง พร้อมด้วยชมรมแม่บ้านตำรวจสอบสวนกลาง จัดกิจกรรมจิตอาสาพัฒนา มอบอุปกรณ์การเรียน เครื่องกีฬา เสื้อกันหนาว หมวกนิรภัย ฯลฯ ให้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านบางกระสัน อ.บางปะอิน จว.พระนครศรีอยุธยา

วันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.รอย อิงคไพโรจน์ รอง ผบ.ตร./ผอ.ศปทส. พร้อมด้วย ผบ.ช.ภ.๗ และข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้อง แถลงข่าวการจับกุมมีอึ่งเสื่อโครงกลางป่าอุทยานแห่งชาติทองผาภูมิ จว.กาญจนบุรี

วันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๕ พล.ต.ท.ภาณุรัตน์ หลักบุญ รอง จตช. (ช่วยเหลืองาน ปป)/รอง ผอ.ศอ.ปส.ตร. ตรวจเยี่ยมโครงการชุมชนยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาเสพติดแบบครบวงจรตามยุทธศาสตร์ชาติ ณ บ้านเอื้ออาทรบางไผ่ลง ต.บางไผ่ อ.บางพลี จว.สมุทรปราการ โดยมี ผบก.ภ.จว.สมุทรปราการ, ผกก.สภ.บางพลี, นายอำเภอบางพลี และสาธารณสุขอำเภอบางพลี ร่วมให้การต้อนรับ

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. ร่วมงานวันคล้ายวันสถาปนาโรงเรียนเตรียมทหาร ครบรอบ ๖๔ ปี และงานเกียรติยศจักรดาว ประจำปี ๒๕๖๕ ทั้งนี้ ผบ.ตร. เข้ารับรางวัลเกียรติยศจักรดาว สาขาบริหารการปกครองและเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติ โดยมี พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานมอบรางวัล

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พล.ต.อ.วิสันุ ปราสาททองโอสถ จตช. ผู้แทน ตร. ร่วมพิธีวางพวงมาลา เนื่องในวันทหารผ่านศึก ประจำปี ๒๕๖๕ ณ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โดยมี พล.อ.ชัยชาญ ช้างมงคล รมช.ภ.ท. พร้อมด้วย ผู้แทนเหล่าทัพ, ผู้แทนองค์กร, ผู้ช่วยทูตทหารประจำประเทศไทย และอดีตทหารผ่านศึกในสมรภูมิต่าง ๆ ร่วมพิธี

ตัวแทนทีมตำรวจไทยสุดแกร่งที่เข้าแข่งขัน UAE SWAT Challenge 2022 ในครั้งนี้ ประกอบด้วยข้าราชการตำรวจที่มีทักษะ พละกำลัง ความสามารถสูง จากหลายหน่วย ทั้งตำรวจสอบสวนกลาง ตำรวจตระเวนชายแดน ตำรวจปราบปรามยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค ๗ ตำรวจภูธรภาค ๙ ตำรวจสันติบาล โดยหลังจากผ่านด่านทดสอบความแข็งแกร่ง 5 STAGE หรือ ๕ สถานการณ์ ได้แก่ (๑) ยุทธวิธี (๒) การจู่โจม (๓) การกู้ภัย (๔) หอคอย และ (๕) สิ่งกีดขวาง ทีมตำรวจไทยทำคะแนนรวมทั้ง 5 STAGE ได้ยอดเยี่ยม ๙๔ คะแนน คว้าอันดับ ๙ จาก ๓๓ ทีม (๒๔ ประเทศ)

หัวหน้าคณะทีมตำรวจไทยกล่าวว่า...“ทีมตำรวจไทยสามารถทำคะแนนในภาพรวมทั้งหมดได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีพละกำลังและความคล่องตัวในการปฏิบัติ สภาพร่างกาย และจิตใจมีความพร้อม ท้ายที่สุดนี้การแข่งขันเสร็จสิ้น ทีมนักกีฬาตำรวจไทยได้รับบาดเจ็บเล็กน้อยที่ฝ่ามือทั้งสองข้างในสิ่งกีดขวางที่ ๑๒ ได้รับการปฐมพยาบาลและรักษาจากทางทีมแพทย์แล้ว และขอขอบคุณทุกคนที่ส่งกำลังใจให้ทีมตำรวจไทยในการแข่งขันครั้งนี้ และจะนำหลักสูตรการแข่งขันไปปรับใช้กับทีม SWAT ประเทศไทยต่อไป”

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.ชินภัทร สารสิน ผู้ช่วย ผบ.ตร. ให้การต้อนรับ นายหนาน จื่อ เฉียง เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ประจำประเทศไทย เข้าเยี่ยมคารวะเพื่อแนะนำตัวและหารือประเด็น การเสริมสร้างความร่วมมือด้านบังคับใช้กฎหมายระหว่างประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาชนจีน ณ ห้องพรหมนอก ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ตำรวจ สก.วังน้ำเขียว และคณะครู นักเรียน ลูกเสือ เนตรนารี โรงเรียนบ้านบุเจ้าคุณ ร่วมกันรณรงค์สร้างจิตสำนึกที่ปลอดภัย #ทางม้าลาย ให้ตระหนักถึงกฎจราจร และขับขี่ปลอดภัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ผู้ใช้รถใช้ถนน ที่หน้าโรงเรียน บ้านบุเจ้าคุณ (หลวงพ่อกันหา สุขกาโม อุบลรัตน์) จ.นครราชสีมา

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.ปิยะ อุทาโย รอง ผบ.ตร. รับมอบ รถพยาบาลฉุกเฉินพร้อมเครื่องมือแพทย์ขั้นสูงมูลค่า ๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท จากคุณวิวัฒน์ - คุณแนววรรณ เดชธำรง และครอบครัว ซึ่งมี พล.ต.อ.ชัยวัฒน์ ศรีธวัชอมร เป็นผู้ประสานงานและร่วมบริจาค เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้บาดเจ็บแก่โรงพยาบาล ยะลาสิริรัตนรักษ์ โดยมี พล.ต.ท.กิตติรัฐ พันธุ์เพชร ผู้ช่วย ผบ.ตร., พตร. และผู้เกี่ยวข้องร่วมรับมอบฯ ณ ตร.

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.ท.สุรเชษฐ์ หักพาล ผู้ช่วย ผบ.ตร./ รอง ผอ.ศพตส.ตร. และ พล.ต.ท.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผู้ช่วย ผบ.ตร./ รอง ผอ.ศพตส.ตร. ได้ร่วมกันแถลงผลการจับกุมขบวนการค้ายาเสพติด ณ ก.๕ จ.เชียงใหม่

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร.และคณะ ได้เดินทางมาตรวจเยี่ยมและประชุมติดตามแจ้งรัดการสืบสวนสอบสวน กรณีเหตุคนร้ายใช้อาวุธปืนยิงต่อผู้เจ้าหน้าที่ตำรวจ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๕ บริเวณแยกเข้าชายสน (แยกท่านางพรหม) หมู่ที่ ๖ ต.โคกม่วง อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง ณ ห้องประชุม ก.จ.พัทลุง โดยมี ข้าราชการตำรวจและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้การต้อนรับและร่วมประชุม

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๕ พล.ต.อ.รอย อดิศักดิ์ อดิศักดิ์ รอง ผบ.ตร./ ผอ.ศอ.ปส.ตร. พร้อมด้วย มขช.ปส., ผบก.ปส.๔ และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ได้ร่วมแถลงผลการปฏิบัติการสวบไซเบอร์ ๖๕/๘ “ทลายแก๊ง Geroge Häper” (จอร์จ ฮาร์เปอร์)